ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. · ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ · ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΑ'- ΑΡ. 11-161

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοὰ Πεσμαζόγλου)
ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 22-711 31-534

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΤΛΑΣ · ΤΟΜΟΣ Γ' · ΔΡΑΧΜ. 20 · 15 ΙΟΥΝΙΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ
12
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1936

Ἀνατολὴ ἡλίου 5.56'—Δύσις 6.56'
† Τὸ Ἅγιον Πάσχα
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρασία: μεγ. 26.7, ἐλαχ. 14.9
Ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι μέτριοι.
Θάλασσα σχεδὸν γαληνιαία.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 760.8

ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ

ΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Ἡ μεγάλη Χριστιανικὴ ἑορτὴ τῆς ἀγάπης, τὴν ὁποίαν ἐφέτος ἑορτάζει συγχρόνως ἅπασα ἡ Χριστιανωσύνη, εὑρίσκει τὴν οἰκουμένην ὑπὸ τὸ κράτος μιᾶς ἀγωνιώδους ἀνησυχίας διὰ τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου. Ἡ ἀγάπη δὲν ἑνώνει τοὺς λαούς. Πρὶν ἀκόμη, κατὰ τὸν φυσικὸν νόμον, παρέλθῃ ἡ γενεὰ ποὺ ἐγνώρισε τὴν ἀποτροπιαστικὴν φρίκην μιᾶς ἀλληλοσφαγῆς τῶν πολιτισμένων λαῶν, ὁ κίνδυνος μιᾶς νέας καὶ χειροτέρας συρράξεως σκοτίζει τὸν ὁρίζοντα. Εἰς τὴν Ἀφρικήν, εἰς τὴν Μεσόγειον, εἰς τὴν Ρηνανίαν, εἰς τὴν Μέσην Εὐρώπην, εἰς τὴν Ἄπω Ἀνατολὴν θλίβει τὸν ἀέρα ἡ κλαγγὴ μαχῶν ἢ πολεμικῶν προετοιμασιῶν. Μίση παλαιὰ ἀναδαυλίζονται, νέαι καχυποψίαι ἀναθρώσκουν, μία γενικὴ δυσπιστία πάντων πρὸς πάντας διαδέχεται τὴν πρώτην μεταπολεμικὴν ἔφεσιν πρὸς μίαν εἰλικρινῆ συνεννόησιν. Καὶ ἡ σκυθρωπὴ αὐτὴ ἀνθρωπότης αἰσθάνεται κλειστὴν τὴν καρδίαν της πρὸς τὴν ἀναστάσιμον τοῦ Σωτῆρος ἐπιφώνησιν «Εἰρήνη ὑμῖν».

Ὁ χριστιανικὸς πολιτισμὸς μας δὲν ἐμποδίζει τοὺς κυβερνήτας μεγάλων χριστιανικῶν ἐθνῶν νὰ κατασκευάζουν καὶ νὰ χρησιμοποιοῦν ἀσφυξιογόνα καὶ ἄλλα καταστρεπτικὰ ὅπλα ἐναντίον καὶ ἀμάχων. Δὲν ἐμποδίζει τὴν πυρετώδη προπαρασκευὴν τρομακτικῶν μέσων ἐξοντώσεως ὡσὰν νὰ μὴ ἐδίδαξαν τόσοι αἰῶνες τὴν λογικὴν ἀνθρωπότητα ὅτι ἡ βία τῶν ὅπλων τίποτε δὲν διευθετεῖ, τίποτε δὲν λύει, ἀλλ' ἀντιθέτως νέας συμφορὰς ἀπεργάζεται καὶ νέας ἐκδηλώσεις βίας προπαρασκευάζει διὰ τὸ μέλλον.

Ὁπωσδήποτε, τοιαύτη εἶνε σήμερον ἡ πραγματικὴ ἀνὰ τὴν ὑφήλιον κατάστασις, τὴν ὁποίαν δὲν δικαιοῦνται νὰ προσβλέπουν μετ' ἀπαθοῦς μοιρολατρείας οἱ πνευματικοὶ ταγοὶ καὶ καθοδηγηταὶ τῶν λαῶν. Ἐὰν ὑπῆρχε τὸ ἠθικὸν θάρρος διὰ μίαν θετικὴν ἀντίδρασιν κατὰ τῆς ἐπικινδύνου νοοτροπίας ποὺ τείνει νὰ ἐπικρατήσῃ πανταχοῦ, ἄγουσα εἰς νέας συγκρούσεις, θ' ἀπεδεικνύετο, ἴσως, ὅτι ὑπάρχει πολὺ περισσοτέρα ἀφ' ὅσον πιστεύεται ἐπιθυμία μεταξὺ τῶν λαῶν διὰ νὰ ἀνοίξουν τῆς ψυχῆς των τὰ ὦτα εἰς τὴν ἀναστάσιμον ἐπιφώνησιν «Εἰρήνη ὑμῖν».

Ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἡ ἐφετεινὴ μεγάλη ἑορτὴ τῆς ἀγάπης εὑρίσκει ὑπὸ ἀσυγκρίτως καλυτέρας ψυχικὰς συνθήκας ἀπὸ πέρυσι. Τὸ περυσινὸν Πάσχα τῶν Ἑλλήνων ἠμαυροῦτο ἀπὸ τὴν πρόσφατον αἱματοχυσίαν ἑνὸς ἐμφυλίου πολέμου, ἐταράσσετο ἀπὸ τὸν μήπω ἐκπνεύσαντα τότε ἀντίλαλον κάποιων προσφατωτάτων ἐκπυρσοκροτήσεων.. Δὲν ἐτερμάτιζε τὸ περυσινὸν Ἑλληνικὸν Πάσχα μίαν ἑβδομάδα παθῶν. Τὰ πάθη παρετείνοντο δηλητηριάζοντα τὴν χαρμονὴν τῆς λαμπροτέρας τῶν ἑορτῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδοξίας. Ἀπὸ τῆς περυσινῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναστάσεως μέχρι τῆς σημερινῆς ἡ ἱστορία τῶν ἐσωτερικῶν μας ἀνελίξεων ὑπῆρξε δαψιλὴς εἰς γεγονότα. Ἐπὶ τοῦ παλινορθωθέντος Ἑλληνικοῦ θρόνου εὑρίσκεται ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος, σύμβολον καὶ ἐγγύησις ἑνότητος ἐθνικῆς, εἰρήνης ἐσωτερικῆς, τάξεως καὶ ὁμαλότητος. Μεγάλοι πρωταγωνισταὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ δράματός μας ἀφῆκαν διὰ παντὸς τὴν πολιτικὴν σκηνήν, εἰς τὸν φυσικὸν ὑπείκοντες νόμον. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἀκούεται ἀκόμη, ὁ ἀντίλαλος τοῦ παλαιοῦ σαλάγου τῆς διχονοίας, ἀλλ' εἶνε διαρκῶς ἀσθενέστερος καὶ διαρκῶς ὀλιγωτέρους ἐπηρεάζει. Ἐπὶ πλέον, ἡ γενικὴ ἀνὰ τὸν κόσμον ἀνήσυχος κατάστασις καθιστᾷ ἀκόμη περισσότερον ἐπιτακτικὴν τὴν ἀνάγκην τῆς ἑνότητός μας διὰ νὰ δυνηθῶμεν ν' ἀντιμετωπίσωμεν ἀπὸ κοινοῦ κάθε ἐνδεχομένην ἐξωτερικὴν περιπέτειαν. Ἐν γένει, δὲν εἶνε δυνατὸν ν' ἀμφισβητηθῇ ὅτι τὸ ἐφετεινὸν Πάσχα δὲν εἶνε διὰ τὴν Ἑλλάδα πολὺ περισσότερον ἀναστάσιμος ἑορτὴ ἀπὸ τὸ περυσινόν.

Ἡ διαπίστωσις αὐτὴ πρέπει νὰ μᾶς ἐνθαρρύνῃ εἰς τόνωσιν τῶν προσπαθειῶν μας διὰ τὴν παγίωσιν τῆς ἐσωτερικῆς μας εἰρήνης. Τὸ ἔργον αὐτὸ ἀνήκει εἰς ὅλους καὶ εἰς ἕνα ἕκαστον χωριστά. Εἶνε μία συμβολή, τὴν ὁποίαν κάθε Ἕλλην ἔχει τὸ καθῆκον νὰ εἰσφέρῃ ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ μας συνόλου. Ὅταν μέσα εἰς τὰς χαρμοσύνους κωδωνοκρουσίας τῶν ναῶν, ἀναμέλπεται ὁ θριαμβευτικὸς ὕμνος τῆς ἀναστάσεως τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς θρησκείας τῆς ἀγάπης, εἶνε εὐκολώτερον νὰ συντονισθοῦν καρδίαι καὶ θελήσεις διὰ τὴν ἐπιτέλεσιν αὐτοῦ τοῦ καθήκοντος. Καὶ δικαιούμεθα νὰ πιστεύωμεν εἰς τὴν ὡραίαν πραγμάτωσιν κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης.

ΠΑΣΧΑ 1936

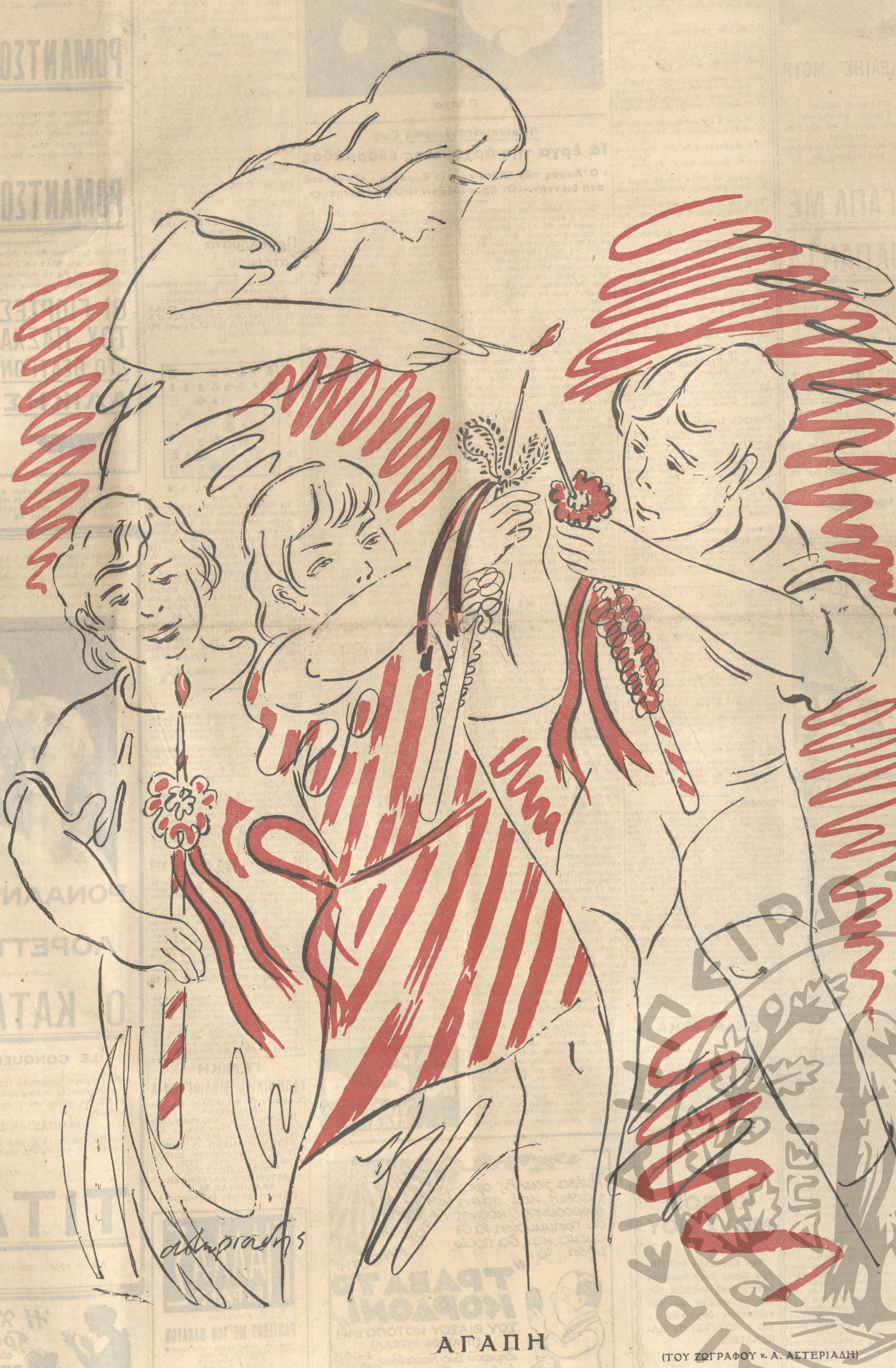

ΑΓΑΠΗ

(ΤΟΥ ΖΩΓΡΑΦΟΥ κ. Α. ΑΣΤΕΡΙΑΔΗ)

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Εἰς τὴν Γενεύην ἐξεδηλώθη, προχθὲς τὴν ἑσπέραν, ὀξεῖα Ἀγγλογαλλικὴ διαφωνία ὡς πρὸς τὴν τηρητέαν στάσιν ἔναντι τῆς Ἰταλίας. Ὁ κ. Ἤντεν ἐζήτησεν ὅπως ἡ Δεκατριμελὴς Ἐπιτροπὴ ἐπισπεύσῃ τὰς ἐργασίας της καὶ ζητηθῇ ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν ἡ ἄμεσος κατάπαυσις τῶν ἐχθροπραξιῶν, ὁ δὲ κ. Φλαντὲν ἐζήτησε, καὶ ἐπέτυχεν, ὅπως ἡ Δεκατριμελὴς ἀναβάλῃ τὴν λῆψιν ἀποφάσεων. Οὕτως ἡ Ἀγγλογαλλικὴ διαφωνία ἀποτελεῖ τὸ σημαντικώτατον νέον γεγονὸς εἰς τὴν ἀνέλιξιν τῆς διεθνοῦς καταστάσεως. Ἡ αἰτία τῆς διαφωνίας αὐτῆς πρέπει ν' ἀναζητηθῇ εἰς τὴν διαφορὰν τῆς στάσεως τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας ἔναντι τῆς Γερμανίας. Ἡ Γαλλία, ἀνησυχοῦσα μεγάλως διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν συνόρων της, ἐπιθυμεῖ νὰ μὴ δυσαρεστήσῃ τὴν Ἰταλίαν μετέχουσα εἰς ἀποφάσεις πιεστικὰς δι' αὐτήν. Ἡ Ἀγγλία, ἀντιθέτως, διατεθειμένη νὰ συζητήσῃ μετὰ τῆς Γερμανίας, ἐνδιαφέρεται πολὺ περισσότερον διὰ τὸ Σουδάν, τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Μεσόγειον καὶ ἀνησυχεῖ ἐκ τῶν στρατιωτικῶν ἐπιτυχιῶν τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Αἰθιοπίαν. Ἡ Ἰταλία ἐκμεταλλεύεται τὴν διαφορὰν αὐτὴν τῶν ἀντιλήψεων καὶ προσπαθεῖ ὅπως παρουσιάσῃ προσεχῶς ἓν τετελεσμένον γεγονὸς εἰς τὴν Ἀβησσυνίαν, τοῦτο δὲ ἀναμένει προφανῶς, καὶ ἡ Γαλλία διὰ νὰ τὸ ἀποδεχθῇ. Ἐννοεῖται ὅτι τὰ πράγματα δὲν εἶνε προωρισμένον νὰ ἐξελιχθοῦν τόσον ἠρέμως. Ὁ κ. Φλαντὲν θὰ λάβῃ προσεχῶς ἀνάγκην τῆς Ἀγγλικῆς ὑποστηρίξεως ἔναντι τῆς Γερμανίας, δὲν φαίνεται δὲ πιθανὸν ὅτι ἕως τότε θὰ ἔχῃ τερματίσει ἡ Ἰταλία τὴν ἐν Ἀβησσυνίᾳ ἐκστρατείαν της, δεδομένου ὅτι ἀρχίζει καὶ πάλιν ἡ περίοδος τῶν τροπικῶν βροχῶν. Ὁπωσδήποτε ἡ διαπιστωθεῖσα ἐν Γενεύῃ διαφωνία δὲν εἶνε δυνατόν, παρὰ νὰ ἐπιδράσῃ ἐπιζημίως ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς διεθνοῦς καταστάσεως, ἀπόδειξις δὲ τούτου αἱ νέαι Ἀγγλοϊταλικαὶ προστριβαί.

* * *

Μᾶλλον πρόωρα... Αἱ ἐφημερίδες τῶν Φιλελευθέρων κόπτονται ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς ἑνότητος τοῦ κόμματός των, ἡ ὁποία, ἐν τούτοις, εἶνε καταδικασμένη ἀπὸ τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξέλιπεν ὁ ἱδρυτής του. Κόμμα προσωποπαγὲς κατ' ἐξοχήν, συγκείμενον ἀπὸ στοιχεῖα ἑτερόκλητα, τῶν ὁποίων αἱ ῥοπαὶ καὶ ἡ ἰδεολογία κυμαίνονται ἀπὸ μιᾶς συντηρητικότητος, ἰδιαζούσης εἰς κόμματα τῆς δεξιᾶς, μέχρι μιᾶς ἐκδήλου «ἀριστερότητος», φυσικὸν εἶνε νὰ ἀποσυντεθῇ μετὰ τὴν ἔκλειψιν τοῦ προσωπικοῦ συνδετικοῦ πυρῆνος του. Ἐννοεῖται ὅτι τοῦτο δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ εἰς μίαν ἡμέραν καὶ ὅτι οἱ σήμερον διοικοῦντες τὸ κόμμα ἀγωνίζονται νὰ ἀποτρέψουν τὸ ἀναπότρεπτον. Αἱ ζυμώσεις, ποὺ θὰ καταλήξουν εἰς τὴν ἀποσύνθεσιν, ἤρχισαν ἤδη νὰ ἐκδηλοῦνται καὶ ὁ κ. Σοφούλης ἀπὸ τινων ἡμερῶν καταγίνεται εἰς διαψεύσεις. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ συμφωνητικοῦ τῶν Φιλελευθέρων μετὰ τῶν κομμουνιστῶν, ἡ ὁποία ἐδημιούργησε ζήτημα Προέδρου τῆς Βουλῆς, ὑπῆρξε διὰ τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ὕφαλος ἀπροσδόκητος. Καὶ ἐπειδὴ ἡ τυχὸν καταψήφισις τοῦ κ. Σοφούλη εἰς τὴν προκληθησομένην ψηφοφορίαν θὰ εἶχεν ὀλέθριον ἀντίκτυπον ἐπὶ τῆς συνοχῆς τοῦ κόμματος, ἐναγώνιαι καταβάλλονται προσπάθειαι διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀπαιτουμένης πλειοψηφίας. Ὅσον, ὅμως, καὶ ἂν οἱ περὶ τὸν κ. Σοφούλην Φιλελεύθεροι ἰσχυρίζωνται ὅτι ἡ πλειονοψηφία αὐτὴ εἶνε ἀπὸ τοῦδε ἐξησφαλισμένη, ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ἡ πλειονοψηφία του εἶνε μᾶλλον προβληματική. Εἰς χθεσινὴν ἀπογευματινὴν βενιζελικὴν ἐφημερίδα ἐδημοσιεύθη σχετικὴ ἀνακοίνωσις τοῦ κ. Μυλωνᾶ, ἡγέτου τῆς ἀγροτικῆς δημοκρατικῆς ὁμάδος, ὁ ὁποῖος βεβαιοῖ ὅτι τὴν στάσιν του ἔναντι τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς θὰ καθορίσῃ ἐν συσκέψει ἐντὸς τῆς ἀρξαμένης ἑβδομάδος. Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ἡ βεβαιότης, τὴν ὁποίαν ἐπιτηδεύεται ὁ κ. Σοφούλης περὶ τῆς συγκεντρώσεως πλειονοψηφίας, εἶνε μᾶλλον προσποιητή.

* * *

Αἱ σκηναὶ τῆς Κονίτσης Ὁ ἀδέξιος χειρισμὸς τοῦ ζητήματος τῆς Μητροπόλεως Κονίτσης ἐπέφερε τὰ ἀποτελέσματά του. Οἱ κάτοικοι τῆς Ἠπειρωτικῆς ἐκείνης πόλεως, δυσανασχετοῦντες διὰ τὴν ἐκεῖθεν ἀπομάκρυνσιν τῆς ἕδρας τῆς παλαιᾶς Μητροπόλεως, ἔκλεισαν, εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας, τὰς ἐκκλησίας των καὶ ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ φαντασθῇ τί σημαίνει τοῦτο κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτάς. Ἡ χωροφυλακὴ εἶχε τὴν ἀτυχῆ ἔμπνευσιν νὰ ἀνοίξῃ διὰ τῆς βίας ἕνα ναόν, ὅπου καὶ ἐτελεῖτο λειτουργία, ἀλλ' οἱ κάτοικοι, ἐξαγριωθέντες, ἠθέλησαν νὰ κλείσουν καὶ πάλιν τὸν ναόν, ἐπηκολούθησε δὲ συμπλοκή, διαταραχθείσης τῆς τάξεως. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἀποδεικνύει πόσον ἐπικίνδυνον εἶνε νὰ λαμβάνωνται ἀποφάσεις, οἷα ἡ περὶ καταργήσεως τῆς Μητροπόλεως Κονίτσης, χωρὶς γνῶσιν τῶν ὑφισταμένων συνθηκῶν. Πάντως, καιρὸς εἶνε νὰ διευθετηθῇ ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ κατὰ τὸν μόνον λογικὸν τρόπον.

* * *

Ὁ θάνατος τοῦ φὸν Ἕς Ὁ αἰφνίδιος θάνατος τοῦ ἐν Λονδίνῳ πρεσβευτοῦ τῆς Γερμανίας φὸν Ἕς ἀποτελεῖ μίαν πραγματικὴν ἀπώλειαν διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς εἰρήνης. Ὄχι διότι ὁ μεταστὰς ἦτο εἰρηνόφιλος ἢ ἤσκει πολιτικὴν ἀντίθετον πρὸς τὴν τοῦ Ἀδόλφου Χίτλερ, ἀλλ' ἦτο διπλωμάτης δεξιός, γνωρίζων νὰ ἀποφεύγῃ τὰς ὀξύτητας καὶ τὰ ἀνεπανόρθωτα, ὁ δὲ ἐπιδέξιος χειρισμὸς τόσον λεπτῶν ζητημάτων, οἷα τὰ συζητούμενα μεταξὺ Γερμανίας καὶ Ἀγγλίας εἶνε κάτι τὸ ἐξαιρετικῶς σημαντικόν. Ὁ φὸν Ἕς ἀνῆκεν εἰς τὴν παλαιοτέραν διπλωματικὴν σχολὴν καὶ τὸ Χιτλερικὸν καθε-

Θεάματα

Σήμερον καὶ αὔριον. Ἀπογευματιναὶ καὶ ἑσπεριναί

ΑΛΙΚΗΣ. «Ρομάντσο». Πρώτη.
ΙΝΤΕΑΛ. «Τράβα τὸ καρδόνι».
ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. «Ἀρραβωνιάσματα».
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ. «Τὸ 24ωρον τοῦ κ. Ζαχαρία».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Ὁ Χορὸς τῶν Ἐθνῶν». Πρώτη.
ΑΛΑΜΠΡΑ. (Θίασος Κυριακοῦ). «Πῶς παιρνοῦν οἱ παντρεμμένοι».
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. «Ὅλα ἐν τάξει». Ἐπιθεώρησις.

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ὁ Ἄσσος τοῦ ἀέρος».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Τὸ κοράκι», μὲ τὸν Βόριδα Καρλώφ.
ΟΥΦΑ. «Ἀγάπα με γιὰ πάντα».
ΠΑΛΛΑΣ. «Ραντεβοῦ στὴ Βιέννη».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Κόλασις».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Οἱ χρυσοθῆραι».
ΣΙΝΕ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ὁ λύκος τοῦ Λονδίνου».
ΤΙΤΑΝΙΑ. «Ὁ κατακτητής».
ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Ὁ δαμαστὴς τῶν ἀγρίων».
ΑΡΗΣ. «Μαῦρα ρόδα».
ΑΤΘΙΣ. «Μαζοῦρκα».
ΕΚΘΕΣΙΣ. «Κάστα Ντίβα».
ΕΛΛΑΣ. «Ἡ γόνδολα τῶν χιμαιρῶν».
ΙΡΙΣ. «Χρυσὲς μποῦκλες».
ΜΑΖΕΣΤΙΚ. «Βαρκάρης τοῦ Βόλγα».
ΜΟΝ ΣΙΝΕ. «Γιατί νὰ δουλεύωμε;»
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Ρομπέρτα».

Ρεστωρὰν ντάνσιγκ

ΠΛΑΖ ΓΛΥΦΑΔΑ μέχρι πρωΐας.

Ραδιόφωνον

ΚΥΡΙΑΚΗ, 12)4)36 Ὥρα Ἀθηνῶν

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ (κχ. 904, μ. 331.9). 5 μ.μ. Ποικίλη συναυλία καὶ ἐκτελεῖται. 9 μ.μ. Πασχαλινὴ συναυλία. (Οἱ σολίστ, ἡ χορῳδία, ἡ ὀρχήστρα χοροῦ, ἡ συμφωνικὴ ὀρχήστρα τοῦ Σταθμοῦ).

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (κχ. 841, μ. 356.7). 7 μ.μ. Ποικίλον εὔθυμον πρόγραμμα. 8.20 μ.μ. Μικρὰ συναυλία κλασσικῆς μουσικῆς (Χαῖνδελ, Ρίχοφ κλπ.). 9 μ.μ. Ἀνοιξιάτικες μελῳδίες. (Ποικίλον πρόγραμμα καὶ ἐκτελεῖται). 11.30 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΒΡΕΣΛΑΥΪΑ (κχ. 950, μ. 316). 5 μ.μ. Συναυλία εὐχάριστης μουσικῆς. 7.25 μ.μ. Ὀρχήστρα Ἰαγκό. 9 μ.μ. Μεγάλη συναυλία μὲ ἀποσπάσματα ἀπὸ λαοφιλεῖς ὄπερες. 11.30 μ.μ. Χορός.

ΒΙΕΝΝΗ (κχ. 592, μ. 507). 6.35 μ.μ. 8.10 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας, μανδολινάτας κλπ. μὲ ἐλαφρὸν πρόγραμμα. 11.20 μ.μ. Συναυλία χορῳδίας. 12.15 μ.μ. Χορός. —

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (κχ. 545, μ. 550.5). 4.50 μ.μ. Στρατιωτικὴ συναυλία. 6 μ.μ. Τσιγγάνικη μουσική. 7.35 μ.μ. Πιάνο. 9 μ.μ. «Τσιγγάνικη ἀγάπη», ὄπερα τοῦ Λέχαρ. 11.40 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 12.20 μ.μ. Τσιγγάνικη ὀρχήστρα. (κχ. 357, μ. 840). 4 μ.μ. Συναυλία στρατιωτικῆς ὀρχήστρας (ἐκλεκτὸν πρόγραμμα). 9.10 μ.μ. Κουαρτέττο ἐγχόρδων (Χάϋδν, Στρέμυ).

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (κχ. 823, μ. 364.5). 7.15 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 8.15 μ.μ. Ρουμανικὰ λαϊκὰ τραγούδια. 9 μ.μ. Μουσικὴ Χοροῦ. 10.55 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ (κχ. 686, μ. 437). 5 μ.μ. Λαϊκὰ τραγούδια. 5.30 μ.μ. Στρατιωτικὴ ὀρχήστρα. 7.30 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. 8.50 μ.μ. Δίσκοι. 9 μ.μ. Σερβικὴ βραδυά. 11.20 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 11.50 μ.μ. Χορός.

ΒΕΡΟΜΥΝΣΤΕΡ (κχ. 556, μ. 540). 6 μ.μ. Δίσκοι. Εὐχάριστη μουσική. 8.05 μ.μ. Λειτουργία. 10.10 μ.μ. Συναυλία ὀργάνου.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (κχ. 224, μ. 1339). 6.30 μ.μ. Ποικίλη μουσική. 7 μ.μ. Χορῳδία. 8.10 μ.μ. Δίσκοι. 9 μ.μ. Συναυλία Σολίστ. (Τσαϊκόφσκη, Βιενιάφσκη, Ροζύκη, Στατκόφσκη, Ζαρέμπσκη). 10 μ.μ. Δίσκοι. 10.15 μ.μ. Ποικίλη ὥρα. 11. μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας καὶ τραγοῦδι.

ΚΑΙΝΙΞΒΕΡΓΗ (κχ. 1031, μ. 291). 9 μ.μ. «Βαλκυρία», ὄπερα τοῦ Ρ. Βάγνερ.

ΛΕΙΨΙΑ (κχ. 785, μ. 382). 9 μ.μ. Συναυλία μὲ ἀποσπάσματα ἀπὸ ὄπερες.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (κχ. 877, μ. 342.1). 6.30 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας καὶ ἀγγλικὰ τραγούδια. 7.30 μ.μ. Ὀρχήστρα. 11.20 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας καὶ Χορῳδίας.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ - ΝΤΑΒΕΝΤΡΥ (κχ. 200, μ. 1500). 9.30 μ.μ. Πιάνο. 9.55 μ.μ. Λειτουργία. 11.20 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας καὶ χορῳδίας.

ΜΙΛΑΝΟΝ (κχ. 814, μ. 369). 6 μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία. 9.35 μ.μ. Χορῳδία.

ΜΟΝΑΧΟΝ (κχ. 240, μ. 405). 6 μ.μ. Πασχαλινὴ συμφωνία τοῦ Χέρμαν Μπάουμ. 9 μ.μ. Ποικίλη συναυλία καὶ ἐκτελεῖται.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ Π.Τ.Τ. (κχ. 695, μ. 431.7). 10.30 μ.μ. «Μεσσιὲ Μπωκαίρ», ὀπερέττα τοῦ Μεσσαζέ. Ἀπὸ τὴν Ὀπερὰ Κωμίκ.

ΠΟΣΤ ΠΑΡΙΖΙΕΝ (κχ. 959, 813 μ.). 7 μ.μ. Δίσκοι. 9.25 μ.μ. Δίσκοι. 9.55 μ.μ. Δίσκοι. 10.20 μ.μ. «Ἡ θυγάτηρ τοῦ Πιλάτου», μουσικὴ τοῦ Μπάχ.

ΡΑΝΤΙΟ-ΠΑΡΙ (κχ. 182, μ. 1648). 7 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας καὶ ἄσματος. 9.30 μ.μ. Τραγοῦδι. 10.45 μ.μ. «Μιγκουὲλ Μανάρα». Μυστήριον τοῦ Μέλος.

ΠΡΑΓΑ (κχ. 638, μ. 470). 8 μ.μ. Μουσικὴ δωματίου καὶ ρωσσικὰ τραγούδια. 6.45 μ.μ. Δίσκοι. 7.50 μ.μ. Δίσκοι. 8.10 μ.μ. Μπάντα.

ΡΩΜΗ (κχ. 713, μ. 421). 6 μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία ἀπὸ τὸ Αὐγουσταῖον. Σολίστ: Ἰγκὸρ Πιατιγκόρσκη. 9.35 μ.μ. «Ὀνειρώδες Βάλς», ὀπερέττα τοῦ Ὄσκαρ Στράους. Ἀκολούθως: Χορός.

ΣΤΟΥΤΓΑΡΔΗ (κχ. 574, μ. 523). 9 μ.μ. «Ὀμπερόν», ὄπερα τοῦ Κάρλ Βέμπερ. 1 μ.μ. Μεγάλη νυκτερινὴ συναυλία.

* * *

ΔΕΥΤΕΡΑ, 13)4)36 Ὥρα Ἀθηνῶν

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ (κχ. 904, μ. 332). 6 μ.μ. Ποικίλη συναυλία. 7 μ.μ. Χορός. 9 μ.μ. Μεγάλη ποικίλη συναυλία καὶ ποικίλοι ἐκτελεσταί.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (κχ. 841, μ. 367). 7 μ.μ. Λίντερ. 8 μ.μ. Μουσικὸν Ἰντερμέτζο. (Μόζαρτ, Σοῦμπερτ). 9 μ.μ. Εὔθυμοι σκοποί. 9.45 μ.μ. «Ἀρλεζιάνα», ὄπερα τοῦ Φραντσέσκο Τσολεά. 12 μ.μ. Χορός. 1 μ.μ. Χορός.

ΜΠΡΕΣΛΑΟΥ (κχ. 950, μ. 316). 7.20 μ.μ. Μουσικὴ πιάνου. 9 μ.μ. Ποικίλη εὔθυμη συναυλία καὶ ἐκτελεῖται. 11.30 μ.μ. Χορός.

ΒΕΡΟΜΥΝΣΤΕΡ (κχ. 556, μ. 540). 5 μ.μ. Πρώτη καὶ δευτέρα πρᾶξις τοῦ «Πάρσιφαλ», τοῦ Βάγνερ. 8.05 μ.μ. Ἐλβετικὰ τραγούδια. 9.15 μ.μ. Κουαρτέττο Τσίττρ. 10.10 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ (κχ. 686, μ. 437). 5.30 μ.μ. Λαϊκὰ τραγούδια. 9 μ.μ. «Νεότης», ὀπερέττα τοῦ Γιακίμοβιτς. 10.30 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. 11.15 μ.μ. Λαϊκὴ μουσικὴ ἐκ Βαρσοβίας. 11.30 μ.μ. Λαϊκὰ τραγούδια. 12 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (κχ. 224, μ. 1339). 6 μ.μ. Δίσκοι. 8.10 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. (Ἐνδιαφέρον πρόγραμμα). 9.15 μ.μ. Τραγοῦδι. 10 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 11.15 μ.μ. Λαϊκὴ μουσική. 11.30 μ.μ. Δίσκοι. 12.05 μ.μ. Δίσκοι.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (κχ. 823, μ. 365). 6 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 7.20 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 8.20 μ.μ. Λίντερ τοῦ Σοῦμπερτ καὶ Σοῦμαν. 9 μ.μ. «Ὀνειρώδες Βάλς», ὀπερέττα τοῦ Ο. Στράους.

ΛΕΙΨΙΑ (κχ. 785, μ. 382). 7 μ.μ. Δίσκοι. Εὔθυμον πρόγραμμα. 7.55 μ.μ. Μελῳδία καὶ Ρυθμός. Χορευτικὴ ὀρχήστρα. 8.40 μ.μ. Μουσικὸν Ἰντερμέτζο. 9 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. (Ἐνδιαφέρον πρόγραμμα). 11.15 μ.μ. Λαϊκὴ μουσικὴ συναυλία. (Σοπράνο, τενόρος, παιδικὴ χορῳδία). 11.30 μ.μ. Χορός.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (κχ. 877, μ. 342). 5.45 μ.μ. Τσιγγάνικη ὀρχήστρα. 8.30 μ.μ. Στρατιωτικὴ συναυλία καὶ τραγοῦδι. 9.15 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. 11.05 μ.μ. Ἀνδρικὴ χορῳδία. 11.30 μ.μ. Χορός. 12.30 μ.μ. Χορός.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ - ΝΤΑΒΕΝΤΡΥ (κχ. 200, μ. 1500). 8.30 μ.μ. Συναυλία βιολιοῦ καὶ τσέμπαλο. 9.30 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. 10.15 μ.μ. «Νὸ νὸ, Νανέττ». Ὀπερέττα τοῦ Γιοῦμαν. 12.15 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας καὶ βιολιοῦ. (Ἐνδιαφέρον). 1.15 μ.μ. Χορός.

ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΝ (κχ. 230, μ. 1304). 11.05 μ.μ. «Ἡ Ντόλλαρ Πριντσέσσιν», ὀπερέττα τοῦ Φάλλ.

ΜΙΛΑΝΟΝ (κχ. 814, μ. 369). 9.35 μ.μ. Δίσκοι. 9.45 μ.μ. Πιάνο καὶ ὄργανον. 11 μ.μ. Χορῳδία. 11.45 μ.μ. Χορός. 12.15 μ.μ. Χορός.

ΜΟΝΑΧΟΝ (κχ. 740, μ. 405). 9 μ.μ. Μεγάλη ποικίλη συναυλία καὶ ἐκτελεσταί.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ Π. Τ. Τ. (κχ. 695, μ. 432). 10 μ.μ. Ντουέττα.

ΡΩΜΗ (κχ. 713, μ. 421). 9.35 μ.μ. «Μανὸν Λεσκώ», ὄπερα τοῦ Πουτσίνι. Ἀπὸ τὴν Βασιλικὴν Ὄπεραν.

ΠΡΑΓΑ (κχ. 638, μ. 470). 6.50 μ.μ. Συναυλία Μότσαρτ. 7.30 μ.μ. Δίσκοι. 8.30 μ.μ. Ἀκρόασις ὄπερας τοῦ Σμετάνα. 11.15 μ.μ. Δίσκοι.

ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟΝ (κχ. 859, μ. 349.2) 10 μ.μ. Ἀκρόασις ὄπερας ἐκ Παρισίων.

Διευθυντὴς τοῦ Τυπογραφείου
Ἐμμανουὴλ Γ. Κασιμάτης
Καλλιφρονᾶ καὶ Σικίνου 51

στῶς τὸν ἐχρησιμοποίησε λίαν ἐπικερδῶς δι' αὐτό.

* * *

Ἀηδῆ θεάματα

Πρὸς αἶσχος τοῦ πολιτισμοῦ τῆς πρωτευούσης, καὶ τὸ ἀπόγευμα τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς, ἀλλὰ πρὸ πάντων χθὲς τὸ πρωΐ, εἰς τὰ πεζοδρόμια πρὸ τῶν κρεοπωλείων ἐσφάζοντο ἀθρόα τὰ ἀρνιά. Τὰ αἵματα ἔβαφον τὰς πλάκας καὶ τὴν ἄσφαλτον, τὰ χασαπόπουλα ἠγωνίζοντο ν' ἀπομακρύνουν τοὺς σκύλους, οἱ ὁποῖοι συνέρρεον διὰ νὰ λείχουν τὰ αἵματα καὶ — τὸ χειρότερον — πλήθη νηπίων καὶ παιδιῶν, εἰς τὰ συνοικιακὰ κρεοπωλεῖα, παρηκολούθουν μὲ θηριώδη ἀγαλλίασιν τοὺς σφαδασμοὺς τῶν σφαζομένων ἀρνιῶν καὶ τὰ ἀχνίζοντα ρεῖθρα τῶν αἱμάτων. Κανείς, ἀπολύτως κανείς, δὲν παρηνώχλησεν αὐτὴν τὴν... διασκέδασιν. Ἂν δὲν εἶχε τερματισθῆ τὸ Συνέδριον τῆς Προστασίας τοῦ Παιδιοῦ, οἱ σύνεδροι θὰ ἠμποροῦσαν νὰ διαπιστώσουν πῶς καλλιεργεῖται εἰς τὸ παιδὶ τῆς Ἑλληνικῆς πρωτευούσης ὁ ἀνθρωπισμός.

* * *

Συνοικιακαὶ ἀγοραί

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἀγορανομίας ἀπεφάσισε νὰ εἰσηγηθῇ τὴν ἵδρυσιν τεσσάρων ἢ πέντε συνοικιακῶν ἀγορῶν διὰ τὴν καλυτέραν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ. Τοιαῦται συνοικιακαὶ ἀγοραὶ ὑπάρχουν ἤδη — ἴσως ὄχι καλῶς κατανεμημέναι. Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων, ἐπὶ παραδείγματι, ὑπάρχει μία παρὰ τὴν στάσιν Ἀγγελοπούλου — ἡ λεγομένη ἀγορὰ Ματάλα — καὶ μία ἄλλη μετὰ τὴν στάσιν Λεβίδου, πλὴν μιᾶς τρίτης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Μελετίου. Θὰ ἠμποροῦσαν, ἀσφαλῶς, νὰ ἱδρυθοῦν δέκα καὶ πλέον συνοικιακαὶ ἀγοραὶ ἐντὸς τῆς πόλεως, παρεχομένης εἰς τοὺς παραγωγοὺς λαχανικῶν κάθε εὐκολίας διὰ νὰ πωλοῦν, εἰς αὐτάς, τὰ προϊόντα των οἱ ἴδιοι, ἀπ' εὐθείας εἰς τοὺς καταναλωτάς, χωρὶς τὴν κερδοσκοπικὴν μεσολάβησιν τρίτων. Ὁπωσδήποτε ἡ σκέψις τῆς ἐλευθερώσεως τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς ἀπὸ τὰ καρροτσάκια τῶν μικροπωλητῶν εἶνε ἀξία παντὸς ἐπαίνου καὶ πρέπει νὰ πραγματοποιηθῇ.

* * *

Οἱ πυροβολισμοί

Οἱ Πασχαλινοὶ πυροβολισμοὶ ἐφέτος φαίνονται ἐλαττούμενοι αἰσθητῶς, ἂν κρίνῃ κανεὶς ἀπὸ τὴν ἡσυχίαν μὲ τὴν ὁποίαν διῆλθε τὸ Μέγα Σάββατον, ἐνῷ ἄλλοτε οἱ πυροβολισμοὶ καὶ αἱ κροτίδες ἤρχιζαν ἀπὸ τὰς προμεσημβρινὰς ὥρας. Τὸ βάρβαρον ἔθιμον πρέπει νὰ ἐκλείψῃ ἐντελῶς. Εἴμεθα δὲ βέβαιοι ὅτι καὶ εἰς τὰ παραπήγματα θὰ καταβληθῇ ἡ δέουσα φροντὶς ἀπὸ τοὺς βαθμοφόρους ἅπως μὴ ἀκουσθοῦν σήμερον πυροβολισμοί, ὅπως ἄλλοτε.

ΡΟΔΟΣΤΑΓΜΑ γνήσιον ἔχει μόνον ὁ Ἀπ. Λέκας, Σκύρου καὶ Κυψέλης 80. Τηλέφ. 80—546.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ΓΚΡΑΙΗΣ ΜΟΥΡ

Ἡ φωνὴ θαῦμα
ἡ φωνὴ φαινόμενον
θὰ σᾶς μαγέψῃ, θὰ σᾶς συναρπάσῃ!
Στὴν τελευταία της μεγαλειώδη δημιουργία.

ΑΓΑΠΑ ΜΕ ΓΙΑΠΑΝΤΑ

Τὸ γιγαντιωδέστερον μουσικὸ δημιούργημα ποὺ παρουσίασεν ὁ κινηματογράφος

ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ
ΣΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

ΚΥΒΕΛΗΣ-ΟΥΦΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΡΑΧ. 15—10.
2—4 μ.μ. Γεν. Εἴσοδος δρ. 10
ΣΗΜΕΡΟΝ καὶ ΑΥΡΙΟΝ
ΕΝΑΡΞΙΣ ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ
ΜΕ ΓΕΝ. ΕΙΣΟΔΟΝ Δρ. 10

Ὅταν δὲν ἀκούτε καλὰ εἰς
RADIO
Τηλεφωνῆτε εἰς
29-829
Εἰδοποιεῖται τὸ γραφεῖον
Ι. ΛΟΥΚΑΪΤΗ καὶ ΑΔΕΛΦΩ
Καὶ Ἐπισκευάζεται τὸ RADIO

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Πασχαλιά

Ἔλα, καλή μου!... Νὰ κι' ἡ Πασχαλιά,
ἄνθοί, πουλιά, ὁλοπράσινα τὰ κλῶνια.
Ὅμως, γιὰ σκέψου!... Φεύγουνε τὰ χρόνια,
μαδοῦν οἱ ἄνθοί, σωπαίνουν τὰ πουλιά.

Καλή μου!.... Ὅλο λαχτάρα μι' ἀγκαλιὰ
προσμένει τώρα μέσα νὰ σὲ κλείσῃ.
Ἔλα, πρὶν ἡ ἀγάπη μας νὰ σβύσῃ,
πρὶν μᾶς κουράσουν χάδια καὶ φιλιά...

Κι' ἂν μᾶς κουράσουν, τί;... Δὲν εἶν' αὐτό,
ποὺ μᾶς ἑνώνει τώρα στὴ ζωή μας...
Σ' ἄλλο σκοπό, νὰ σμίξῃ ἡ πνοή μας,
ἦταν ἀπὸ τὴ μοῖρα μας γραφτό...

Χέρι μὲ χέρι τὴ ζωὴ ἂς τραβοῦμε,
μ' Ἀγάπη ποὺ δὲ σβύνουν οἱ καιροί,
μὲ Καλωσύνη, ποὺ ὅλα τὰ μπορεῖ,
μὲ τὴ Στοργή, ὁλοῦθε ἂς ἀνεβοῦμε!

Κι' ἂς εἶνε ὁ Γολγοθᾶς μας τὸ βουνό,
κι' οἱ δυὸ μαζί, κι' οἱ δυό, χέρι μὲ χέρι,
Θὲ ν' ἀνεβοῦμε... Κι' ἀπὸ ἐκεῖ ποιὸς ξέρει,
ἴσως θὰ βροῦμε πιὰ τ' Ἀληθινό.

Τὸ Δίκηο, τὸ Καλὸ καὶ τὴ Χαρά.
Κι' ἴσως καὶ μιὰν Ἀνάσταση προσμένει...
Ἔλα, καλή, γλυκειὰ κι' ἀγαπημένη,
στὰ Πάσχα, ποὺ ἡ ψυχή μας λαχταρᾷ!...

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἔκθεσις Γ. Συρίγου

Ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου τελοῦνται τὴν προσεχῆ Παρασκευήν, 17ην τρέχ. μηνὸς καὶ ὥραν 6 μ.μ. ἐν τῷ Φουαγιὲ τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου Πειραιῶς τὰ ἐγκαίνια τῶν ἔργων τοῦ γνωστοῦ καὶ ἐκ προηγουμένων ἐπιτυχῶν ἐκθέσεών του ζωγράφου κ. Γεωργίου Συρίγου.

Κατὰ τὸ βερνισὰζ τῆς ἐκθέσεως θέλει παραστῇ ἐκλεκτὴ μερὶς τῆς ἀθηναϊκῆς καὶ πειραϊκῆς κοινωνίας.

Ἡ ἔκθεσις θέλει μείνει ἀνοικτὴ μέχρι καὶ τῆς 5ης Μαΐου 1936 καθ' ἑκάστην ἀπὸ 9—1 καὶ 4—8 μ.μ. Εἴσοδος ἐλευθέρα.

Τὸ Ρεσιτὰλ τοῦ κ. Μ. Σιαδῆμα

Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν τὸ Σάββατον, 18 τρέχ., θὰ δοθῇ τὸ ρεσιτὰλ βιολίου τοῦ κ. Μ. Σκιαδῆμα, Α' Βραβεῖον Ὠδείου Ἀθηνῶν, μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον πρόγραμμα, περιλαμβάνον συνθέσεις Μόζαρτ, Μπράμς, Μπετόβεν, Φράνκ, Ραβὲλ κλπ.

Ρεσιτὰλ τραγουδιοῦ

Ἀπὸ τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα θὰ εἶνε τὸ ρεσιτὰλ τῆς λυρικῆς ὑψιφώνου Διδ. Δραγάτση (πρῶτον βραβεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Ὠδείου μετὰ τιμητικῆς διακρίσεως) ποὺ θὰ δοθῇ τὴν 22 Ἀπριλίου εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν.

Τὸ πρόγραμμα, πλούσιον καὶ ἐκλεκτόν, περιλαμβάνει κομμάτια τῶν καλυτέρων κλασσικῶν καὶ μοντέρνων συνθετῶν καὶ πέντε ὡραιότατα ἑλληνικὰ τραγούδια.

Τὸ ρεσιτὰλ ἔχει θέσει ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν του ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς. Εἰς τὸ πιάνο θὰ συνοδεύσῃ ἡ διακεκριμένη πιανίστρια Τζίνα Μπαχάουερ.

Ρεσιτὰλ χοροῦ

Τὴν 21ην Ἀπριλίου δίδεται εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» τὸ ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος ρεσιτὰλ χοροῦ τῆς σχολῆς τῆς διακεκριμένης καθηγητρίας τῆς Ρυθμικῆς κ. Ἔμμυ Σπέκ. Εἰς τὸ πρόγραμμα: Μπάχ, Φράνκ, Γκρήγκ, Χαῖνδελ, Λεβίδης, Σοπέν, Στράους κλπ.

«Ὁ Σύγχρονος Ἑλληνισμός»

Μὲ τὴν συνήθη κομψότητα καὶ εὐπρέπειαν τῆς ἐμφανίσεώς του ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησε τὸ Πασχαλινὸν τεῦχος τοῦ Γαλλοφώνου περιοδικοῦ «Ὁ Σύγχρονος Ἑλληνισμός». Ἀπὸ τὰ ἐκλεκτὰ περιεχόμενά του σημειοῦμεν ἰδιαιτέρως τὰ ὡραιότερα ἀποσπάσματα τῶν «Ξεριζωμένων» τοῦ κ. Β. Δασκαλάκη, ποιήματα τοῦ κ. Σ. Σκίπη, διηγήματα τοῦ Ροΐδη καὶ τοῦ Παπαδιαμάντη (Πασχαλινόν, μεταφρασμένον ἀπὸ τὸν κ. Ο. Μερλιέ), μελέτην τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ζερβοῦ, (Αἱ πλάναι τῆς σκέψεως καὶ ἡ τύχη), τὰς περὶ Κωστῆ Παλαμᾶ διαλέξεις τῶν κ.κ. Τ. Ἄγρα καὶ Ξανθοπούλου, ἄρθρον τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Σπ. Παππᾶ «Περὶ τῆς Βυζαντινῆς καταγωγῆς τῆς σημερινῆς Ἑλληνικῆς Δυναστείας», περιγραφὴν τῆς Ἀθηναϊκῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος κλπ. κλπ.

Τὸ τεῦχος κοσμεῖται καὶ μὲ θρησκευτικὰς εἰκόνας ἐκ τῶν Εὐαγγελίων, ἱερῶν βιβλίων κλπ.

Εἰς τὴν μηνιαίαν Ἐπιθεώρησίν του, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καταχωρεῖται καὶ ὁ λόγος τοῦ Προέδρου τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὴν 25ην Μαρτίου, τὰ ἀπονεμηθέντα βραβεῖα κλπ. κλπ.

Ἐκδόσεις

Ἐκυκλοφόρησεν ὀκτασέλιδον τὸ 16ον φύλλον τῆς «Ἑλληνικῆς Φωνῆς» μὲ κύριον ἄρθρον τοῦ κ. Π. Κανελλοπούλου, μὲ ἄρθρα τῶν κ. κ. Πρεβελάκη — Τὰ αἰτήματα τῆς ζωντανῆς ἑλληνικῆς τέχνης καὶ Περρίκου — Διαθέτει ἡ Ἑλλὰς πολεμικὴν ἀεροπορίαν; Ἐπίσης μὲ ἄρθρον τοῦ κ. Κανελλοπούλου περὶ τῶν κατευθύνσεων τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς, τοῦ περὶ τὸν καθηγητὴν κ. Ζολώταν ὁμίλου, καὶ τῆς Κας Λαμπρίδη περὶ τῶν πνευματικῶν τύπων τῆς νεοελληνικῆς διανοητικότητος. Ὡσαύτως μὲ μελέτας περὶ Περιορισμῶν καὶ Ἀνταλλαγῶν, περὶ τῆς ἐξαγωγῆς ἑλληνικῶν σταφυλῶν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Α. Σ. Ο. καὶ τοῦ Ο.Λ.Π. καὶ μὲ ἐκτενῆ ἐπισκόπησιν τῆς οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς κινήσεως κατὰ τὴν διαρρεύσασαν ἑβδομάδα εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

— Ἐκυκλοφόρησε μὲ καλλιτεχνικωτάτην ἐμφάνισιν τὸ ἀπὸ ὀκταετίας συνεχῶς ἐκδιδόμενον φυσιολατρικὸν περιοδικὸν «Ἐκδρομικά», περιλαμβάνον ἐνδιαφέροντα ἄρθρα καὶ περιγραφὰς ἐκδρομῶν καὶ ἀναβάσεων εἰς τὰ βουνὰ καθὼς καὶ καλλιτεχνικώτατες εἰκόνες ἐντὸς καὶ ἐκτὸς κειμένου καὶ τὴν ἐκδρομικὴν κίνησιν ὅλης τῆς Ἑλλάδος. Τὸ περιοδικὸν τοῦτο ἐνδιαφέρει ὄχι μόνον τοὺς συστηματικῶς ἀσχολουμένους μὲ τὰς ἐκδρομὰς καὶ ὀρειβασίας, ἀλλὰ καὶ πάντα φυσιολάτρην.

ΕΚΔΡΟΜΙΚΑ

Μεταξὺ τῶν πολυπληθῶν ἐκδρομέων, οἵτινες ἔλαβον μέρος εἰς τὴν ὑπὸ τῆς «Ἀμέρικαν Ἐξπρὲς» Ἴνκς διοργανωθεῖσαν 2αν ἐκδρομὴν ἀνὰ τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου, διεκρίθησαν ὁ ἐν Δανιμαρκίᾳ Σουηδὸς πρεσβευτής, ὁ ἐν Ἑλλάδι πρεσβευτὴς τῆς Βραζιλίας καὶ ὁ Ἑλβετὸς διπλωμάτης Δρ Μπαβιέρ, ἡ βαρώνη Ντὲ Πεϋρογνέ, ὁ καθηγητὴς καὶ ἡ Κα Κάππς, ὁ καθηγητὴς κ. Βὰν Μπυρὲν κλπ. Ἡ ὑπὸ τοῦ ἰδίου γραφείου διοργανουμένη διὰ τὴν 18ην—24ην Ἀπριλίου, εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου, 3η ἐκδρομὴ θὰ εἶνε ἐξ ἴσου ἐπιτυχής.

ΚΗΠΟΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

Τὴν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα ὥραν 10ην πρωϊνὴν πανηγυρικὴ ἔναρξις τῆς θερινῆς σαιζὸν μὲ τὴν περίφημον ὀρχήστραν τοῦ κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΚΑΝΕΛΛΙΔΗ.

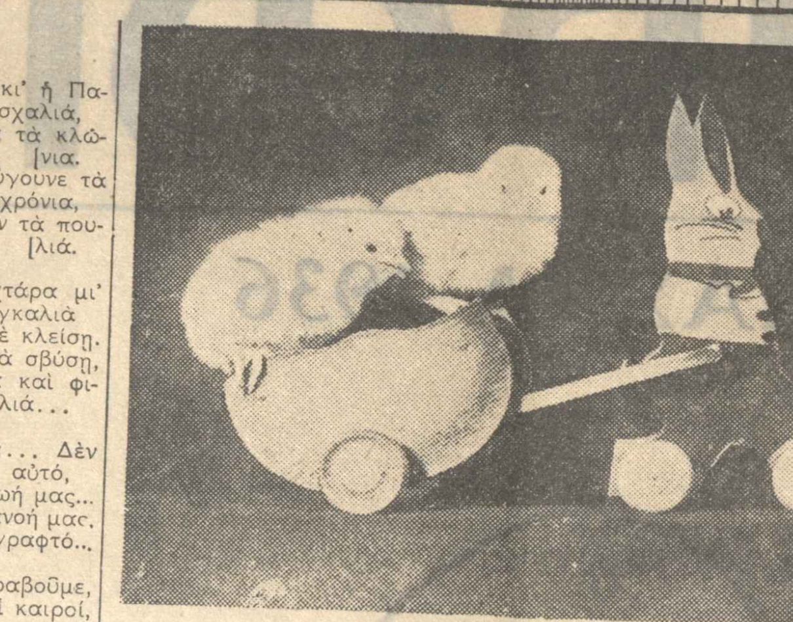

Πάσχα

Ἡ κινηματογραφικὴ ζωή

Τὰ ἔργα τῆς ἀρχομένης ἑβδομάδος

«Ὁ Ἄσσος τῶν Ἄσσων». - «Τὸ Κοράκι». - «Ραντεβοῦ στὴ Βιέννη». - «Οἱ Χρυσοθῆραι». - «Ὁ Κατακτητής»

Ὀλίγες ἑβδομάδες μένουν ἀκόμα καὶ ἡ ἐφετεινὴ κινηματογραφικὴ περίοδος θὰ λήξῃ, χωρὶς νὰ ἔχῃ δώσῃ συνολικῶς ὅπως θὰ δοῦμε σὲ προσεχῆ ἀπολογισμὸν τὰ μεγάλα, τὰ ἀριστουργηματικὰ ἐκεῖνα ἔργα — ἐκτὸς μερικῶν ἐξαιρέσεων — ποὺ τὸ ἀθηναϊκὸν κοινὸν θὰ εἶχε ἴσως τὸ δικαίωμα νὰ περιμένῃ. Αὐτὸ ὅμως εἶνε ζήτημα γενικώτερο ποὺ θὰ ἐξετασθῇ βραδύτερα.

Τὰ προγράμματα ποὺ οἱ κινηματογράφοι μας προβάλλουν ἀπὸ σήμερα παρουσιάζουν ἐνδιαφέρον γιὰ τὸν πολὺν κόσμο. Στὸν «Ἀπόλλωνα» ἡ ταινία: «Ὁ ἄσσος τῶν ἄσσων» μὲ πρωταγωνιστὰς τὸν Ρίτσαρντ Ντὶξ καὶ τὸν Ράλφ Μπελλαμὺ θὰ προκαλέσῃ τὴν περιέργεια τοῦ κοινοῦ χάρις στὶς ὡραῖες σκηνὲς τῶν μαχῶν του, γιατὶ τὸ φὶλμ αὐτὸ εἶνε ἐμπνευσμένο ἀπὸ τὸν παγκόσμιο πόλεμο. Ὅλη ἡ ἱστορία περιστρέφεται γύρω ἀπὸ τὸν κύριον ἥρωα, τὸν γλύπτη Ρὲξ Θόρν, ὁ ὁποῖος, ποτισμένος στὶς ἀρχὲς ἀπὸ τὰ σοσιαλιστικὰ ἰδανικὰ εἶνε ἐναντίον τοῦ πολέμου. Στὸ τέλος ὅμως, πείθεται ἀπὸ τὴ μνηστή του Νάνσυ καὶ ὄχι μόνον, ἀπαρνεῖται τὶς ἀνθρωπιστικές του ἀρχές, ἀλλὰ καὶ ἀποδεικνύεται στὸ γαλλικὸ ἀεροπορικὸ μέτωπο ὅπου ὑπηρετεῖ περίφημος πατριώτης καὶ μαχητὴς σὲ σημεῖο ποὺ νὰ προκαλῇ τὸν θαυμασμὸ τῶν ἀνωτέρων του. Ἡ μνηστή του μένει κατάπληκτος ἀπὸ τὴν ἀλλαγὴ αὐτή. Διάφορα ὅμως δραματικὰ γεγονότα ἐπηρεάζουν τὴν ψυχοσύνθεση τοῦ Ρὲξ καὶ ὅταν τέλος ἀποστρατεύεται, ξαναγίνεται πάλι ὁ παληὸς ἄνθρωπος, ποὺ πίστευε τυφλὰ στὶς εἰρηνιστικὲς θεωρίες καὶ στὴν ἀδελφωσύνη τῶν λαῶν.

* * *

Τὰ διηγήματα τοῦ Ἔντγκαρ Ἄλλαν Πόου τελευταῖα ἐκμεταλλεύονται ἀπὸ τὸν κινηματογράφο καὶ σὲ μερικὲς μάλιστα, παλαιότερες ταινίες τροποποιοῦνται σύμφωνα μὲ τὴν καλὴ θέληση τοῦ σκηνοθέτου. Ἕνα ἔργο λοιπὸν ἀπὸ τὶς ἀλλόκοτες ἱστορίες δίνει ἀπὸ σήμερα τὸ «Ἀττικόν»: «Τὸ Κοράκι» Εἶναι μιὰ ταινία ποὺ οἱ νευρασθενικοὶ καὶ οἱ ψυχοπαθεῖς θὰ κάμουν καλὰ νὰ τὴν ἀποφύγουν, διότι οἱ σκηνὲς φρίκης καὶ τρόμου θυμίζουν πολὺ τὰ ἔργα τοῦ γκρὰν-γκινιόλ. Παίζουν ἡ ὡραιοτάτη Ἰρὲν Βάρ, ἕνα πλάσμα γοητευτικὸ καὶ αἰθέριο καὶ ὁ περίφημος πλέον ἑρμηνευτὴς τῶν ἀνατριχιαστικῶν ρόλων Βάρις Καρλώφ. Ἡ ὑπόθεσις εἶνε ἐκτάκτως δραματική. Ὁ Καρλὼφ ὑποδύεται ἕνα δραπέτην τῶν κατέργων, τὸν Μπάτμαν, ὁ ὁποῖος γίνεται τὸ τυφλὸν ὄργανον ἑνὸς φημισμένου χειρούργου. Αὐτὸς διὰ νὰ τὸν ἔχῃ τοῦ χεριοῦ του., τοῦ παραμορφώνει τὸ πρόσωπον τὲ τέτοιον σημεῖον ποὺ μόνον ἡ ἐμφάνισή του προκαλεῖ τὴν ἀπόγνωσιν καὶ τὸ δέος. Εἰς τὸ τέλος ὅλα βαίνουν κατ' εὐχήν. Πρέπει ὅμως νὰ θαυμάσῃ κανεὶς — καὶ αὐτοῦ συγκεντρώνεται τὸ ἐνδιαφέρον — τὴν ἑρμηνείαν τοῦ Βόρις Καρλὼφ ὁ ὁποῖος μὲ τὸ περίφημο μακιγιάζ του καὶ τὸ παίξιμόν του κατορθώνει νὰ σκορπίσῃ τὸ ρῖγος καὶ νὰ δημιουργήσῃ μίαν ἀτμόσφαιραν συγκλονιστικήν.

Ἡ Βιέννη ὑπῆρξε πάντα, ἀνέκαθεν, ὁ τόπος τῶν ὡραίων γυναικῶν, τῆς ἐρωτικῆς περιπετείας καὶ τῆς χαρᾶς. Τὰ βάλς της ἐλίκνισαν γενεὲς ὁλόκληρες καὶ ὁ γαλανὸς Δούναβης στάθηκε ἡ ἀνεξάντλητη πηγὴ ἐμπνεύσεως τῶν ποιητῶν καὶ τῶν μουσικῶν. Τὴ Βιέννη αὐτὴ τὴ χαρούμενη μᾶς παρουσιάζει ἡ ταινία: «Ραντεβοῦ στὴ Βιέννη» ποὺ ἀπὸ σήμερα προβάλλει τὸ «Παλλάς».

Μιὰ ὀπερέττα μὲ μουσικὴ χαριτωμένη, διαβολεμμένη, μὲ ὑπόθεση γεμάτη ἀπρόοπτα καὶ κωμικὰ ἐπεισόδια, μὲ πέντε ἀστέρια τῆς ὀθόνης, πραγματικοὺς καὶ ἀμίμητους καλλιτέχνες στὸ εἶδος τους: τὴν Ἀδέλα Σαντρόκ, τὴν περίφημη Γερμανίδα καρατερίστα, τὸν Βόλφ Ἄλμπαχ Ρέττυ, τὸν Γκέωργκ Ἀλεξάντερ, τὸν κωμικὸ Λεὸ Σλεζὰκ καὶ τὴν γοητευτικὴ Μάγδα Σνάϊντερ, τὴν ἀλησμόνητη πρωταγωνίστρια τοῦ ἔργου «Λιμπελάϊ». Νὰ μιὰ καλλιτέχνις μὲ προσωπικότητα, ποὺ ξέρει νὰ θέλγῃ μὲ τὸ παίξιμό της, μὲ τοὺς χορούς της, μὲ τὸ τραγοῦδι της, μὲ τὴν χάρη της. Εἶνε μιὰ ταινία ἐλαφρὰ καὶ δροσερὴ ὅπου ὁ ἔρως φυσικά, μὲ ὅλα τὰ ἐπακόλουθα, τὴ ζήλεια, τὰ μικροεπεισόδια καὶ τὸ γάμο, παίζει, ὅπως πάντα, τὸν κύριο ρόλο. Δυὸ ὧρες ἀπολαυστικὲς καὶ ξένοιαστες, αὐτὸ εἶνε τὸ «Ραντεβοῦ στὴ Βιέννη» ποὺ ἀποδεικνύει ἀκόμα μιὰ φορὰ πόσο ἡ γερμανικὴ παραγωγὴ στὴν ὀπερέττα κατέχει τὰ σκῆπτρα.

* * *

Τὸ «Σπλέντιτ» παρουσιάζει τοὺς «Χρυσοθήρας», μίαν ταινίαν περιπετειώδη, ποὺ ἐγυρίσθη στὶς παγωμένες ἐκτάσεις τῆς Ἀλάσκας. Αἱ ἐξωτερικαί του σκηναὶ ἔχουν πολλὴν ἀτμόσφαιραν, τὸ ἐνδιαφέρον δὲ σημεῖον εἶνε ἕνα σκυλὶ τοῦ Ἁγίου Βερνάρδου ποὺ ἑρμηνεύει περίφημα τόν.... ρόλον του! Πρωταγωνιστοῦν δύο ἀγαπημένοι καλλιτέχναι τοῦ ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ, ὁ γόης Κλὰρκ Γκέϊμπλ καὶ ἡ Λορέττα Γιοὺγκ, μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ χαριτωμένες σύγχρονες βεντέττες.

Ἡ ὅλη ὑπόθεσις πλέκεται γύρω ἀπὸ ἕνα χρυσοχοεῖον ὅπου δύο φίλοι, ὁ Τζὰκ Θόρντον καὶ ὁ Σόρτυ προσπαθοῦν νὰ κάμουν τὴν τύχην των, χάρις εἰς τὰς ὑποδείξεις μιᾶς χήρας, τῆς Κλαίρης Μπλέτη, ἡ ὁποία στὸ τέλος ἐρωτεύεται τὸν Θόρντον. Περιπέτεια, ἀγωνία, ἔρως, ἰδοὺ τὰ διάφορα συναισθήματα ποὺ ξυπνᾷ ἡ ταινία αὐτὴ εἰς τὸν θεατήν, τὸν «spectateur moyen», ὁ ὁποῖος παρακολουθεῖ μὲ ἐνδιαφέρον τὰ κατορθώματα τῶν ἡρώων καὶ ἰδίως τοῦ σκύλου Μπάκ, ποὺ, ὅπως ἤδη ἀνεφέραμεν, ἀποδεικνύεται ἕνα ζῶον ἔξυπνον, χαριτωμένον, ποὺ ἔχει συναίσθησιν τοῦ ρόλου ποὺ παίζει!

* * *

Στὸ «Τιτάνια» ὁ «Κατακτητὴς» μὲ τὸν Ρόναλντ Κόλμαν στὸ ρόλο τοῦ Ροβέρτου Κλάϊβ, τοῦ περιφήμου λόρδου ποὺ ὑπῆρξε καὶ ἔδρασε κατὰ τὸ 1750 καὶ τὴν Λορέτταν Γιοὺνγκ, στὸ ρόλο τῆς Μαργαρίτας, συζύγου τοῦ Κλάϊβ, φέρνει στὴ μνήμη μιὰ πτυχὴ τῆς ἱστορίας τοῦ ἀγγλικοῦ ἔθνους. Ὁ Λόρδος Κλάϊβ, ὅπως ὀλίγοι ἴσως θὰ γνωρίζουν, ἐγεννήθη τὸ 1725 καὶ ἀπέθανε τὸ 1774, ἀφοῦ χάρις εἰς τὸ θάρρος του, τὴν γενναιότητά του καὶ τὸ εὔστροφον καὶ πολιτικόν του πνεῦμα ἐθεμελίωσε τὴν βρεταννικὴν ἰσχὺν στὶς Ἰνδίες. Αὐτὸς ὑπῆρξεν ὁ κύριος παράγων τοῦ ἀγγλικοῦ μεγαλείου ἐκεῖ κάτω καὶ οἱ Ἄγγλοι τιμοῦν, καὶ δικαίως, ἰδιαιτέρως τὴν μνήμην του.

Τὴν κατάκτησιν αὐτὴν τῶν Ἰνδιῶν ἀναπαριστάνει ἡ ταινία αὐτή, ποὺ εἶνε ἀπὸ τὶς καλύτερες στὸ εἶδος τους, καὶ ὅπου, χάρις στὴν ἐξαίρετη σκηνοθεσία, ζωντανεύουν ὅλα τὰ ἐπεισόδια τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς καὶ κάπως ἄγνωστης στὸν πολὺν κόσμο περιόδου τῆς Ἀγγλίας.

Στὸν Λόρδον Κλάϊβ ἀνήκει ἡ τιμὴ τῆς θεμελιώσεως τῆς βρεταννικῆς κυριαρχίας στὶς Ἰνδίες καὶ χάρις σ' αὐτὸν οἱ διάφορες στάσεις τῶν ἰθαγενῶν κατεστάλησαν. Ὅπως πάντα ὅμως οἱ λαοὶ εἶνε ἀχάριστοι καὶ οἱ ἀντίπαλοί του τὸν διαβάλλουν καὶ τὸν κατηγοροῦν ἐπὶ δωροδοκίᾳ. Στὸ τέλος ἡ Βουλὴ τὸν καταδικάζει, ἀλλ' ἀναγνωρίζει τὶς μεγάλες ὑπηρεσίες ποὺ ὁ Λόρδος Κλάϊβ προσέφερε στὴν πατρίδα του.

Ἐκτὸς τῶν ταινιῶν αὐτῶν, ἡ Κινηματογραφικὴ Ἕνωσις ἔφερε καινούργια Μίκυ-Μάους τοῦ περιφήμου Walt Disney καὶ θὰ τὰ προβάλλῃ στὰ κινηματοθέατρά της.

Γ. ΠΡΑΤΣΙΚΑΣ

RADIO R.C.A VICTOR Co ΣΤΑΔΙΟΥ 8

Ἡμέρα γενικῆς ἀμαλλιάσεως, καὶ λαϊκῆς εὐφροσύνης. Ὁ κόσμος θὰ πλημμυρίσῃ τὰ θέατρα, καὶ θὰ προτιμήσῃ τό:
ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ
"ΤΡΑΒΑ ΤΟ ΚΟΡΔΟΝΙ"
ΤΟΥ ΘΙΑΣΟΥ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ
(ΘΕΑΤΡΟΝ ΙΝΤΕΑΛ)
Σήμερον Δύο Παραστάσεις ἀπογ 6.15 ἑσπερ 10.15
Δευτέρα τοῦ Πάσχα δύο παραστάσεις
ΤΡΙΤΗ-ΛΑΪΚΗ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

Σατυρικὸς στίχος

Ἀνάστασις

Χριστὸς Ἀνέστη....Γιορτασμὸς καὶ χάρμα τῶν ἀνθρώπων,
ἠχοῦν ἁρμόνια, ζουρνᾶς, καὶ ἦχοι βιολιτζῆ,
κι' ἀπ' τὸν πρὸ ἔτους διχασμόν, τὸν φθείραντα τὸν τόπον,
ἀνέστη ἡ ἀμνηστεύουσα Ἑλλὰς τοῦ Δεμερτζῆ.

Χαίρει ὁ κόσμος ὁ τρανὸς κι' ὁ κόσμος ὁ μικρούλης
Λάμπει γιορτὴ ποὺ γενικὴν γαλήνην ἐπιδιώκει.
Κι' ἀφοῦ φιλεῖ καὶ τὸν Γληνόν, ὁ σύντροφος Σοφούλης,
φιλῆστε κύριε Παναγῆ, τὸν κύριον Θεοτόκη.

Χριστὸς Ἀνέστη....Ἀλλαγὴν ὁ κόσμος ὁ μουρμούρης
ἂς ὑποστῇ ἐπὶ καλῷ, νὰ λείψῃ πᾶς καυγάς.
Ἂς ἑνωθοῦνε, ὁ Κοτζιᾶς κι' ὁ Σπῦρος ὁ Μερκούρης,
κι' ὑπὸ τὸν Πάτση ἂς ταχθοῦν στὰς νέας ἐκλογάς.

Χριστὸς Ἀνέστη... Σήμερα φαντάρων προσκυνήματα
τὸν Βασιλέα καρτεροῦν, ἐκεῖ στὰ Παραπήγματα,
ἐνῷ πρὸ ἔτους ἤτανε μακρὰν χωμάτων φίλων
καὶ μόνος τὴν Ἀνάστασιν προέλεγεν ὁ Φίλων.

ΣΚΟΠΕΥΤΗΣ

* * *

Προβλήματα ζατρικίου

Κεκρυμμένα λάθη «ἀνοιγμάτων» Γκαμπὶτ τῆς Βασιλίσσης.

Μετὰ τὰς γνωστὰς κινήσεις: 1.δ2-δ4, δ7-δ5. 2.γ2-γ4, ε7-ε6.3. Ιβ1-γ3, Ιη8-ζ6.4. Αγ1-η5, Αζ8-ε7.5. ε2-ε3, Ιβ8-δ7! 6.Ιη1-ζ3, ἔχομεν τὴν ἀκόλουθον θέσιν:

66

Μαῦρα

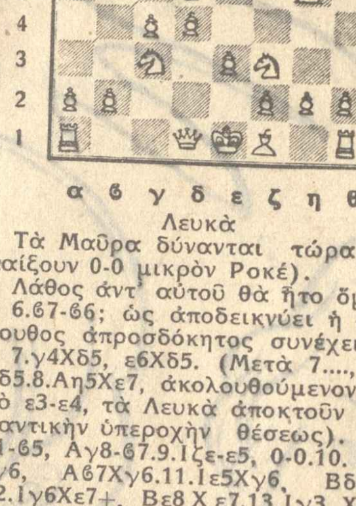

Λευκὰ

Τὰ Μαῦρα δύνανται τώρα νὰ παίξουν 0-0 μικρὸν Ροκέ).

Λάθος ἀντ' αὐτοῦ θὰ ἦτο ὅμως: 6.ς7-ς6; ὡς ἀποδεικνύει ἡ ἀκόλουθος ἀπροσδόκητος συνέχεια: 7.γ4Χδ5, ε6Χδ5. (Μετὰ 7...., Ιζ6 Χδ5.8.Αη5Χε7, ἀκολουθούμενον ἀπὸ ε3-ε4, τὰ Λευκὰ ἀποκτοῦν σημαντικὴν ὑπεροχὴν θέσεως). 8.Αζ1-δ3, Αγ8-β7.9.Ιζε-ε5, 0-0.10. Αδ5-γ6, Αβ7Χγ6.11.Ιε5Χγ6, Βδ8·ε8. 12.Ιγ6Χε7+, Βε8Χε7.13.Ιγ3Χδ5, Βε7-ε4.14.Ιδ5Χζ6+, η7Χη6.15.Αη5-θ6, Βε4Χη2.16.Βδ1-ζ3!! καὶ τὰ Μαῦρα δὲν δύνανται νὰ πάρουν τὴν Β (λόγῳ Πθ1-η1+ καὶ μὰτ εἰς μερικὰς κινήσεις, ἀλλὰ πρέπει νὰ παίξουν Βη2-η6, ὁπότε ἀκολουθεῖ Αθ6-ζ4 μὲ μεγάλην ὑπεροχὴν θέσεως τῶν Λευκῶν.

Ἕνα διδακτικώτατον λάθος.

Ι. Χ.

Πατριωτικὴ παράστασις

Τὴν Τρίτην, 14 Ἀπριλίου, 5.30 μ.μ., ὀργανοῦται ὑπὸ τῆς Ἰονίου Σχολῆς ὑπὲρ τοῦ Ὀρφανοτροφείου Βουλιαγμένης πατριωτικὴ παράστασις διὰ τὴν νεολαίαν εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια».

Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει τὴν «Χάϊδω», δρᾶμα εἰς πράξεις 2 ὑπὸ Λουδοβίκου Δεπιάν, καὶ τὸ «Νὰ ζῇ τὸ Μεσολόγγι», δραματικὴ σκηνὴ τοῦ κ. Β. Ρώτα.

Διαλέξεις

Τὴν Τετάρτην 15 Ἀπριλίου καὶ ὥραν 7 μ. μ. ὁ «Ἐπιστημονικὸς Σύλλογος Φοιτητῶν Ὀδοντιατρικῆς Σχολῆς» διοργανώνει διάλεξιν μετὰ φωτεινῶν προβολῶν, εἰς τὸ Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων (Δημοκρίτου 14) μὲ ὁμιλητὴν τὸν καθηγητὴν ἐν τῇ Ὀδοντιατρικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Στ. Σπεράντσαν καὶ θέμα: «Αἱ μητέρες καὶ τὸ στόμα τῶν παιδιῶν». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

Ἡ θριαμβευτικὴ πορεία τοῦ «Τράβα τὸ Κορδόνι».

Τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα θὰ ἀρχίσουν ἐκ νέου αἱ παραστάσεις τῆς ἀθανάτου φάρσας «Τράβα τὸ Κορδόνι», αἱ διακοπεῖσαι λόγῳ τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος.

Ὁ θίασος Κοτοπούλη προσκαλεῖ εἰς τὸ λίζει τριῶν ὡρῶν πραγματικὴν ἀπόλαυσιν στάσεις, Κυριακῆς, Δευτέρας καὶ Τρίτης (ἡ ἀπογευματινὴ τῆς Τρίτης μὲ λαϊκὰς τιμάς), μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι τοῦ ἐξασφαλίζει τριῶν ὡρῶν πραγματικὴν ἀπόλαυσιν καὶ εὐθυμίαν. Οἱ θεατρόφιλοι ἂς ἐξασφαλίσουν ἐγκαίρως τὰς θέσεις των, διότι ἡ ζήτησις τῶν εἰσιτηρίων εἶνε ἀφάνταστος.

Τὸ Πάσχα στῆς Ἀλίκης μὲ τὸ «Ρομάντσο»

Σήμερον στὸ θέατρον «Ἀλίκης» ἀναβιβάζεται τὸ πασίγνωστον ἀριστούργημα, τὸ «Ρομάντσο». Μιὰ ἱστορία συγκινητικῆς ἀγάπης καὶ φλογεροῦ ἔρωτος, ποὺ ζωντανεύεται ἀπὸ τὴν ἀνυπέρβλητη τέχνη τῆς Ἀλίκης, τοῦ Μουσούρη καὶ τοῦ Νέζερ καὶ ὅλων τῶν ἐκλεκτῶν συνεργατῶν της, ποὺ θὰ πλημμυρίσῃ τὶς ψυχὲς ἀπὸ ρῖγη συγκινήσεως. Σήμερον καὶ αὔριον ἀπὸ δύο παραστάσεις.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ
Ὄργανον τῶν φιλοβίβλων καὶ τῶν βιβλιοθηκῶν.
Ἐπιστημονικὸς καὶ συστηματικὸς κατάλογος ὅλων τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκδιδομένων βιβλίων.
ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕΝ Ο ΤΟΜΟΣ ΤΟΥ 1935. Ἐγγράφονται συνδρομηταὶ διὰ τὸ γ' ἔτος (1936).
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΕΥΤΥΧΙΟΥ Γ. ΒΑΓΙΟΝΑΚΗ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 56 Α'.
(Ἔναντι θεάτρου («Ὀλύμπια»)

ΠΑΛΛΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΣΗΜΕΡΟΝ
ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ
Ἀπὸ τὸ μυθιστόρημα «ΖΗΤΙΑΝΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ» μὲ τοὺς ΑΝΤ. ΒΟΛΜΠΡΥΚ ΖΥΜΠ. ΣΜΙΤΣ
ΠΡΩΪΝΑΙ παραστάσεις μὲ τὸ ἔργον ΧΡΥΣΕΣ ΜΠΟΥΚΛΕΣ
«ΙΔΕΑ»

ΑΓΟΡΑΖΟΜΕΝ κοσμήματα χρυσᾶ καὶ ἀδαμάντινα εἰς τὰς καλυτέρας τιμάς. Δ. & Μ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Περικλέους 31, Ἀθῆναι.

ΟΙ ΓΙΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΑΛΙΚΗΣ

Μία οὐρανία μουσικὴ ἁρμονία. Ἕνας ὑπέροχος ὕμνος τῆς ἀγάπης. Ἡ ἀποθέωσις τοῦ ἔρωτος.

ΡΟΜΑΝΤΣΟ

Τὸ παγκόσμιο ἀριστούργημα ποὺ προσφέρει γιὰ Πασχαλιάτικο δῶρο στοὺς Ἀθηναίους τὸ καλλιτεχνικὸ τρίο Ἀλίκη — Μουσούρης — Νέζερ

ΡΟΜΑΝΤΣΟ

Εἶνε τὸ ἔργο ποὺ θὰ τὸ ἰδῆτε ὄχι μόνον μιά, ἀλλὰ καὶ 2 καὶ 3 φορὲς καὶ θὰ τὸ συστήσετε σὲ ὅλους τοὺς γνωστούς σας.

ΟΙ ΓΙΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΑΛΙΚΗΣ

Ο ΥΦΗΓΗΤΗΣ ἀφροδισίων καὶ δερματικῶν νόσων κ. ΠΑΝ. ΦΩΤΕΙΝΟΣ, δέχεται καθ' ἑκάστην, 5—7 μ. μ. Γ' Σεπτεμβρίου 42.

Μπροστά του μιὰ ὀρθὴ τρελλὴ ἀπὸ φανατισμὸ ποὺ σκορπ[illegible] τὴν καταστροφὴ καὶ τὸν θάνατο!
Πίσω του ἑκατομμύρια ἀνθρώπων ἀπηλπισμένων καὶ... [illegible] ναῖκα ποὺ τὸν ἀγαποῦσε!
Γιὰ μόνο του ὅπλο εἶχε τὸ θάρρος του, τὴν δύναμιν τοῦ [illegible] μένου του καὶ τὴν ἀγάπη του γιὰ μιὰ γυναῖκα.

ΡΟΝΑΛΝΤ ΚΟΛΜΑΝ καὶ ΛΟΡΕΤΤΑ ΓΥΟΓΚ
στὸν κινηματογραφικὸ κολοσσὸ
Ο ΚΑΤΑΚΤΗΤΗΣ
(LE CONQUERANT DES INDES)

Μία ὑπέροχη ἐρωτικὴ ἱστορία, μία συνταρακτικὴ περιπέτεια, ἕνα οὐράνιο ἐρωτικὸ ρωμάντσο ποὺ ἐκτυλίσσεται εἰς τὰς ΙΝΔΙΑΣ, τὴ χώρα τοῦ μυστηρίου, τῆς ἀγριότητος καὶ τῆς ὀμορφιᾶς.

ΑΦΑΝΤΑΣΤΟΝ ΣΚΗΝΟΘΕΤΙΚΟΝ ΘΑΥΜΑ

γεμᾶτο ἀνατολικὴ ὀμορφιὰ καὶ μυστικοπάθεια, [illegible] νιο πλοῦτο ποὺ πρώτη φορὰ βλέπει ὁ κινηματογράφος.

ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ
ΤΙΤΑΝΙΑ

Αὔριον πρωϊνὴ παράστασις μὲ τιμὰς ἠλαττωμένας

Ἡ Χαλασμένη Γραφομηχανὴ σᾶς ἐκνευρίζει καὶ σᾶς ζημιώνει
ΕΠΙΣΚΕΥΑΣΑΤΕ ΤΗΝ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΚΑΙ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΗΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ REMINGTON · ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΤΗΛ. 22-687

Κοινωνικά

Ἑορταί

Εἰς τὸν ἑορτάζοντα [illegible] τρὸν κ. Ἀναστάσιον [illegible] χρόνια πολλά.

Ἀρραβῶνες

Παναγιώτης Γ. Τσου[illegible] Καρλῆ ἠρραβωνίσθησαν.

Ἀνοικτὰ φαρμακεῖα

Τὸ Φαρμακεῖον Κ. ΛΕ[illegible] μονοίας, σήμερον Κυριακὴ [illegible] διανυκτερεύει.

Ἀφίξεις

Ὁ καθηγητὴς κ. Κ. [illegible] πανελθὼν ἐκ τοῦ ἐν Γερμανίᾳ [illegible] δέχεται καθ' ἑκάστην, 11[illegible] Ἀρεταιείῳ Νοσοκομείῳ [illegible] 20-304.

Κυρίαι καὶ Δεσποινίδες

Εἰς τὸ Κατάστημα ΑΔΕΛ[illegible] ΔΗ καὶ ΧΟΥΛΗ, Ἑρμοῦ [illegible] σαν εἰς πλουσιωτάτην [illegible] ξιάτικα Μεταξωτὰ Ἰμπριμὲ [illegible] οἴκων τῆς Haute Couture.

Ἀνοιξιάτικα

Μεταξωτὰ ὑφάσματα, [illegible] τα, εἰς τὰ πιὸ μοντέρνα [illegible] ματα. Σπυρ. Παπαντωνίου [illegible]

Κηδεῖαι

Τὸν προσφιλῆ μας υἱόν, [illegible] καὶ θεῖον

ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ Ν. ΣΥΜ[illegible]
Ὑπάλληλον Ἐθνικῆς [illegible]

θανόντα χθὲς κηδεύομεν [illegible] καὶ ὥραν 10 π. μ. ἐκ τοῦ [illegible] Α' Νεκροταφείου.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς [illegible] φίλους ὅπως εὐαρεστούμενοι [illegible] τὴν ἐκφοράν.

Οἱ γονεῖς: Νικόλαος Συμ[illegible] νία Συμιγδαλᾶ.— Οἱ [illegible] σιος Ν. Συμιγδαλᾶς, [illegible] γδαλᾶ, Ἑλένη Ἀντ. [illegible] Ἀναστ. Συμιγδαλᾶ.— [illegible] τας Χιωτίνης, Πετρο[illegible] τριος Νομικός, Ζαχαρ[illegible] Βασάλος, Ξένη Βασάλ[illegible] παδοπούλου.— Οἱ [illegible] Συμιγδαλᾶ, Νικόλ[illegible] (Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις [illegible])

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ [illegible]
Ἱστορικὴ μελέτη [illegible] Ν. Σ. Κτενιδ[illegible]
ΠΡΩΤΟΙ ΕΛΛΗΝ[illegible] ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ

"Σ. Θυγίδης" τεχνικὸν γραφεῖον οἰκοδομικὰ [illegible] Εὐαγγελιστρίας 28. [illegible]

[illegible] ἀπόδειξις διὰ νὰ εἶνε ἔγκυρος, δέον ἀπαραιτήτως νὰ φέρῃ τὰς ὑπογραφὰς τοῦ Οἰκονομικοῦ Διευθυντοῦ τῆς «Πρωΐας» κ. Δημητρίου Ν. Μίχα καὶ τοῦ Διαχειριστοῦ της κ. Ἐμμανουὴλ Γ. Περπινιᾶ, καθὼς καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς Ἐφημερίδος

Η ΠΡΩΪΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ
12
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1936
† Τὸ Ἅγιον Πάσχα

Ἀνοιξιάτικες ἱστορίες

Τὸ Πάσχα τῆς ἀγάπης

Τοῦ κ. Γ. Ἀννίνου

[illegible] πόσα χρόνια περασμένα [illegible] δὲν ἤξερε, ποὺ εἶχε νὰ [illegible] τὴν Φροσούλα καὶ τὴν θυ[illegible] πάντα σὰν τοῦ μιλοῦσαν γιὰ [illegible] Φροσούλα τῆς θείας της Εἰ[illegible] σὰν ἕνα κοριτσάκι ξανθο[illegible], ξανθὸ ξανθὸ σὰν τὶς κλωστὲς τοῦ λιναριοῦ, μὲ κάτι γαμπίτσες [illegible], ἀπάνω ἀπὸ τὰ ἄσπρα [illegible] καὶ τὰ λουστρινένια [illegible], ποὺ ἐρχόταν νὰ τοὺς [illegible] «ἐπίσκεψη» μὲ τὴ μαμά του... [illegible] θεία Εἰρήνη, κάποια ἐξαδέρφη [illegible] μητέρας του, ξανθειά, παχειὰ [illegible] καὶ ἀφράτη, μ' ἕνα φου[illegible] ὅλο φραμπαλάδες, κι' ὅλο [illegible] καταραμένα στὸ καπέλλο [illegible] γιομάτη σκουλαρίκια, δαχτυ[illegible] καὶ μιὰ χοντρὴ χρυσὴ καδέ[illegible] λαιμό, ποὺ κάρφωνε στὸ [illegible] τελένιο της «κορσάζ» μιὰ δια[illegible] καρφίτσα, ἐρχότανε ξεπί[illegible] ἀπὸ τὸν Πειραιά, ποὺ ἦταν ὁ [illegible] της στὸ Τελωνεῖο, κι' ἀπό[illegible] ὅλη τὴν ἡμέρα, φέρνοντας μα[illegible] της καὶ τὴ μοναχοκόρη της, τὴν [illegible] Φροσούλα. Κι' ἐκείνη οὔτε μιλοῦσε, [illegible] λαλοῦσε... Καθισμένη δίπλα [illegible] μητέρα της, καμμιὰ φορὰ κρα[illegible] της γιὰ πιὸ σιγουριὰ ἀπὸ [illegible] χέρι ἢ τὸ φουστάνι, ἔμενε χωρὶς [illegible] λέξη, χωρὶς νὰ παίζῃ μὲ τ' [illegible] τὰ παιδιά, κυττῶντας μὲ τὰ [illegible] γαλανὰ μάτια της, ὅ,τι [illegible] γύρω της... Κι' ἦτανε τό[illegible] γλυκὰ ἀλήθεια, ἐκεῖνα τὰ δυὸ [illegible] μάτια, γεμᾶτα ἀπὸ μιὰ [illegible] σοβαρότητα καὶ προσοχή, [illegible] τὰ θυμῶταν τόσο καλὰ ἀκόμη, [illegible] μεγάλα κι' ἔτσι βαθυστόχαστα, [illegible] καὶ σκεπτικὰ συγχρόνως, [illegible] ἔγνοια, ὡσὰν τὰ μάτια τοῦ [illegible] ποὺ ἀγναντεύει κάποιον [illegible], ἕτοιμο γιὰ φυγή.

Ἔτσι τὴν ἐπερίμενε νὰ τὴν ξα[illegible], σὰν τοῦ εἶπαν πὼς εἶχε ἔρ[illegible] μὲ τὴν μητέρα της ἀπ' τὴν Θεσσαλονίκη, νὰ μείνουνε μερικὲς ἡμέρες, ὡς ποὺ νὰ βροῦνε σπίτι, κι' [illegible] ξαφνιάστηκε, ὅταν τὴν βρῆκε μιὰ [illegible] σοβαρή, μὰ πάντα γλυ[illegible], καὶ μὲ μαλλιὰ καστα[illegible]. Ἕνα μονάχα δὲν εἶχε ἀλλά[illegible]. Τὰ δύο της τὰ μάτια τὰ γα[illegible], μεγάλα, τριγυρισμένα ἀπὸ [illegible] ματόκλαδα, στοχαστικὰ [illegible] περίεργα, μὰ πάντα φοβισμένα [illegible] ποὺ μιὰ σκιὰ ἀλαφροτρέμε στὰ [illegible] τους βάθη. Τ' ἅπλωσε τὸ [illegible] θαρρετά, μὰ τὤνοιωσε νὰ τρέμῃ [illegible] στὸ δικό του, καὶ τὸ παρακο[illegible] ὕστερα μὲ τὴ ματιὰ νὰ ἰ[illegible] πάλι, στὴν παληὰ γνώριμη [illegible], δὲν θ' ἁπλωνόταν νὰ πιάσῃ [illegible] χέρι τῆς μητέρας της, ἢ τὸν [illegible] τοῦ φουστανιοῦ της... [illegible] Δὲν τὤκαμε αὐτό... Ὅμως, [illegible] νευρικά, ἀπάνω στὰ γόνατά [illegible], κι' ἀνοίγοντας τὴν τζάντα [illegible] ἔβγαλε ἕνα μαντηλάκι, τάχα [illegible] σκουπίσῃ τὰ χείλη της...

* * *

[illegible] σπίτι τους ἤτανε μεγάλο κι' [illegible], σπίτι ἀπὸ κεῖνα τοῦ παληοῦ καιροῦ, μὲ αὐλὴ καὶ περιβόλι, καὶ κατώγια, καὶ σοφίτες, ἐκεῖ στὴν ἀνηφοριά, μὲ δύο μεγάλα κυπαρίσσια στὴν αὐλή, ποὺ φώλιαζε ὁλόκληρος λαὸς σπουργιτιῶν, καὶ μὲς στὸ περιβόλι ὀργίαζαν [illegible] ἀνθὸ τώρα ἡ λεμονιὲς καὶ ἡ [illegible] νεραντζιές, καὶ φλώμωναν τὸν ἀέρα... Ἡ κάμαρα τοῦ Κωστῆ, ἦτανε στὴν ἀπάνω μεριά, στὴ σοφίτα, κι' ἀπ' τὸ παράθυρό του ἔβλεπε τὴν Ἀκρόπολη καταντίκρυ. Τὰ [illegible] της τὰ βορεινὰ μὲ τοὺς σπονδύλους τοῦ πρώτου Παρθενῶνα, κι' [illegible] κομμάτι Ἐρεχθεῖο στὰ δεξιά. Κάτω ἦταν κουρνιασμένα τὰ σπιτάκια τῶν Ἀναφιώτικων καὶ τοῦ Ριζόκαστρου, πιὸ κάτω φαινόταν ὁ τροῦλλος τῆς Παναγίτσας, τὰ κυπαρίσσια τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, ἡ γουρμαδιὰ τῆς Χρυσοκαστριώτισσας... Καὶ τώρα, μέσα σ' αὐτὸ τὸ πλαίσιο τὸ παλαιϊκό, ποὺ τόσα χρόνια τὤβλεπαν τὰ μάτια του ἀδιάφορο καὶ συνηθισμένο, κάποια λεπτομέρεια ἀδιάκοπα ξεπρόβαλλε, ποὺ τὴν ἔβλεπαν τὰ μάτια του σὲ κάθε ὥρα, δυὸ μάτια βαθυγάλαζα, μὲ μακρυὰ ματόκλαδα, στοχαστικὰ καὶ φοβισμένα ἕτοιμα γιὰ φυγή. Ἀκόμα καὶ τὸ βράδυ, ποὺ ἀπάνω στὴν ἀστροφεγγιὰ ἀντίσκοβε σὰν ὄγκος ὁλοσκότεινος ὁ βράχος, θαρροῦσε πὼς τἄβλεπε τὰ δυὸ μάτια ἐκεῖνα, νὰ τὸν κυττάζουν ἔτσι, κι' ἀνέβαινε ἡ μυρωδιὰ ἀπ' τὶς νεραντζιές, μὰ δὲν ἤξερε ἀπὸ τί πραγματικὰ λιγωνόταν καὶ μεθοῦσε...

Ἤτανε μιὰ βδομάδα τώρα ἡ Φροσούλα τῆς θειᾶς Εἰρήνης στὸ σπίτι τους, καὶ κάτι ἀλλοιώτικο τοῦ φαινόταν στὸ σπίτι... Ὅλα σὰν νὰ εἶχαν ἀλλάξει... Κι' ἡ κάμαρες μὲ τὰ πανύψηλα σανιδένια ταβάνια, κι' ἡ αὐλὴ μὲ τὶς καμάρες, κι' ἡ σκάλα ποὺ τριζοβολοῦσε στ' ἀνέβασμα, σὰν ν' ἀγκομαχοῦσε ἀπὸ τὰ χρόνια, ὅλα εἶχαν πάρει μιὰν ἀλλοιώτικην ὄψη, ὅλα εἶχαν γίνει πιὸ πρόσχαρα, πιὸ φρέσκα... Ἀκόμα κι' ἡ παληὰ μπαξάνα, ποὺ σκάλωνε ἀπάνω ἀπ' τὴν πόρτα, [illegible] ἀπὸ τὸ παληὸ ντεπόζιτο μὲ τὸν Τρίτωνα, κι' ἔφτανε ἴσα μὲ τὸ τζάμωτο χαγιάτι, βιάστηκε κι' αὐτὴ ν' ἀνοίξῃ κι' εἶχε γεμίσει μικρὰ [illegible] μπουκέττα, κι' ἡ μοσκιά, εἶχε βάλει κιτρινωπὲς μυρωδάτες [illegible] ἀπάνω στὰ μαυροπράσινα κυπαρίσσια.

Σὰν ἔφευγε ἀπ' τὴν Τράπεζα, δὲν ἐξαργοῦσε διόλου γιὰ τὸ σπίτι... Ἔπερνε τὸ δρόμο χαρούμενος, κι' ἀνέβαινε γοργὰ τὴν ἀνηφοριὰ ἀπ' τοὺς Ἀέρηδες, ξεκοκκινισμένος κι' εὐχαριστημένος, χωρὶς νὰ ξέρῃ κι' αὐτὸς γιατί. Κι' ἔλεγε, χωρὶς νὰ τὸν ρωτήσῃ κανεὶς γιὰ δικαιολογία μᾶλλον στὸν ἑαυτό του, σκουπίζοντας τὸ ἱδρωμένο κούτελό του:

— Πφ!... Τί ζέστη... Ἔπιασε κι' ὅλας τὸ καλοκαίρι μονομιᾶς!

Κι' ἔψαχνε ἀμέσως ν' ἀντικρύσῃ τὰ χαμηλωμένα μάτια τῆς Φροσούλας, ποὺ καθισμένη σὲ κάποιο καναπεδάκι, ὄξω στὸ τζαμωτό, κεντοῦσε διαρκῶς κάτι γιὰ νὰ περνᾷ ἡ ὥρα. Κι' ἐκείνη ἀνασήκωνε γιὰ λίγο τὰ μάτια της σ' αὐτόν, τὰ μάτια ἐκεῖνα τὰ βαθυστόχαστα, καὶ ξαναπερνοῦσε πάλι μέσα τους ἡ φευγαλέα καὶ δειλὴ φοβισμένη λάμψη...

* * *

Κι' ἦρθε ἡ Μεγάλη Ἑβδομάδα, γεμάτη συγκίνηση... Φέτος γιὰ πρώτη φορά, ξανάνιωσε τὴν ψυχή του ἀνοιγμένη σὲ κάποιαν πίστη, σὲ κάτι ξεχασμένες παιδιάτικες εὐλάβειες. Κι' ὅταν ἀντίκρυζε, περνῶντας τὶς ἐκκλησίες, ἀθέλητα ἔφερνε τὸ χέρι του σ' ἕνα σταυροκόπημα, καὶ τὰ χείλη μισανοίγονταν σὲ κάποιαν ἄρρητη προσευχή. Περνῶντας ἀπ' τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους, κοντοστάθηκε γιὰ μιὰ στιγμή. Πίσω ἀπ' τὸ ἱερὸ στὸν μικρὸ κῆπο, μιὰ ροδακινιὰ εἶχε λουλουδίσει, κι' ἡ «βάγια» ἡ δάφνη ἀνθισμένη, ἔσμιγε τὴν δριμεῖα μυρωδιὰ τῶν λουλουδιῶν της, μὲ τὴ μοσκοβολιὰ ἀπ' τὶς βιολέττες... Ὁ κισσός, ξεπετοῦσε πρασινώτερα βλαστάρια, γύρω ἀπ' τὸν γέρικο ἀείλαντο. Ἀθέλητα, κατέβηκε στὸν αὐλόγυρο τῆς ἐκκλησιᾶς, καὶ μπῆκε μέσα... Ἡ ἐκκλησάρισσα ἔτριβε κάτι μανουάλια... Ἕνας γάτος τὸν κύτταζε περίεργα καὶ τρύπωσε πίσω ἀπ' τὸ παγκάρι... Πῆρε ἕνα κερὶ καὶ τ' ἄναψε μπρὸς στὴν Ἁγία-Κυρά, κι' ἔσκυψε καὶ τὴν ἐπροσκύνησε... Τὰ χείλη του ἀκούμπισαν ἀπάνω στὸ τζάμι, καὶ μιὰν ἀνατριχίλα πέρασε στὸ κορμί του. Τὸ τζάμι εἶχε τὴν ἁπαλότητα λές, κάποιου ζωντανοῦ χείλους, καὶ τ' ἀδόδωσε τὸ φιλί.... Δυὸ μάτια βαθυγάλαζα καὶ στοχαστικὰ καθρεφτίστηκαν μέσα στὰ δικά του, γεμάτα δειλία καὶ δισταγμό, κι' ἔνοιωσε μιὰ θολοῦρα μπροστά του... Σταυροκοπήθηκε γοργά, τρομαγμένος γιὰ τὴν ἄξαφνη ὀπτασία, ντροπιασμένος γιὰ τὴν βεβήλωση... Ἔφυγε γεμᾶτος ταραχή, κι' ἀνηφόρισε στὸ σπίτι... Ἀνέβηκε μονομιᾶς στὴν κάμαρά του, μὲ τὴν πρόφαση τῆς ἀναστάτωσης τοῦ σπιτιοῦ ἀπὸ τὰ σιγυρίσματα καὶ τὶς πάστρες, σφουγγαρίσματα κι' ἀσβεστώματα καὶ ἄλλες νοικοκυριὲς λογῆς-λογῆς... Ξανασκουμπωμένη κι' ἡ Φροσούλα, βοηθοῦσε κι' αὐτή... Κι' εἶδε τότε πὼς εἶχε κι' ὤμορφο χέρι, καλοφτειαγμένο, κι' ἀφράτο, ποὺ τελείωνε σ' ἕνα χέρι παχουλούτσικο μὰ κανονικό...

Κάθησε μπρὸς στὸ παράθυρο καπνίζοντας... Ξάπλωσε στὸ κρεββάτι του, κυττῶντας τὸν καπνὸ ν' ἀνεβαίνῃ δαχτυλίδια στὸ ταβάνι... Κι' ὁ γαλάζιος καπνός, ὁ δαχτυλιδωτός, γινόταν δυὸ μάτια γαλάζια, βαθυγάλαζα, στοχαστικὰ καὶ δειλιασμένα, ποὺ ἀνέβαιναν καὶ σβύνονταν στὸ ταβάνι, κι' ἄλλα δακτυλίδια, κι' ἄλλα μάτια, ξανανέβαιναν πάλι ψηλά... Ἔκλεισε τὰ μάτια του νὰ μὴ βλέπῃ, σβύνοντας τὸ τσιγάρο... κι' ἔνοιωσε τότε, ἀπάνω στὰ χείλια του, ἐκείνη τὴν ζεστὴ γυαλένια ἐπαφὴ τοῦ τζαμιοῦ, στὸ ἀνάσπασμα τῆς Ἁγίας-Κυρᾶς, καὶ μέσα στὴν σκέψη του ἐναλλάχτηκαν τὰ χαμηλωμένα ματόκλαδα καὶ τὰ δυὸ μπράτσα, ποὺ εἶχε ἰδεῖ ἀνεβαίνοντας...

— Τρελλάθηκα... εἶπε μὲ τὸ νοῦ του.

Μὰ δὲν ἀπόδιωξε τὴ σκέψη. Ἔμεινε ὥρα ὁλόκληρη ξαπλωμένος, βυθισμένος στὴν γοητευτικὴ αὐτὴ ψευδαίσθησι, ποὺ κι' ἂν ἤθελε, δὲν μποροῦσε νὰ διώξῃ...

* * *

Ὄξω ἡ καμπάνες εἶχαν ἀρχίσει νὰ καλοῦν τὸν κόσμο στὴν Ἀνάσταση, κι' οἱ στενοὶ δρόμοι τῆς παληᾶς πόλης ἦταν γεμᾶτοι θόρυβο, κουβέντες τῶν ἀνθρώπων, γέλια τῶν παιδιῶν, τρακατροῦκες ποὺ ἔσβυναν ἄδοξα σ' ἕνα «φσσσ!» καὶ ἀπὸ τὴν μυρωδιὰ τοῦ μαγειρεύματος, ποὺ ἔβγαινε ἀπ' ὅλα τὰ μικρόσπιτα, ποὺ στὴν ἀναστάσιμη αὐτὴ βραδυὰ εἶχαν κι' αὐτὰ χαρούμενο ὕφος.

Ἔτσι κατηφορήσανε κι' αὐτοί, ἡ Φροσούλα κι' αὐτὸς μπροστά, ἡ μάννα του κι' ἡ μάννα τῆς Φροσούλας ξοπίσω, ἡ Θεοχάρη, ἡ δούλα τους, οὐραγός, κρατῶντας τὰ κεριά, γιὰ τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους... Ὄξω στὸν αὐλόγυρο γιομᾶτο κόσμο, στὸ σταυροδρόμι, στὴν ἀνηφοριά, κάτω, πρὸς τὰ χαλάσματα τῶν ἀνασκαφῶν, προσμένοντας «Καλὸ μήνυμα»... Καὶ τὸ «καλὸ μήνυμα» ἦρθε μονομιᾶς καὶ ξελαμπάδισαν μυριόφωτες ἡ λαμπάδες στὸ «Χριστὸς Ἀνέστη», μέσα στὴν ἀνοιξιάτικη βραδυά.... Καὶ ξελαμπάδισαν ἄξαφνα κι' ἡ καρδιές τους, στὸ μεγάλο μήνυμα τῆς Ἀγάπης... Τὰ μάτια τὰ βαθυγάλαζα καὶ στοχαστικά, δὲν ἦταν πιὰ δειλιασμένα. Τὰ φώτιζε μιὰ ἄλλη φωτιά, ἁπαλὴ καὶ θερμή, μιὰ φωτιὰ ποὺ τὸν ἐτύλιγε ὁλόκληρο, χωρὶς νὰ τὸν καίῃ, σ' ἕνα περίβλημα προστατευτικὸ κι' ἀγαπημένο...

Ἅπλωσε τὸ χέρι του κι' ἐπῆρε τὸ χέρι τῆς Φροσούλας... Κι' ἀντὶ ν' ἀνηφορίσῃ γιὰ τὸ σπίτι, τράβηξε, χωρὶς νὰ ξέρῃ κι' αὐτὸς καλὰ γιατί, στὸν δρόμο, ποὺ ἀνάμεσα ἀπ' τὰ ξύλινα τοιχώματα τῶν ἀνασκαφῶν, ἔφερνε γιὰ τὸ Θησεῖο... Πέρα, ἀπὸ παντοῦ, ἐρχόταν ὁ ἀντίλαλος ἀπ' τὶς καμπάνες τῆς Ἀνάστασης, ἀπ' τοὺς Ταξιάρχας κι' ἀπ' τοὺς Ἁγίους Ἀναργύρους, ἀπ' τὸ Μοναστηράκι κι' ἀπ' τὴν Ἁγιὰ Μαρίνα, ἀλαφροτρέμοντας τοῦ Ἅη-Δημήτρη, βαθύφωνες τῆς Μητρόπολης...

Κι' ἐπήγαιναν, ἀργοβάδιστοι, μέσα στὸν ξένο κόσμο καὶ δὲν μιλοῦσαν, πιασμένοι χέρι-χεράκι, κι' ἡ καρδιές τους χτυποῦσαν κι' αὐτὲς δυνατά, σ' ἕνα μήνυμα ποὺ τὸ ἔνοιωθαν οἱ δυὸ μονάχα, στὸ μήνυμα τοῦ Πάσχα τῆς Ἀγάπης...

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἡ «ΠΡΩΪΑ», ΑΥΡΙΟΝ

Λόγῳ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα ἡ «Πρωΐα», ὅπως καὶ αἱ ἄλλαι πρωϊναὶ ἐφημερίδες, δὲν θὰ κυκλοφορήσῃ αὔριον Δευτέραν.

Ἡ κατὰ Δευτέραν ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ τῆς «Πρωΐας» θὰ κυκλοφορήσῃ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν μεθαύριον Τρίτην.

ΤΟ ΠΑΣΧΑ

Η ΥΜΝΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

ΤΟΥ ΜΑΚ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Ἐλέχθη ἤδη πολλάκις, ὅτι οὐδεμιᾶς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας ἡ ὑμνολογία εἶνε τόσον πλουσία ὅσον ἡ τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς καὶ ἡ τῶν ὁμοδόξων πρὸς αὐτὴν Ἐκκλησιῶν, αἵτινες ἔχουσι τὴν αὐτὴν ὑμνολογίαν, κατὰ μετάφρασιν εἰς τὰς ἰδίας των γλώσσας. Μακρὰ σειρὰ Ἑλλήνων Χριστιανῶν ὑμνογράφων ἀπὸ τοῦ στ' αἰῶνος καὶ ἑξῆς παρήγαγεν ἀξιοθαύμαστον καὶ πλουσιωτάτην ὑμνογραφίαν καὶ προσέδωκε δι' αὐτῆς εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς Ἐκκλησίας μας ἀνέκφραστον μεγαλοπρέπειαν. Μέγα καὶ σπουδαῖον τῆς ἱερᾶς ταύτης ἑλληνικῆς ποιήσεως μέρος μένει ἀκόμη ἀνέκδοτον, διότι τὸ ὑπάρχον εἰς τὰ πρὸς χρῆσιν ἐκκλησιαστικὰ βιβλία δὲν εἶνε τὸ ὅλον παραχθὲν ποιητικὸν δημιούργημα. Οὐχ ἧττον καὶ εἰς τὸ γνωστὸν ἤδη καὶ χρησιμοποιούμενον εἰς τὰς ἐκκλησιαστικάς μας ἑορτὰς ποιητικὸν ἔργον ὑπάρχουν ὑμνολογικὰ ἀριστουργήματα, πολύτιμοι ἀδάμαντες τῆς χριστιανικῆς ποιήσεως, προκαλοῦντες τὸν θαυμασμὸν καὶ ἐμπνέοντες βαθυτάτην συγκίνησιν. Οἱ ὑμνογράφοι δὲν ἐξήρθησαν ἁπλῶς εἰς τολμηρὰς τῆς φαντασίας των πτήσεις, ἀλλ' ἐμπνεόμενοι ὑπὸ τῆς ζώσης πίστεώς των καὶ ὑπὸ ἐνδομύχων πεποιθήσεων καὶ ἔχοντες ἀρτίαν θεολογικὴν μόρφωσιν, ἐνδελεχῶς δὲ μελετῶντες τὰ συγγράμματα τῶν μεγάλων Πατέρων καὶ Διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας, κατώρθωσαν διὰ τῆς ἰσχυρᾶς των φαντασίας, ὅσον ἀνθρωπίνως ὑπῆρξε δυνατόν, νὰ ἐκφράσουν ποιητικῶς τὰς ὑψηλὰς ἐννοίας τῶν ὑμνολογουμένων γεγονότων καὶ νὰ παραστήσουν αὐτὰ ζωηρότατα.

Προκειμένου περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, τὸ κεντρικὸν σημεῖον τῆς ὑμνολογίας της ἀποτελεῖ τὸ ὑπέροχον καὶ ἐκφραστικώτατον εἴτε τροπάριον τὸ ὀνομάσῃ τις εἴτε ὕμνον:

> «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν
> θανάτῳ θάνατον πατήσας
> καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι
> ζωὴν χαρισάμενος.»

Παρὰ τίνος καὶ πότε συνετάχθη δὲν εἶνε ἀκριβῶς γνωστόν. Ἀπαντᾷ τὸ πρῶτον κατὰ τὰ σωζόμενα κείμενα εἰς τὸ λεγόμενον «Κανονάριον» τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, ἀναγόμενον εἰς τὸ Ζ' ἢ Η' αἰῶνα, ἐν τῇ διατάξει τοῦ Ὄρθρου τοῦ Μ. Σαββάτου. Εἰς τὰ «Τυπικὰ» τῆς Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θ' καὶ τῶν Ἱεροσολύμων τοῦ Ι' αἰῶνος ἀναγράφεται εἰς τὸν Ὄρθρον τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μετὰ τοῦ τροπαρίου «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου...», ὅπου ἔκτοτε καὶ ἐπεκράτησε. Πάντως ὁ ὕμνος «Χριστὸς ἀνέστη» συνετάχθη πρὸ τοῦ Ζ' αἰῶνος. Ἡ ἐξωτερικὴ μορφή του δὲν εἶνε, κυρίως εἰπεῖν, ποιητική. Ἀποτελεῖται ἐκ 3 φράσεων, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πρώτη ἔχει 8 συλλαβάς, ἡ δευτέρα 9 καὶ ἡ τρίτη 14. Δι' αὐτῶν ἐκφράζεται ἓν καὶ τὸ αὐτὸ γεγονός, ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ.

Ἀξιοσημείωτον ὅτι ὁ ἀνώνυμος τοῦ ὕμνου συντάκτης εἰς τὴν πρώτην φράσιν δὲν μεταχειρίζεται τὸ ὄνομα «Ἰησοῦς», τὸ ὁποῖον μετεχειρίσθη ὁ Ἄγγελος, ἀναγγέλλων πρὸς τὰς Μυροφόρους τὴν ἀνάστασιν («Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνόν; ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε» Ματθ. 28.6, Μαρκ. 16.6) ἢ τὸ ὄνομα «Κύριος» (Λουκ. 24, 34), ἀλλ' ὠνόμασεν αὐτὸν Χριστόν, μεταχειρισθεὶς ὄνομα, τὸ ὁποῖον ἐδήλου τὸν Σωτῆρα. Ἡ ὀνομασία αὕτη τοῦ «Χριστοῦ» προσέδωκεν ἐξαιρετικὴν ζωηρότητα εἰς τὴν ἔκφρασιν τοῦ γεγονότος τῆς ἀναστάσεως, διότι παρουσιάζει μονολεκτικῶς τὴν αἰτίαν καὶ τὸν σκοπόν της. Δὲν ἠρκέσθη δὲ εἰς τὴν λέξιν «ἀνέστη», ἀλλὰ προσέθηκεν «ἐκ νεκρῶν», τοῦτο δὲ δὲν ἀποτελεῖ πλεονασμόν. Τὸ «ἀνέστη» μόνον δὲν ἐκφράζει ὅ,τι καὶ τὸ «ἀνέστη ἐκ νεκρῶν». Εἶνε ἀληθές, ὅτι ἡ μεταγενεστέρα ἐκκλησιαστικὴ ὑμνολογία εἰς πολλὰς μεταγενεστέρας περιπτώσεις μεταχειρίζεται μόνον τὸ «ἀνέστη» πρὸς ἔκφρασιν τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ἐπεκράτησε δὲ καὶ τὸ συγκεκομμένον «Χριστὸς ἀνέστη — Ἀληθῶς ἀνέστη», ἀλλὰ κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνας τοῦ Χριστιανισμοῦ διὰ τοὺς ἐξ ἐθνῶν χριστιανοὺς δὲν θὰ ἦτο καταληπτὸν μόνον τὸ «ἀνέστη» (=ἠγέρθη, ἐσηκώθη) διὰ τὴν παράστασιν τῆς ἐννοίας τῆς ἀναστάσεως ἐκ νεκρῶν. Τοῦτο ἀποτελεῖ ἔνδειξιν καὶ περὶ τῆς ἀρχαιότητος τοῦ ὕμνου.

Ἡ περαιτέρω ἔκφρασις «θανάτῳ θάνατον πατήσας» ἐπιτείνει τὴν ζωηρότητα τῆς παραστάσεως τῆς ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος, ὅστις «ἐπάτησε», ἤτοι ἐνίκησε καὶ ὑπέταξε τὸν θάνατον διὰ τοῦ θανάτου του. Παρίσταται ὁ Σωτὴρ ὡς νικητὴς θριαμβευτής, νικῶν τὸν ἀντίπαλον καὶ πατῶν ἐπ' αὐτοῦ εἰς συμβολικὴν παράστασιν τελείας νίκης. Ἡ ἔκφρασις «θανάτῳ θάνατον πατήσας» ἀπαντᾷ εἰς τὸν γνωστὸν ὕμνον «Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων...», συνταχθέντα ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Κων)πόλεως Ἀνθίμου (535 — 565) ἢ τοῦ Αὐτοκράτορος Ἰουστινιανοῦ Α' (527 — 565), πάντως κατὰ τὸν Στ' αἰῶνα.

Τοιοῦτον εἶνε τὸ περιεχόμενον τοῦ κεντρικοῦ τροπαρίου τῆς ὑμνολογίας τοῦ Πάσχα. Γενεαὶ γενεῶν χριστιανικαὶ ᾐσθάνθησαν τὴν ἐξ αὐτοῦ βαθυτάτην συγκίνησιν καὶ τὴν δι' αὐτοῦ ἐκφραζομένην ἀνεκλάλητον χαράν. Οἱ δὲ Ἕλληνες τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» μετεχειρίζοντο καὶ μεταχειρίζονται ἔτι πρὸς δήλωσιν παντὸς θριάμβου καὶ πάσης μεγάλης χαρᾶς.

Ἡ λοιπὴ ὑμνολογία τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα ἀποτελεῖται ἐκ τῶν τροπαρίων καὶ κανόνων τοῦ ὄρθρου τοῦ Μ. Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, διότι συμπεριλαμβάνεται εἰς αὐτὴν καὶ ἡ τοῦ Μ. Σαββάτου ὡς πρόλογος, οὕτως εἰπεῖν, καὶ προοίμιον τῆς ἐπακολουθούσης μεγάλης ἑορτῆς. Ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ τοῦ Μ. Σαββάτου ἐξαίρεται κυρίως ἡ ἀνέκφραστος σταυρικὴ θυσία, ἣν ὑπέστη ὁ Σωτήρ, προσκαλοῦνται δὲ οἱ πιστοί, ὅπως ἐν σιγῇ, μετὰ τρόμου καὶ φόβου, παρακολουθήσουν αὐτὴν καὶ μετάσχουν αὐτῆς διὰ τῆς κοινωνίας τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. Διὰ τοῦτο καὶ ἀντὶ τοῦ Χερουβικοῦ ὕμνου, ψάλλεται κατὰ τὴν Λειτουργίαν ὁ ἑξῆς ὑπέροχος ὕμνος:

> «Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία
> καὶ στήτω μετὰ φόβου καὶ τρόμου
> καὶ μηδὲν γήϊνον ἐν ἑαυτῇ λογιζέσθω·
> ὁ γὰρ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων
> καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων
> προσέρχεται σφαγιασθῆναι
> καὶ δοθῆναι εἰς βρῶσιν τοῖς πιστοῖς·
> προηγοῦνται δὲ τούτου οἱ χοροὶ τῶν ἀγγέλων
> μετὰ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας
> τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ
> καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφὶμ
> τὰς ὄψεις καλύπτοντα
> καὶ βοῶντα τὸν ὕμνον, Ἀλληλούϊα».

Ἐν τῇ ὑμνογραφίᾳ τῆς κυρίως ἑορτῆς τοῦ Πάσχα ἐξέχει ὁ «κανὼν» τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ, ἀποτελούμενος ἐκ 37 τροπαρίων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν 8 εἱρμῶν», εἰς 9 ᾠδάς, παραλειπομένης τῆς δευτέρας, ὡς συνήθως. Δι' αὐτοῦ διήκει ἡ ἰδέα τῆς ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος, ἐκφραζομένη διὰ λαμπρῶν καὶ ζωηρῶν παραστάσεων, μεγαλοπρεπῶν εἰκόνων καὶ προσωποποιήσεων. Ἐκτίθεται δὲ τὸ γεγονὸς τῆς ἀναστάσεως κατὰ τὴν ἀφήγησιν τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Τὸν ὑψηλὸν καὶ θριαμβευτικὸν τόνον εἰς τὴν παράστασιν τῆς ἰδέας τῆς ἀναστάσεως καὶ εἰς τὸν τρόπον τοῦ πανηγυρισμοῦ τοῦ μεγάλου καὶ ὑπερφυσικοῦ γεγονότος ὑπὸ τῶν πιστῶν παρέχει ἤδη ὁ 1ος εἱρμός:

> «Ἀναστάσεως ἡμέρα,
> λαμπρυνθῶμεν λαοί·
> Πάσχα Κυρίου, Πάσχα·
> ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν
> καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν
> Χριστὸς ὁ Θεὸς
> ἡμᾶς διεβίβασεν
> ἐπινίκιον ᾄδοντας».

Προσκαλοῦνται οἱ λαοὶ ὅπως ψάλλουν τὰ ἐπινίκια καὶ πανηγυρίσουν τὸ Πάσχα, τὸ ὁποῖον καὶ Πάσχα Κυρίου καλεῖται καὶ εἰς ἄλλον ὕμνον λέγεται «Πάσχα Χριστὸς ὁ Λυτρωτής», «καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστὸς» κατὰ τὸν Ἀπ. Παῦλον (Α'. Κορ. 5, 7) διότι ὁ θυσιασθεὶς ὑπὲρ ἡμῶν Σωτήρ, νικήσας χάριν ἡμῶν τὸν θάνατον, μᾶς διεβίβασεν ἐκ τοῦ θανάτου πρὸς τὴν ζωὴν καὶ ἐκ τῆς γῆς πρὸς τὸν οὐρανόν. Τὸ μέγα τοῦτο ἀγαθὸν ἐπετεύχθη διὰ τῆς νίκης, διὰ «τῆς νεκρώσεως τοῦ θανάτου» καὶ διὰ τῆς «καθαιρέσεως τοῦ Ἅδου», ὡς διὰ τολμηρῶν ἐκφράσεων λέγει ὁ ποιητὴς καὶ τῆς ἀπαρχῆς τῆς αἰωνίου ζωῆς:

> «Θανάτου ἑορτάζομεν νέκρωσιν,
> Ἅδου τὴν καθαίρεσιν,
> Ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου, ἀπαρχήν....»

Ὁ Σωτὴρ ἔπαθεν ὡς θνητός, ὅπως διὰ τοῦ πάθους του ἐνδύσῃ «τὸ θνητὸν ἀφθαρσίας εὐπρέπειαν». Διὰ τοῦτο τὸ Πάσχα καλεῖται καὶ «Πάσχα ἀφθαρσίας». Ὁ θάνατος τοῦ Σωτῆρος παρίσταται ὡς ὕπνος. Ἀλλ' ὁ ὑπνώσας σαρκὶ ὡς ἄνθρωπος ἦτο «ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος», ὅστις, τριήμερος ἀναστάς, ἤγειρε τὸν Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς καὶ κατήργησε τὸν θάνατον. Καθ' ὃν τρόπον ὁ Ἰωνᾶς ἐξῆλθεν ἀβλαβὴς ἐκ τοῦ κήτους, οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς ἐκ τοῦ Ἅδου, ὅθεν λέγει πρὸς τὸν Ἰησοῦν ἀποστρεφόμενος ὁ ὑμνογράφος:

> «Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς
> καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους,
> κατόχους πεπεδημένων, Χριστέ,
> καὶ τριήμερος
> ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς
> ἐξανέστης τοῦ τάφου».

Οἱ ἐν τῷ Ἅδῃ νεκροὶ παρίστανται ὡς δεσμευμένοι διὰ «μοχλῶν αἰωνίων» ἢ διὰ «σειρῶν», ὡς λέγει ἀλλαχοῦ ὁ ποιητής, ἤτοι δι' ἀλύσεων. Οἱ δέσμιοι, ἰδόντες τὸν ἐξ ἀμέτρου εὐσπλαγχνίας κατελθόντα εἰς τὸν Ἅδην, ἔσπευσαν πρὸς τὸ φῶς, τὸ ὁποῖον ἐπέλαμψε δι' αὐτοῦ. Ὑπῆρξε λοιπὸν ὁ Σωτὴρ νικητὴς τοῦ θανάτου, συνεπῶς καὶ τοῦ ταὐτιζομένου πρὸς αὐτὸν Ἅδου καὶ θριαμβευτὴς κατ' αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον καὶ «ἐσκύλευσεν», ἀφαρπάσας τοὺς ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ καὶ ἑξῆς κρατουμένους νεκρούς. Ὅθεν ὁ ποιητὴς τῶν τροπαρίων τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ Μ. Σαββάτου, προσωποποιῶν τὸν Ἅδην παριστᾷ αὐτὸν λέγοντα:

> «Σήμερον ὁ Ἅδης στένων βοᾷ·
> κατεπόθη μου τὸ Κράτος·
> ὁ ποιμὴν ἐσταυρώθη,
> καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησεν·
> ὧνπερ ἐβασίλευσα ἐστέρημαι
> καὶ οὓς κατέπιον, ἰσχύσας,
> πάντας ἐξήμεσα.
> Ἐκένωσε τοὺς τάφους ὁ σταυρωθεὶς
> οὐκ ἰσχύει τοῦ θανάτου τὸ κράτος».

Ἡ κάθοδος τοῦ Σωτῆρος εἰς τὸν Ἅδην καὶ ἡ σωτηρία τοῦ Ἀδὰμ καὶ τῶν ἄλλων ἐν αὐτῷ «πεπεδημένων», τόσον ζωηρῶς ἐξοικονιζομένη ἐν τῇ ὑμνογραφίᾳ, ἐχρησίμευσεν ὡς θέμα καὶ διὰ τὴν ἑλληνικὴν χριστιανικὴν τέχνην, διότι μέχρι τοῦ ΙΖ' αἰῶνος, ὅτε μετεδόθη καὶ παρ' ἡμῖν ἡ ὑπὸ τῶν δυτικῶν ζωγράφων ἐπινοηθεῖσα εἰκὼν τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου «ἀποκύλισιν» τοῦ λίθου ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου, ἐξερχομένου ἐξ αὐτοῦ καὶ κρατοῦντος σταυροφόρον σημαίαν, ἐπεκράτει ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ ὡς εἰκὼν τῆς ἀναστάσεως ἡ εἰς Ἅδην κάθοδος τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀπελευθέρωσις τοῦ Ἀδὰμ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ «πεπεδημένων». Ὁ ἀναστὰς Κύριος ἐξῆλθεν ἐσφραγισμένου ἔτι τοῦ τάφου. Ὅθεν ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ψάλλει:

> «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος
> ἡ ζωὴ ἐκ τάφου
> ἀνέτειλας Χριστὲ ὁ Θεός...»

Ὁ Ἰωάννης Δαμασκηνὸς εἰς ἓν τῶν τροπαρίων τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα λέγει σχετικῶς:

> «Φυλάξας τὰ σήμαντρα σῶα, Χριστέ,
> ἐξηγέρθης τοῦ τάφου...»

Ὑπὸ τὰ «σήμαντρα» ἐννοεῖ τὰς σφραγῖδας, διὰ τῶν ὁποίων εἶχε σφραγισθῆ ὁ τάφος, ἦτο δὲ συντετελεσμένη ἡ ἀνάστασις, ὅταν ὁ Ἄγγελος ἀπεκύλισε τὸν λίθον, διὰ νὰ δείξῃ εἰς τὰς Μυροφόρους κενὸν τὸν τάφον καὶ ὄχι διὰ νὰ ἐξέλθῃ ὁ Κύριος, ὡς αὐθαιρέτως παρέστησαν οἱ δυτικοὶ ζωγράφοι.

Ὁ ὑμνογράφος τοῦ κανόνος τοῦ Μ. Σαββάτου μακαρίζει καὶ τὸν τάφον εἰς τὸν ὁποῖον εἶχε τεθῆ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ ὁ ὁποῖος, δεχθεὶς ὡς ὑπνοῦντα τὸν δημιουργόν, ἀπέβη θείας ζωῆς θησαυρὸς πρὸς σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων:

> «Ὄλβιος τάφος!
> ἐν ἑαυτῷ γὰρ δεξάμενος
> ὡς ὑπνοῦντα τὸν δημιουργόν,
> ζωῆς θησαυρὸς
> θείας ἀναδέδεικται
> εἰς σωτηρίαν ἡμῶν...»

Ἐκφραστικώτατα δὲ λέγεται καὶ περὶ τῆς κουστωδίας τῶν Ρωμαίων στρατιωτῶν:

> «Μάτην φυλάττεις τὸν τάφον κουστωδία
> οὐ γὰρ καθέξει τύμβος αὐτοζωΐαν».

Ὡς ἦτο ἑπόμενον, ὁ ὑμνογράφος τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα διὰ πολλῶν παρέστησε τῶν Μυροφόρων γυναικῶν τὴν μετάβασιν εἰς τὸν τάφον πρὸς ἐκτέλεσιν ἱεροῦ καθήκοντος καὶ τὸν ὑπ' αὐτῶν πρῶτον εὐαγγελισμὸν τῆς ἀναστάσεως πρὸς τοὺς Ἀποστόλους, προτρέπει δὲ τοὺς πιστοὺς πρὸς μίμησίν των, διὰ τῆς προσφορᾶς ἀντὶ μύρου τοῦ ὕμνου:

> «Ὀρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος
> καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον
> προσοίσωμεν τῷ Δεσπότῃ
> καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα
> δικαιοσύνης ἥλιον
> πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα».

Προτρέπει αὐτοὺς νὰ μιμηθοῦν καὶ τὰς φρονίμους παρθένους πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ ἐκ τοῦ τάφου ἐξελθόντος ὡς νυμφίου καὶ διὰ τῆς ἠθικῆς καθάρσεως, διὰ τοῦ ἀπροσίτου φωτὸς τῆς ἀναστάσεως νοερῶς ἴδουν καὶ ἀκούσουν τὸν χαιρετισμὸν τοῦ ἀναστάντος,

> «Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι
> τῷ προϊόντι Χριστῷ
> ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίῳ...»
> «Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις
> καὶ ὀψόμεθα
> τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως,
> Χριστὸν ἐξαστράπτοντα
> καὶ «χαίρετε» φάσκοντα
> τρανῶς ἀκουσόμεθα
> ἐπινίκιον ᾄδοντες».

Προτρέπει ὡσαύτως τοὺς πιστοὺς εἰς μετοχὴν τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ διὰ τῆς κοινωνίας τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, τὸ ὁποῖον δὲν ὁμοιάζει πρὸς τὸ ὕδωρ, τὸ ὁποῖον ὁ Μωϋσῆς προσεπόρισεν εἰς τοὺς Ἰουδαίους πλήξας τὴν πέτραν, ἀλλ' εἶνε πηγὴ ἀφθαρσίας, καθιστῶσα κοινωνὸν τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ τὸν μετέχοντα αὐτοῦ:

> «Δεῦτε πόμα πίωμεν καινὸν
> οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον,
> ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν
> ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ
> ἐν ᾧ στερούμεθα».
> «Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος
> τῆς θείας εὐφροσύνης
> ἐν τῇ εὐσήμῳ ἡμέρᾳ
> τῆς ἐγέρσεως
> βασιλείας τε Χριστοῦ κοινωνήσωμεν
> ὑμνοῦντες αὐτὸν
> ὡς Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας».

Διὰ λίαν ἐπιτυχῶν παραστάσεων καὶ ζωηρῶν εἰκόνων ὁ ποιητὴς ἐξεικόνισε τὴν γενικὴν χαρὰν ἐπὶ τῇ ἀναστάσει τοῦ Χριστοῦ. Προσκαλεῖ εἰς τὴν μετοχὴν αὐτῆς τοὺς οὐρανούς, τὴν γῆν, τὸν ὁρατὸν καὶ τὸν ἀόρατον κόσμον καὶ ἐνθουσιώδης ἀνακράζει:

> «Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός,
> οὐρανός τε καὶ γῆ
> καὶ τὰ καταχθόνια·
> ἑορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις
> τὴν ἔγερσιν Χριστοῦ
> ἐν ᾗ ἐστερέωται»,

χαρακτηρίζει τὴν «μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ ἡμέραν τοῦ Πάσχα ὡς «ἑορτὴν ἑορτῶν καὶ πανήγυριν πανηγύρεων» καὶ ζητεῖ νὰ προκαλέσῃ ἀνάλογον ψυχικὴν διάθεσιν τῶν πιστῶν, ὅθεν ψάλλει:

> «Ἀναστάσεως ἡμέρα
> καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει
> καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα.
> Εἴπωμεν, ἀδελφοί,
> καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς
> συγχωρήσωμεν πάντα τῇ ἀναστάσει,
> καὶ οὕτω βοήσωμεν
> Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θάνατον πατήσας
> καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος».

Ἐκ τῶν θεσπεσίων τούτων ὕμνων ἐνεπνεύσθη καὶ ὁ ἐθνικὸς ἡμῶν ποιητής, ὁ Διονύσιος Σολωμός, τοὺς ἑξῆς ὑπερόχους καὶ μελῳδικοὺς στίχους:

> «Καθαρώτατον ἥλιον ἐπρομηνοῦσε
> τῆς αὐγῆς τὸ δροσᾶτο ὕστερο ἀστέρι·
> σύγνεφο καταχνιὰ δὲν ἀπερνοῦσε
> τ' οὐρανοῦ, σὲ κανένα ἀπὸ τὰ μέρη·
> καὶ ἀπὸ κεῖ κινημένο ἀργοφυσοῦσε
> τόσο γλυκὸ στὸ πρόσωπο τ' ἀέρι
> ποὺ λὲς καὶ λέει μέσ' στῆς καρδιᾶς τὰ φύλλα
> Χριστὸς ἀνέστη! νέοι, γέροι καὶ κόραις
> ὅλοι, μικροὶ μεγάλοι, ἑτοιμαστῆτε·
> μέσα σταῖς ἐκκλησίαις ταῖς δαφνοφόραις
> μὲ τὸ φῶς τῆς χαρᾶς συμμαζωχθῆτε·
> ἀνοίξατε ἀγκαλιὲς εἰρηνοφόραις
> ὀμπροστὰ στοὺς ἁγίους καὶ φιληθῆτε,
> φιληθῆτε γλυκὰ χείλη μὲ χείλη
> πέστε «Χριστὸς ἀνέστη», ἐχθροὶ καὶ φίλοι».

Ὁ Ἰωάννης Δαμασκηνὸς διὰ τοῦ «κανόνος» εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα, ὡς πράττει δι' ὅλων τῶν ὕμνων του, ἀναπτύσσει καὶ τὴν δογματικὴν ἔννοιαν αὐτῆς, εὐστόχως δὲ ἐξαίρει τὰ διάφορα σημεῖα τοῦ ἐξυμνουμένου γεγονότος τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου καὶ προσαρμόζει τὰ ἐξ αὐτῶν συμπεράσματα εἰς τοὺς πιστούς. Οὕτω δὲ ἔχων ὑπ' ὄψιν τὴν πρώτην ἐμφάνισίν του καὶ τοὺς πρώτους λόγους πρὸς τοὺς Ἀποστόλους καὶ μεταφέρων τούτους εἰς πάντας τοὺς πιστούς, πρὸς οὓς καὶ ἀνεφέροντο, παριστᾷ αὐτοὺς οἱονεὶ βλέποντας καὶ ἀκούοντας τὸν ἀναστάντα,

> «Ὢ θείας, ὢ φίλης, ὢ γλυκυτάτης σου φωνῆς,
> μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γὰρ
> ἐπηγγείλω ἔσεσθαι
> μέχρι τερμάτων αἰῶνος, Χριστέ,
> ἣν οἱ πιστοὶ
> ἄγκυραν ἐλπίδος
> κατέχοντες ἀγαλλόμεθα».

Οἴκοθεν ἐννοεῖται ὅτι οἱ ἐκκλησιαστικοὶ οὗτοι ὕμνοι ἰδιαιτέραν ἔξαρσιν καὶ μεγαλοπρέπειαν προσλαμβάνουν καὶ βαθυτέραν ἐμποιοῦν ἐντύπωσιν ἐμμελῶς ἐκφερόμενοι, ὁ δὲ Ἰωάννης Δαμασκηνὸς δὲν ὑπῆρξε μόνον ποιητής, ἀλλὰ καὶ μελοποιός. Πάντως δὲ εἰς τὴν μουσικὴν παράδοσιν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας σώζεται καὶ ἡ ἀπήχησις τῶν πρώτων μελῳδημάτων του.

† ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Θρησκεία καὶ μουσική

Ὁ Πάρσιφαλ τοῦ Βάγνερ

Αἰώνιον πιστεύω

Ὁ ἥλιος ἀκόμα δὲν εἶχε φανῆ πίσω ἀπ' τὸ βουνό, ὅταν ξύπνησε ὁ νέος — θὰ τὤλεγες μᾶλλον παιδὶ — μὲ τ' ὡραῖο πρόσωπο καὶ τὴν περήφανη κορμοστασιά. Γύρω του ὅλα εἶχαν πιὰ πρὸ πολλοῦ ξυπνήσει. Τὰ πουλιὰ μὲ τὸ τρελλὸ πρωϊνό τους κελάϊδημα χαιρετοῦσαν τὴ 'μέρα καὶ τὸ φῶς ποὺ ἀνέτελλε. Τὸ ἐλαφρὸ ἀεράκι ἔφερνε τὶς μεθυστικὲς μυρωδιὲς τῶν λουλουδιῶν — ἦταν Ἀπρίλης — ποὺ πρωτοάνοιγαν. Ὅλη ἡ φύσις γελοῦσε. Ὁ νέος πετάχτηκε γρήγορα ἐπάνω, τέντωσε τὰ μουδιασμένα μέλη του καὶ ἅρπαξε τὸ τόξο του. Πόσον καιρὸ γύριζε τώρα ἀπὸ τόπο σὲ τόπο, γυρεύοντας νὰ ξαναύρῃ τοὺς τρεῖς ἐκείνους ἱππότες, ποὺ λαμποκοποῦσαν μέσα στὶς ὁλόχρυσες στολές τους; Μήτε κι' αὐτὸς ἤξερε. Γι' αὐτοὺς ἐγκατέλειψε τὴ μάννα καὶ τὴ φτωχικιὰ καλύβα, ἐκεῖ κάτω, στὴ μακρυνὴ τὴ χώρα, ὅπου, μακρυὰ ἀπ' τὸ φθόνο καὶ τὶς κακίες τῶν ἀνθρώπων, τὸν μεγάλωνε μὲ χάδια καὶ ἀμέτρητη στοργὴ ἐκείνη ποὺ τὸν ἔφερε στὸν κόσμο, μὴ καὶ τῆς τὸν σκοτώσουν, σὰν τὸν πατέρα του, τὸν γενναῖο ἱππότη. Μὰ νά, ὁ ἥλιος ἀρχίζει ν' ἀνεβαίνῃ σιγὰ - σιγά. Ἡ ἡμέρα θἄνε ζεστή, μήτ' ἕνα συννεφάκι φαίνεται στὸν καταγάλανο οὐρανό. Πρὸς τὴν ἀνατολὴ διακρίνετ' ἕνα δάσος, πυκνὸ καὶ ἀπέραντο, ποὺ θὰ τὸν προφυλάξῃ ἀπὸ τὶς καυστικὲς ἀχτίδες. Ἄλλως τε ὁ δρόμος του εἶνε ἀπὸ ἐκεῖ. Πρέπει νὰ εὕρῃ τοὺς λαμπροὺς ἱππότες, νὰ τοὺς παρακαλέσῃ νὰ τὸν πάρουν κι' αὐτὸν μαζί. Μιὰ φωνή, ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ τοὺς ἀντίκρυσε στὸ δρόμο του, τοῦ λέει μέσα του πὼς πρέπει νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ. Μιὰ μυστηριώδης καὶ ἀκατανίκητη δύναμις τὸν ἔσπρωχνε πρὸς τὸ ἄγνωστο. Ὡς καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομά του — Πάρσιφαλ! — ἀρχίζει νὰ τοῦ χτυπᾷ ἀλλόκοτα στ' αὐτιά, σὰν νὰ τὸν προστάζῃ: «Ἐμπρός!». Ἐμπρός!... Ποῦ; Καὶ γιατί; Μήπως μποροῦσε ν' ἀπαντήσῃ στὰ ἐρωτήματα αὐτὰ ἡ ἁπλοϊκὴ καὶ ἄδολη αὐτὴ ὕπαρξις, ποὺ δὲν γνώριζε παρὰ τὴ μάννα καὶ τὴ φύσι, μέσα στὴν ὁποία ζοῦσε;...

... ...

Ὁ ἥλιος εἶχε φθάσει ψηλὰ πιά, ὅταν ὁ Πάρσιφαλ μπῆκε στὸ δάσος. Πόσο παράξενο ὅμως τοῦ φάνηκε ὅταν λίγο πιὸ πέρα, κάτω ἀπ' τὰ πελώρια δένδρα, εἶδε κάτι ἀνθρώπους ντυμένους στὰ ἄσπρα νὰ περπατοῦν σιωπηλοί. Ἔξαφνα ὅμως ἕνα θαυμάσιο πουλί, ἕνας πάλλευκος κύκνος, πετᾷ χτυπώντας τὰ φτερά του, πάνω ἀπὸ μιὰ λίμνη. Ὁ Πάρσιφαλ, χωρὶς νὰ καλοσκεφθῇ, ρίχνει ἕνα βέλος καὶ τὸν πληγώνει θανάσιμα. Ἀμέσως ὁρμοῦν μερικοὶ ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους, πιάνουν τὸν βέβηλο καὶ τὸν φέρνουν μπροστὰ σ' ἕναν σεβαστὸ γέρο. Στὸ γαλήνιο καὶ σοβαρὸ πρόσωπο τοῦ τελευταίου ἁπλώνεται μιὰ ἀπέραντη λύπη. Δὲν χτυπᾷ τὸν Πάρσιφαλ, γιὰ τὴ σκληρή του πρᾶξι. Τοῦ δίνει μόνο νὰ καταλάβῃ τὸ κακὸ ποὺ ἔκανε καὶ στοργικὰ τὸν συμβουλεύει. Τοῦ δείχνει τὸ σβυσμένο βλέμμα τοῦ περήφανου πουλιοῦ ποὺ ψυχορραγεῖ. Τὴ στιγμὴ ἐκείνη ὁ Πάρσιφαλ γιὰ πρώτη φορὰ νοιώθει μέσα του κάτι παράξενο. Σπάζει τὸ τόξο του σὲ δυὸ κομμάτια καὶ τὸ πετᾷ στὴ γῆ. Τὴν ἴδια ὥρα ἀκούονται ἀπὸ μακρυὰ καμπάνες. Ὁ γέρος παίρνει τὸν Πάρσιφαλ ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τὸν ὁδηγεῖ. Ὁ νέος νομίζει πὼς ὀνειρεύεται. Δὲν περπατᾷ πιὰ αὐτός. Τὰ τοπία περνοῦν μπροστὰ ἀπ' τὰ μάτια του σὲ φανταστικὲς ἐναλλαγές. Τὰ πυκνὰ δάση διαδέχονται ἀτέλειωτες ὀροσειρές, αὐτὲς βράχοι, πελώριες κολῶνες, λαβύρινθοι διαδρόμων, καὶ ὅσο πλησιάζουν τόσο οἱ καμπάνες ἀκούονται δυνατώτερα. Τέλος ὁ Πάρσιφαλ βρίσκεται μέσα σ' ἕνα Ναό. Ἀπ' τὸν πανύψηλο βυζαντινὸ θόλο χύνεται ἕνα γλυκὸ φῶς στὸ θυσιαστήριο. Σιγὰ - σιγὰ ὁ Ναὸς γεμίζει ἀπὸ ἱππότες μὲ κράνη καὶ κόκκινους μανδύες, οἱ ὁποῖοι θὰ λάβουν μέρος στὴν ἱεροτελεστία ποὺ γίνεται εἰς ἀνάμνησιν τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου καὶ τοῦ Μαρτυρίου τοῦ Κυρίου. Ὅλοι στέκονται γύρω ἀπ' τὸ θυσιαστήριο καὶ ζητοῦν ἀπ' τὸν ἀρχηγό τους τὸν Ἀμφόρτα νὰ τοὺς εὐλογήσῃ μὲ τὸ Ἅγιο Ποτῆρι. Ἀλλ' ὁ Ἀμφόρτας, μὲ μιὰ φριχτὴ πληγὴ στὴ μέση τοῦ στήθους του δὲν τολμᾷ νὰ πιάσῃ τὸ Ἅγιο Σκεῦος στὰ χέρια του. «Δὲν μπορῶ, εἶμαι ἀνάξιος, τοὺς λέει. Ὑπέκυψα στὸν πειρασμὸ καὶ ἁμάρτησα. Ὑποφέρω ἐξ αἰτίας τοῦ πόθου ποὺ μὲ κυρίεψε, ἀλλὰ καὶ τώρα ἀκόμη ὑποφέροντας ποθῶ!...» Καὶ ὅμως ὁ Ἀμφόρτας πρέπει νὰ ἐκτελέσῃ τὸ καθῆκον του. Μὲ τρεμάμενα χέρια παίρνει καὶ σηκώνει ψηλὰ τὸ Ἅγιο Ποτῆρι. Ὁ Ναὸς γίνεται κόκκινος ἀπ' τὶς ἀκτῖνες ποὺ βγαίνουν ἀπ' τὸ Ποτῆρι. Ὅλοι οἱ ἱππότες ψιθυρίζουν: «Τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ!» Ὁ Πάρσιφαλ, τραβηγμένος σὲ μιὰ γωνιὰ τοῦ Ναοῦ, πίσω ἀπὸ μιὰ κολῶνα, βρίσκεται σὲ ἄλλους κόσμους. Δὲν καταλαβαίνει τί γίνεται γύρω του. Οὔτε καὶ μπορεῖ νὰ φαντασθῇ, ὅτι τὸ Σκεῦος ἐκεῖνο μὲ τὴ μυστηριώδη ἀκτινοβολία, εἶνε αὐτὸ τὸ Ποτῆρι τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, μέσα στὸ ὁποῖο ὁ ἐξ Ἀριμαθείας Ἰωσὴφ ἐφύλαξε μερικὲς σταγόνες ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ Θεανθρώπου, ποὺ κυλοῦσε ἀπ' τὸν Σταυρὸ τὴ στιγμὴ τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ ὅμως τοῦ φαίνεται πὼς ἀκούει μιὰ ὑπερκόσμια φωνὴ νὰ βγαίνῃ ἀπ' τὸ Ποτῆρι, γεμάτη λύπη καὶ σπαραγμό: «Ἕνας ἁγνός, μιὰ ἁπλοϊκὴ ψυχή, ποὺ θὰ φωτισθῇ μὲ τὸ φῶς τῆς συγγνώμης καὶ τῆς ἀγάπης, αὐτὸς θὰ εἶνε ὁ λυτρωτής». Ὁ λυτρωτής; Ποιὸς καὶ τίνος λυτρωτής; Λόγια ἀκατάληπτα καὶ σκοτεινὰ γιὰ τὸν ἀνίδεο νέο, ὁ ὁποῖος δὲν ἤξερε ἀκόμα ὅτι βρίσκεται στὸ λαμπρὸ παλάτι, ὅπου γενναῖοι ἱππότες φύλαγαν τὸ Ἅγιο Ποτῆρι, ποὺ οἱ ἄγγελοι τὸ ἐμπιστεύθηκαν στὸν ἱππότη Τίτουρελ, ἱδρυτὴ τοῦ τάγματος τῶν ἱπποτῶν τοῦ Γκράαλ καὶ πατέρα τοῦ Ἀμφόρτα. Λόγια σκοτεινὰ γιὰ τὸν Πάρσιφαλ, ὁ ὁποῖος δὲν ἤξαιρε ὅτι ὁ φθονερὸς εἰδωλολάτρης ὁ Κλίγκσορ, γιὰ νὰ ἐκδικηθῇ καὶ καταστρέψῃ τοὺς ἱππότες, ποὺ δὲν τὸν δέχτηκαν στὸ Τάγμα τους, ὕψωσε ἀντίκρυ στὸν πύργο τους ἕνα παλάτι ὀργίων καὶ ἀκολασίας, ὅπου παρέσυρε ἕναν - ἕναν στὴν ἁμαρτία καὶ στὸν ὄλεθρο. Καὶ ὅμως... Μήτε ὁ Ἀμφόρτας, ποὺ κοίτονταν μὲ τὴν πληγὴ τῆς ἁμαρτίας καταμεσῆς στὸ στῆθος, μήτε κανεὶς ἄλλος μποροῦσε νὰ νικήσῃ τὸν δαίμονα τοῦ κακοῦ. Ἕνας μόνο ἦταν ὁ ἐκλεκτός, ἕνας μόνο ἐκεῖνος ποὺ θὰ σήκωνε τὸν σταυρὸ γιὰ τοὺς ἄλλους. Ὁ Πάρσιφαλ! τὸ παιδὶ τῆς φύσεως, τὸ ἁγνὸ καὶ ἄκακο, αὐτὸς θὰ ἦταν ὁ λυτρωτής! Ἀλλὰ γιὰ νὰ πλησιάσῃ τὸν Θεό, ἔπρεπε καὶ αὐτὸς μὲ τὴ σειρά του νὰ περάσῃ ἀπ' τὴ φοβερὴ δοκιμασία τοῦ αἰωνίου πειρασμοῦ.

Ὁ μάγος ὁ Κλίγκσορ μεταχειρίσθηκε ὅλα του τὰ καταχθόνια μέσα καὶ τὶς δυνάμεις, γιὰ νὰ καταστρέψῃ τὸν ἁγνὸ νέο. Μιὰ πανωραία γυναίκα — ἡ Κούντρυ — ὑπνωτισμένη ἀπὸ τὸν μάγο, μεταχειρίσθηκε ὅλη τὴ γοητεία καὶ τὰ θέλγητρά της. Μισοξαπλωμένη πάνω σ' ἕνα κρεββάτι στολισμένο μὲ λουλούδια, τοῦ χαϊδεύει τὸ κεφάλι καὶ τοῦ μιλᾷ γιὰ τὰ παιδικά του χρόνια. Ἀπὸ τὸ στόμα της μαθαίνει ὁ Πάρσιφαλ πὼς ἡ μάννα του πέθανε ἀπ' τὸν καϋμό της, ποὖφυγε μακρυὰ ὁ γυιός της καὶ τὴν ἄφησε μόνη καὶ ἔρημη. Ὁ φτωχὸς νέος, πικρὰ μετανοιωμένος, πέφτει στὰ γόνατα. Πῶς μπόρεσε τόσον καιρὸ νὰ ζήσῃ ἔτσι σὰν τρελλός, χωρὶς συναίσθησι τῶν πράξεών του; Ἡ Κούντρυ τὸν παρηγορεῖ. Εἶνε αὐτὴ τώρα γι' αὐτόν. Ὁ ἔρως της θὰ ἐπούλωνε τὴν πληγή του. Καὶ γιὰ πρώτη φορὰ τοῦ δίνει ἕνα θερμὸ φιλὶ στὸ στόμα. Ὁ Πάρσιφαλ στὴν ἀρχὴ δὲν καταλαβαίνει τί συμβαίνει. Σιγὰ - σιγὰ ὅμως ἀρχίζει νὰ νοιώθῃ κάτι παράξενα πράγματα μέσα του.

Κάτι τοῦ καίει τὰ σωθικά. Σηκώνεται ἀπότομα καὶ φέρνει τὸ χέρι του στὴν καρδιά, τὴν ὁποία αἰσθάνεται σὰν ἕνα πυρακτωμένο σίδερο. Ἡ πληγὴ τοῦ Ἀμφόρτα! Αὐτὴ εἶναι ἡ πληγὴ τοῦ Ἀμφόρτα! Τότε μόνο καταλαβαίνει ἀπὸ τί ὑποφέρει ὁ ἄμοιρος ἱππότης καθὼς καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι, ποὺ ὑπέκυψαν στὴν ἁμαρτία. Γιὰ πρώτη τότε φορὰ ἡ Ἡδονὴ τοῦ ἀποκαλύπτει ὅλον τὸν ἀνθρώπινο πόνο ποὺ σκεπάζει μὲ τὸν σκοτεινὸ μανδύα της. Καὶ προσεύχεται.... Ὁ Κλίνγκσορ βλέποντας τὸ παιχνίδι νὰ χάνεται ρίχνει τὸ ἱερὸ δόρυ ποὺ εἶχε πάρει ἀπ' τοὺς ἱππότες, γιὰ νὰ σκοτώσῃ τὸν Πάρσιφαλ. Ὅμως, τὸ δόρυ δὲν ἀγγίζει τὸν Ἁγνὸ καὶ τὸν Δυνατό. Ὁ Πάρσιφαλ τὸ ἁρπάζει καὶ κάνει μὲ αὐτὸ τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ. Τὴ στιγμὴ ἐκείνη ὁλόκληρο τὸ βασίλειο τοῦ μάγου γκρεμνίζεται μ' ἕναν ἀπαίσιο κρότο καὶ θάβεται κάτω ἀπ' τὴ γῆ...

... ...

Ἀπρίλης... Μέσα στὸ ἀνοιξιάτικο τοπίο, τὸ γελαστὸ — τί ἀντίθεσις! μιὰ γυναίκα μὲ φόρεμα Μοναχῆς, ξυπνᾷ ἀπὸ ἕναν βαρὺ λήθαργο. Ἕνας ἱππότης ντυμένος στὰ μαῦρα μὲ δόρυ στὸ χέρι, πλησιάζει μὲ βῆμα ἀργὸ καὶ κουρασμένο. Χρόνια εἶχε νἄρθῃ στὰ μέρη ἐκεῖνα, ποὺ ὡδηγοῦσαν στὸ λαμπρὸ παλάτι τῶν ἱπποτῶν τοῦ Γκράαλ. Τὸ ἀμέριμνο καὶ ἁπλοϊκὸ παιδί, ποὺ μὲ τὸ τόξο στὸ χέρι, ἔτρεχε καὶ πηδοῦσε ἄλλοτε ἐδῶ καὶ ἐκεῖ σὰν τρελλό, εἶνε σήμερα ὁ Ἐκλεκτός, ἐκεῖνος ποὺ νίκησε τὸ κακὸ καὶ ποὺ πῆρε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ βέβηλου τὸ ἱερὸ δόρυ. Ἡ γυναίκα — ἡ Κούντρυ, — ἔχει ἐξαγνισθῆ μὲ τὴν ἀγάπη καὶ τὴ συγγνώμη. Μιὰ ψαλμῳδία ἀκούεται ἀπὸ μακρυά. Εἶναι Μεγάλη Παρασκευή. Ὅλα νομίζεις πὼς ἔχουν μεταμορφωθῆ. Ἡ Κούντρυ γονατίζει, πλένει τὰ πόδια τοῦ Πάρσιφαλ καὶ τὰ σφογγίζει μὲ τὰ μαλλιά της. Ὁ Πάρσιφαλ τὴν βαπτίζει καὶ κατόπιν πορεύεται μαζί της στὸν ναό. Ὅλοι οἱ ἱππότες εἶναι μαζεμμένοι γύρω ἀπ' τὸ θυσιαστήριο. Ὁ Πάρσιφαλ, ἀνεβαίνει τὰ σκαλιά του καὶ ὑψώνει τὸ Ἅγιο Ποτῆρι. Οἱ ἱππότες ἀναβαπτίζονται μέσα στὸ ζωηρὸ καὶ ὑπερκόσμιο κόκκινο φῶς ποὺ γεμίζει τὸν Ναὸ τὴ στιγμὴ ἐκείνη, ἐνῷ ἀπὸ ἀόρατα στόματα ἀκούονται ἀγγελικὲς ψαλμῳδίες. Ἕνα πάλλευκο περιστέρι κατεβαίνει ἀπὸ τὸ θόλο τοῦ Ναοῦ καὶ μὲ ἀνοιχτὰ τὰ φτερά του σταματᾷ πάνω ἀπ' τὸ κεφάλι τοῦ Πάρσιφαλ ἐνῷ ἡ Κούντρυ πεσμένη στὰ σκαλοπάτια τοῦ θυσιαστηρίου, ἀφήνει τὴν τελευταία πνοή.

... ...

Bühnenweihfestspiel λέγεται τὸ μουσικόδραμα τοῦτο τοῦ Βάγνερ. Δηλαδὴ ἱερὸ σκηνικὸ ἔργο. Ἀλλὰ καὶ πάλι ἡ ἀπόδοσις στὴν Ἑλληνικὴ δὲν εἶναι ἀκριβής. Ἡ σειρὰ αὐτὴ τῶν Γερμανικῶν λέξεων, ποὺ δίνει μιὰ τόσο σαφῆ ἔννοια τοῦ πράγματος, δὲν μπορεῖ ἀπολύτως νὰ μεταφρασθῇ Ἑλληνικά. Ὁ «Πάρσιφαλ», σύμφωνα μὲ τὴν ὀνομασία αὐτή, ἀποτελεῖ περισσότερο μιὰν ἱεροτελεστία παρὰ μιὰ θεατρικὴ παράστασι. Ὁ ἴδιος ὁ Βάγνερ ἄλλωστε ἔλεγε, προκειμένου περὶ τοῦ ἔργου αὐτοῦ: «Νομίζω πὼς δημιούργησα κάτι ποὺ εἶνε καὶ πρέπει νὰ μένῃ ἐντελῶς ξένο μὲ τὸ μελοδραματικὸ θέατρο». Γι' αὐτὸ εἶχε ὁρίσει ὁ Βάγνερ τὸ ἔργο του αὐτὸ νὰ παίζεται μόνο στὸ θέατρό του, στὸ Μπαϋρώϋτ, ὅπου μόνο ἐκεῖ τὸ πνεῦμα ἦταν ἐν πλήρει ἁρμονίᾳ μὲ τὸν τόπο, μὲ τὴν ἀτμόσφαιρα. Γι' αὐτὸ τὸ ἔργο αὐτὸ παίζεται περισσότερο τὶς ἡμέρες αὐτὲς τῶν Ἁγίων Παθῶν, ἡμέρες, ποὺ ὁ ἄνθρωπος, ἀφίνοντας γιὰ λίγο τὰ ἐγκόσμια, στρέφεται πρὸς τὸν Οὐρανὸ γιὰ νὰ ζήσῃ νοερῶς τὸ Θεῖο Δρᾶμα τοῦ Γολγοθᾶ.

Ποιὸς θὰ πίστευε ὅμως πὼς ὁ «Πάρσιφαλ» εἶνε δημιούργημα ἑνὸς ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἔγραφε κάποτε γιὰ τὶς ἱερὲς τελετὲς πὼς εἶνε «ἀνεκδιήγητες καὶ ἐλεεινὲς κωμῳδίες»; Ἑνὸς ἀνθρώπου ἀθεΐστου, ὁ ὁποῖος δὲν παρεδέχετο τὴν ἀθανασία τῆς ψυχῆς καὶ ὁ ὁποῖος κάποτε ἔγραφε στὸν Λίστ:

«Καὶ ἐγὼ πιστεύω σὲ κάτι: στὸ μέλλον τῆς Ἀνθρωπότητος. Ἡ μόνη ἀνάγκη, ἡ πιὸ ὑψηλή, εἶνε ἡ Ἀγάπη. Νὰ φθάσῃ κανεὶς στὸ σημεῖο νὰ νοιώσῃ πραγματικὰ αὐτὴ τὴν ἀνάγκη, αὐτὸ εἶναι γιὰ μένα ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ προορισμοῦ τῆς ἱστορίας τοῦ κόσμου. Δὲν ὑπάρχει ἄλλο πρᾶγμα ἀπὸ τὴ γῆ, ἀπὸ τὴ φύσι αὐτή, γιατὶ ἀπ' αὐτὴν ξεπηδᾷ τὸ κάθε τι ποὺ μᾶς ὁδηγεῖ στὴν εὐτυχῆ καὶ σωτήριο αὐτὴ διαπίστωσι». Ἐν τούτοις αὐτὸς ὁ «ἀθεΐστης», κατώρθωσε ὅ,τι δὲν κατώρθωσαν ἕως σήμερα οἱ μεγαλύτεροι θεϊσταί: νὰ μεταβάλῃ τὴν αἴθουσα τοῦ θεάτρου σ' ἕναν Ναό, κάτω ἀπ' τοὺς θόλους τοῦ ὁποίου ἀντηχοῦν οἱ γεμᾶτες θρησκευτικὸ αἴσθημα μουσικὲς φράσεις τοῦ ἔργου, κάτω ἀπ' τοὺς θόλους τοῦ ὁποίου οἱ μέχρι πρὸ ὀλίγου θεαταὶ «οἱ φέροντες ἔνδυμα ἑσπερίδος», μεταβάλλονται σὲ πιστούς, ποὺ παρακολουθοῦν μὲ κατάνυξι τὸ θεῖο καὶ αἰώνιο δρᾶμα τῆς πάλης τοῦ ἀνθρώπου γιὰ τὴν ἀπολύτρωσι τῆς ψυχῆς του, γιὰ τὴ νίκη κατὰ τοῦ κακοῦ, ποὺ θὰ τὸν φέρῃ κοντὰ

ΑΠΟ ΤΗΣ ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ ΤΡΙΤΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ "ΠΡΩΪΑΝ,,

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ ΙΩΣΗΦ

Βιογραφία πλήρης ἐνδιαφέροντος. Ὀλίγοι εἶνε ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων ἡ ζωὴ ἐγνώρισε τόσα δράματα, ὅπως τοῦ Φραγκίσκου — Ἰωσὴφ τῶν Ἀψβούργων. Βίαιοι θάνατοι τῶν στενωτέρων συγγενῶν του, πόλεμοι, ἐπαναστάσεις, χαρακτηρίζουν τὴν μακρὰν βασιλείαν του καὶ τῆς προσδίδουν ἰδιαιτέραν τραγικότητα. Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο σκιαγραφοῦνται κατὰ τὸν πλέον ζωντανὸν τρόπον τὰ κυριώτερα πρόσωπα τοῦ δράματος, ὁ Αὐτοκράτωρ, ἡ Αὐτοκράτειρα Ἐλισάβετ, ὁ πρίγκηψ Ροδόλφος κλπ.

στὸν θρόνο τοῦ Ὑψίστου. Ἀλλ' αὐτὸ θὰ πῇ μεγαλοφυΐα, αὐτὸ δύναμις ἐμπνεύσεως καὶ ἐκφράσεως μιᾶς ἰδέας — τῆς θρησκευτικοφιλοσοφικῆς ἐν προκειμένῳ —ἡ ὁποία κυριαρχεῖ καὶ πλαισιώνει τὸ ὅλον ἔργο καὶ ἡ ὁποία ἐπήγασε αὐθόρμητα ἀπὸ τὸ βαθύτερο εἶναι τοῦ Βάγνερ. Ὅσον καὶ ἂν μιλοῦμεν περὶ ἀθεϊσμοῦ, δὲν μποροῦμε ἀπ' τὴν ἄλλη μεριὰ νὰ μὴν παραδεχτοῦμε ὅτι ὁ Βάγνερ δὲν ἦταν μιὰ μοναδική, μιὰ πολύπλοκος φύσις, ἡ ὁποία ἔκλεινε μέσα της τὰ πιὸ ἀντίθετα, τὰ πιὸ ἀντικρουόμενα πράγματα: τὸν ἄνθρωπο μὲ τὰ ἀσυγκράτητα καὶ ἀδάμαστα πάθη καὶ τὸν ἄνθρωπο μὲ τὶς ἀνώτερες, τὶς ὑψηλότερες ἰδέες καὶ κλίσεις. Ἡ δύο αὐτὲς φύσεις — πάθος - διανόησις — ζητοῦσαν πάντα μέσ' τὴν ψυχὴ τοῦ Βάγνερ τὸ ἑνωτικό τους στοιχεῖο. Στὰ ἔργα του βλέπομε πάντα κάποια πάλη καὶ κάποια προσπάθεια συνδιαλλαγῆς τῶν δύο τούτων φύσεων, καθὼς καὶ κάποια διάθεσι ἀποτινάξεως τοῦ βάρους τῆς σαρκός, ἂς ποῦμε τοῦ κατωτέρου καὶ ὑλικοῦ κόσμου, ποὺ ἐπίεζε τὴν ψυχή. Ὁ «Πάρσιφαλ» ἀποτελεῖ τὸ κατ' ἐξοχὴν ἔργο, ὅπου ὁ ἄϋλος κόσμος νικᾷ καὶ κυριαρχεῖ τοῦ ὑλικοῦ, ὅπου τὸ θεῖο στοιχεῖο μέσ' τὸν ἄνθρωπο λάμπει, ρίχνοντας τὸ φῶς του καὶ σ' ἐκείνους ποὺ ἔμειναν χαμηλὰ στὴ γῆ καὶ ποὺ προσμένουν σωτηρία. Σὰν νὰ εἶχε ἕνα προαίσθημα πὼς δὲν θὰ γράψῃ πιὰ μετὰ τὸν «Πάρσιφαλ» τίποτα ἄλλο, ὁ Βάγνερ, σκέφθηκε μὲ δέος τὸ βαθὺ καὶ σκοτεινὸ μυστήριο τοῦ ὑπερπέραν καὶ κύτταξε ὄχι χωρὶς ἴλιγγο τὴν περασμένη του ζωή.

Ἡ ψυχή, τοῦ ψιθύρισε λόγια στὴν καρδιά, ποὺ τοῦ ἔφεραν θερμὰ δάκρυα. Ἀπὸ τὰ δάκρυα αὐτὰ ἀναστήθηκε ὁ «Πάρσιφαλ», ποὺ μὲ τὴ Δύναμί του τὴν ψυχική, τὴν Ἀγάπη, τὴ Συγγνώμη, τὴν Εὐσπλαγχνία, ἔφθασε κοντὰ στὸν Θεό. Τὸ παιδὶ τῆς Φύσεως, ποὺ τὸ σβυσμένο βλέμμα καὶ ὁ θάνατος τοῦ κύκνου τοῦ ἀπεκάλυψαν γιὰ πρώτη φορὰ τί θὰ πῇ πόνος, καὶ ποὺ τὸ θλιβερὸ κατάντημα τοῦ Ἀμφόρτα — ἡ δυστυχία καὶ κακομοιριὰ τῶν ἀνθρώπων — τὄκανε νὰ νοιώσῃ βαθειὰ τὸν πόθο γιὰ τὴν ἀπολύτρωσι.

Τὸ παιδὶ τέλος τῆς Φύσεως, ποὺ γιὰ νὰ βοηθήσῃ καὶ ἀνακουφίσῃ τοὺς συνανθρώπους του ἀνέλαβε τὸν πόνο τῶν ἄλλων καὶ ποὺ σώζοντάς τους, ἔσωσε πρῶτ' ἀπ' ὅλα, τὸν ἴδιο του τὸν ἑαυτό. Ὁ Πάρσιφαλ συμβολίζει τὴν ψυχὴ σὲ ὅλη τὴν ἐξέλιξί της, ἀπὸ τὴν πιὸ ἁπλῆ καὶ πρωτόγονη κατάστασι ἕως τὴν ὑπερτάτη τελειότητα.

Ἡ μουσικὴ τοῦ ἔργου αὐτοῦ δὲν μπορεῖ νὰ περιγραφῇ μὲ λόγια. Ἡ οὐράνιες μελῳδίες καὶ ἡ ἁρμονίες, ποὺ λὲς καὶ ἔρχονται ἀπὸ ἄλλους κόσμους, ἔχουν πράγματι κάτι τὸ ὑπερφυσικό, κάτι ποὺ κρατᾷ τὸν ἀκροατὴ μεταξὺ ὀνείρου καὶ πραγματικότητος. Ἡ ἐντύπωσις ποὺ παράγεται ἀπὸ τοὺς διαφόρους ἁρμονικοὺς συνδυασμοὺς καὶ τὴν σοφὴ ἀνάμιξι τῶν «τέμπρων» τῶν διαφόρων ὀργάνων τῆς ὀρχήστρας, εἶναι μοναδική.

Μιὰ μουσική, ποὺ μᾶς μεταφέρει στὰ βασίλεια ἐκεῖνα μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὅπου ἡ ψυχὴ ἐλευθερωμένη σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου ἀπὸ τὸ σῶμα, τείνει διαρκῶς πρὸς τὰ ἐπάνω.

Μιὰ μουσικὴ ποὺ ζωγραφίζει ὅλα τ' ἀνθρώπινα πάθη, γεμάτη πόνο, μελαγχολία, ἀλλὰ καὶ γεμάτη γαλήνη, μεγαλοπρέπεια καὶ μυστικισμό, ποὺ ἄλλοτε ἀνεβάζει τὸν ἀκροατὴ στὰ οὐράνια καὶ ἄλλοτε τὸν κατεβάζει χαμηλὰ στὴ γῆ, γιὰ νὰ καταλήξῃ, μετὰ τὴν Ταφή, στὴν Ἀνάστασι, αἰώνιο Πιστεύω ἐκείνων, ποὺ εἶδαν τὸ Φῶς τὸ ἀληθινὸ καὶ ἀνέσπερο.

ΔΗΜ. Α. ΧΑΜΟΥΔΟΠΟΥΛΟΣ

Κωνστ. Π. Κασιμάτης
Χειροῦργος ὀδοντίατρος Π. Ναυτικοῦ
Χαλκοκονδύλη 41, Ἀθῆναι
Ὧραι ἐπισκέψεων 8—1 καὶ 3—7

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΠΑΛΑΙΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ

Διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν προφορικὴν δημοπρασίαν ἡ κατασκευὴ ἀποχωρητηρίων εἰς θέσιν Ἔντεν.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Κοινότητος ἐνώπιον τῆς ἐπὶ τῶν δημοπρασιῶν ἐπιτροπῆς τὴν 26ην Ἀπριλίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11—12.

Ἡ δαπάνη τοῦ ἔργου προϋπελογίσθη εἰς δραχμὰς 100.000, ἡ δὲ ἐγγύησις ὡρίσθη εἰς δραχμὰς 10,000.

Μελέται, σχέδια καὶ προϋπολογισμοὶ εὕρηνται κατατεθειμένα εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Κοινότητος, ἔνθα οἱ βουλόμενοι προσερχόμενοι κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν.

Ὁ Δήμαρχος
Κ. ΤΟΥΦΕΞΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Ἀνοικοδομήσεως Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Διονυσίου Ζακύνθου προκηρύσσει μειοδοτικὴν δημοπρασίαν διὰ τὴν «Κατασκευὴν πλακοστρώσεως καὶ ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν κλιμάκων κλπ. τοῦ Νεοδμήτου Ναοῦ Ἁγίου Διονυσίου Ζακύνθου», ἐνεργηθησομένην τὴν 20ὴν Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτιρίων τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Χαλκοκονδύλη καὶ Μενάνδρου.

Ἡ δαπάνη τοῦ ἔργου προϋπελογίσθη εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 1.750.000.

Τὰ σχετικὰ τῆς μελέτης εἰσὶ κατατεθειμένα εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Δημοσίων Κτιρίων Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Ἔργων Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Ζακύνθῳ παρὰ τῷ κ. Νομομηχανικοῦ Ζακύνθου, ὧν καὶ οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν.

Ὁ Μητροπολίτης Ζακύνθου ὡς Πρόεδρος τοῦ Ε. Τ. Α. Ν. Α. Δ. Ζακύνθου καὶ ἐντολῇ αὐτοῦ ὁ Διευθυντὴς τῶν Μητρ. Γραφείων

ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ
Ἀγοράζομεν μὲ τὰς καλυτέρας τιμάς.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ
Κατασκευάζομεν μὲ τὰς κάτωθι τιμὰς κατὰ ζεῦγος:

18	Καρατίων	750
14	»	600
12	»	550
10	»	500
8	»	400
6	»	325

ΕΠΙΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ
Ὡρολόγια ἠγγυημένα διὰ δύο ἔτη
ΑΔΑΜΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΡΕΠΟΥΣΗ
Πατησίων 13 Γ — Τηλέφ. 27-308

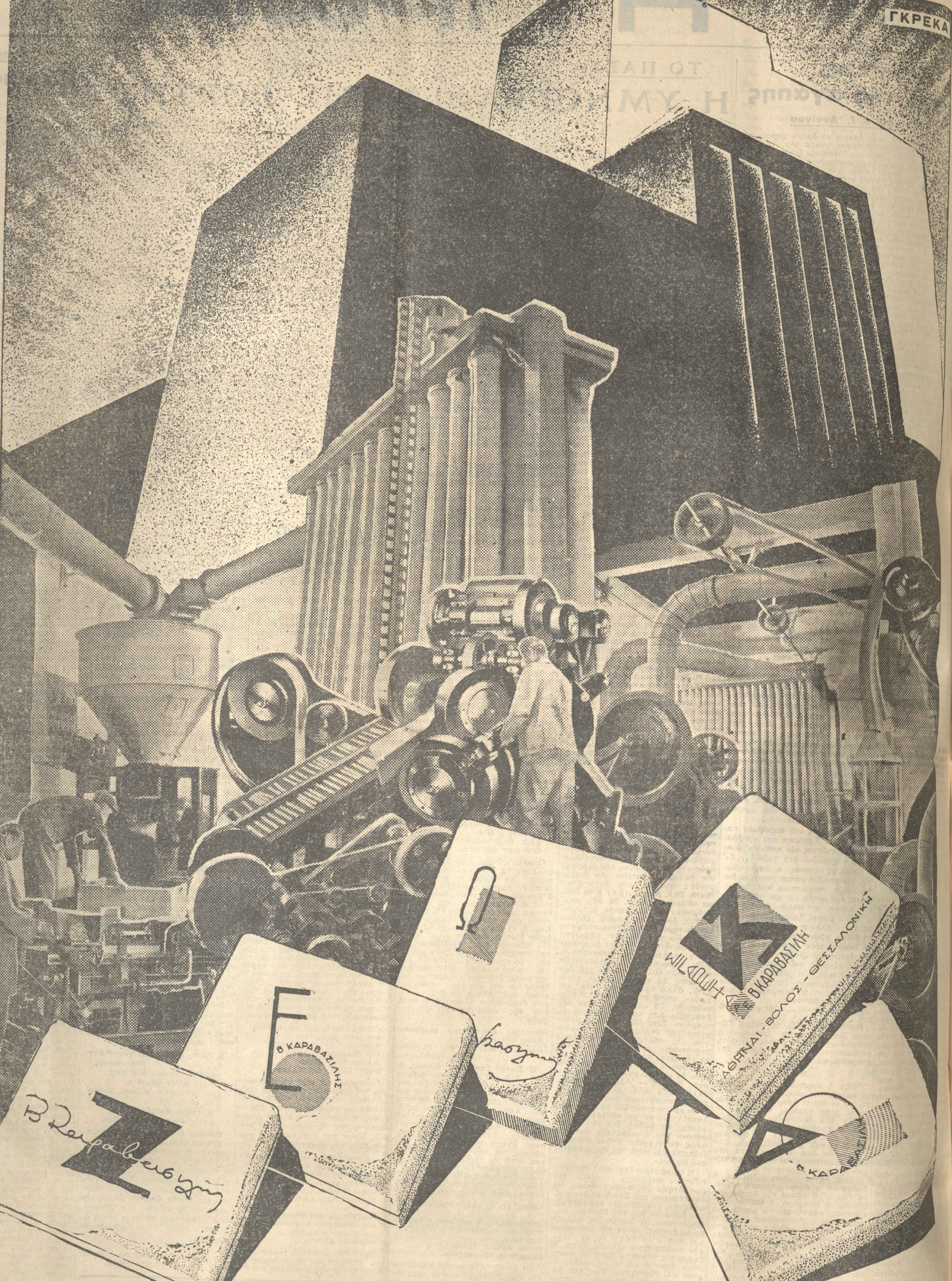

ἀπὸ τεραστίας νέας ἐγκαταστάσεις
μία νέα σειρὰ σιγαρέττων
Β. ΚΑΡΑΒΑΣΙΛΗ

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ 21

ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ

Ο ΛΟΡΔΟΣ ΜΟΡΕ ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΣ

Ἦτο τὸ ἔτος 1824. Τὸ πνεῦμα τοῦ φιλελληνισμοῦ συνεχῶς ἐξηπλώνετο εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ εἰς τὴν Ἀμερικήν. Αὐτὸ τὸ πνεῦμα εἶχεν πολὺ κατακτήσει τὴν νεολαίαν τῶν πολιτισμένων λαῶν. Τὰ φιλελληνικὰ κομιτᾶτα, μὲ δραστηριότητα προσπαθοῦσαν νὰ βοηθήσουν τὸν ἑλληνικὸν ἀγῶνα. Καὶ ἐ... τὸ αἴσθημα γενικοῦ διὰ τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐνδιαφέροντος, εἶχε κυριαρχήσῃ παντοῦ.

Μεταξὺ τῶν φιλελλήνων ποὺ ἦρχοντο εἰς τὴν Ἑλλάδα, μὲ πρόθεσιν νὰ ἀγωνισθοῦν μαζί της, ἦτο καὶ ὁ Λόρδος Κάρολος Μόρε, ἕνας νέος 25 ἐτῶν, ὑστερότοκος υἱὸς τοῦ Σκώτου δουκὸς τοῦ Ἄθολλ.

Ἦτο πολὺ σπουδασμένος. Ἤξευρε πολλὲς γλῶσσες καὶ ἀρχαῖα ἑλληνικά, χωρὶς ἡ πολυμάθεια νὰ τὸν ἔχῃ καταστήσει σχολαστικό.

Ἡ ἀλληλογραφία του, ἡ ὁποία ἔχει σωθῆ, δείχνει ἕνα ὕφος γεμᾶτο παιδικὴ ἀφέλεια καὶ νεανικὴ δροσιά, ἡ δὲ μόρφωσίς του εἰς τὸ Πανεπιστήμιο τῆς Ὀξφόρδης ἔδωσε στὴ διάνοιά του τὸν κλασσικισμό, ποὺ συνηθίζει νὰ δίνῃ ἡ Ὀξφόρδη, τὴν γνῶσι τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τῆς ἱστορίας τῶν ἀρχαίων λαῶν.

Ἡ Ὀξφόρδη, σχολὴ μαθήσεως, ἀλλὰ καὶ γυμναστήριον χαρακτήρων, τοῦ ἔδωσε καὶ τὸ ψυχικὸ κουράγιο, τὸ ὁποῖον τὸν διέκρινε, καὶ μὲ τὸ ὁποῖον αὐτὸς ὁ νέος μὲ τὴν κλασσικὴ ἀνάπτυξι, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ἐπίδρασιν τῆς ρωμαντικῆς ἐποχῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ζοῦσε, ἐξεκίνησε γιὰ νὰ πολεμήσῃ πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος.

Στὸ σπίτι τοῦ τετάρτου Δουκὸς τοῦ Ἄθολλ—αὐτὸ τὸν ἀριθμὸ εἶχε ὁ πατέρας του στὴ σειρὰ τοῦ δουκικοῦ δένδρου — ὁ νεαρὸς λόρδος, τὸ μόνο ἀπὸ τὰ παιδιὰ ποὺ ἀγάπησε τὰς ἀνωτέρας μελέτας — ἐθεωρεῖτο τύπος ἰδεολόγου, καὶ πρὶν ἀκόμη ἡ ἕλξις, πρὸς τὰ μεγάλα ἰδανικά, τὸν ὠθήσει μέσα εἰς τὶς φλόγες τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος, καὶ μέσα εἰς τὴν κοινωνίαν τῆς «μικρᾶς Ἀγγλίας», ὅπως ὠνόμασε ὁ Μπραΐμης τὴν Ὕδρα γιὰ τὸ ἀνίκητο τῆς ναυτικῆς της δυνάμεως.

Εἴπαμε πάρα-πάνω, ὅτι ὁ νεαρὸς λόρδος ἔζη σὲ ρωμαντικὴ ἐποχή. Ἀλλὰ ἐκτὸς τοῦ γενικοῦ ρωμαντικοῦ ρεύματος ποὺ ἔπνεε τότε στὴν ἀνθρωπότητα, ἂς προσθέσωμεν καὶ τὸν ἐσωτερικὸν ρωμαντισμὸν κάθε Σκώτου καλλιεργημένον ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς θρύλους τῆς Σκωτίας, ρωμαντισμὸν γεμᾶτον ἔρωτα πρὸς τὶς περιπέτειες.

Γιὰ ἕναν νέον Σκωτσέζον, τῆς ψυχικῆς συνθέσεως τοῦ Λόρδου Μόρε, ἡ ἑλληνικὴ ἐπανάστασις ἦτο μία περιπέτεια μὲ τὴν ὁποίαν ἄξιζε κανεὶς νὰ συνδέσῃ τὴν ζωήν του, καὶ ἐπὶ πλέον γιὰ ἕναν Ὀξφορδικὸν σὰν κι' αὐτόν, ὁ ἀγὼν τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας ἦτο μία συγκινητικὴ προσπάθεια πρὸς ἀναστήλωσιν τοῦ Παρθενῶνος.

Δὲν ἦτο λοιπὸν μία ἡ ἑλκτικὴ δύναμις ποὺ ἔφερε πρὸς τὴν Ἑλλάδα τὸν Μόρε, ὁ ὁποῖος κατέληξε στὴν Ὕδρα, καὶ ἐφιλοξενήθη στὸ σπίτι ἑνὸς νέου 29 ἐτῶν, τοῦ ἀγωνιστοῦ Ἀντωνίου Κριεζῆ.

Ὁ Κριεζῆς ὑπηρετοῦσε τότε τὸν ἀγῶνα ὡς πλοιοκτήτης καὶ καπετάνιος τοῦ «Ἐπαμεινώνδα». Καὶ ἦτο ὁ Ἐπαμεινώνδας ἕνα μεγάλο καὶ θαυμάσιο ὑδραϊκὸ μπρίκι 408 τόννων, φτιαγμένο τὸ 1817 στὸ Μανδράκι — ναυπηγικὸ λιμάνι τῆς Ὕδρας.

Ἀπὸ τὸ 1821 τὸ πλοῖο εἶχε πάρει πολεμικὸ ἐξοπλισμό, καὶ μὲ καραβοκύρη πάντοτε τὸν Κριεζῆ, μὲ 14 κανόνια καὶ 104 ναῦτες, ἐξυπηρέτει τὸν ἱερὸν ἀγῶνα.

Στὰ ἴδια χρόνια περίπου — καὶ αὐτὸ πρὸς τιμὴν τῆς τότε ναυπηγικῆς — ὁ Ἀντώνιος Ρού — διάσημος Μασσαλιέζος ζωγράφος, εἶχε κάνει μιὰ ὡραία ὑδατογραφία τοῦ πλοίου, ἡ ὁποία σώζεται ἀκόμη. Τὸ μόνο ἄλλως τε ποὺ ἀπέμεινεν ἀπ' αὐτὸ τὸ καράβι, ποὺ τὸ διέλυσαν τὸ 1835.

Ὁ Μόρε θὰ προτίμησε τὴν φιλοξενίαν στὸ σπίτι τοῦ Κριεζῆ, ἐπειδὴ κάποιος παληὸς Γάλλος ἀβᾶς ἐγκατεστημένος στὴν Ὕδρα — τὸν ὁποῖον ἡ ὑδραϊκὴ παράδοσις ὀνομάζει Μουσοὺρ — Λεμπέ — εἶχε μάθει στὸν Κριεζῆ λίγα γαλλικά, καὶ ἔτσι ὁ νοικοκύρης τοῦ σπιτιοῦ καὶ ὁ φιλοξενούμενος μποροῦσαν νὰ συνεννοηθοῦνε.

Ἀλλ' αὐτὴ ἡ φιλοξενία, δὲν ἐπρόκειτο νὰ γίνεται ἐπὶ πολὺ μέσα στὸ σπίτι. Θὰ ἐξακολουθοῦσε ἐπάνω στὸ πλοῖο.

Κατὰ τὸ ἴδιο ἔτος 1824 ὁ Κριεζῆς πλέει πρὸς τὸ Ἀρχιπέλαγος. Ἔχει μαζί του τὸν λόρδον Μόρε, ὡς πολεμιστὴ ἢ ὡς παρατηρητή.

Ὁ Λόρδος Μόρε ὑφίσταται τὰς στερήσεις τοῦ σκληροῦ ἀγῶνος.

Τὰ ἀσημένια σκεύη τῆς τραπεζαρίας τοῦ πλοίου — χαρακτηριστικὰ τῆς ἀγάπης τῶν Ὑδραίων πρὸς τὴν πολυτέλειαν — θὰ ἀπέσπασαν τὴν προσοχὴν τοῦ Μόρε, ἀλλὰ εἶνε στιγμὲς ποὺ λείπουν τὰ τρόφιμα.

Ὅταν τὸ καράβι ἀπέκλειε ἐχθρικὲς παραλίες, ὁ Κριεζῆς ἔστειλεν ἕνα γράμμα πρὸς τὴν κοινότητα τῆς Ὕδρας καὶ τοὺς ἔλεγε: «Ὑπάρχει διὰ σαρακοστὴν ἔλλειψις φαγωσίμων καὶ νὰ μᾶς στείλετε μὲ μεντζὶλ καΐκι, ἐλῃὲς κρεμμύδια καὶ κρασί.»

Τὸ «μὲ μεντζὶλ» σημαίνει «ἐπὶ τούτῳ».

Ἂν ἐξαιρέσωμεν αὐτὴν τὴν ἔλλειψιν τῶν τροφίμων, ὁ Σκῶτος εὐπατρίδης δὲν θὰ ἦτο κατὰ τὰ ἄλλα δυσαρεστημένος ἀπὸ τὴν διαμονή του στο μεγάλο αὐτὸ ἑλληνικὸ μπρίκι.

Τὰ καράβια τῶν Ἑλλήνων ἦσαν ἀπὸ τὰ καλύτερα πλοῖα ἐκείνου τοῦ καιροῦ.

Ὁ Νομάρχης τῆς Μασσαλίας, σὲ μιὰ ἔκθεσί του πρὸς τὸν Μεγάλον Ναπολέοντα, τὰ περιγράφει μὲ αὐτὰ τὰ λόγια:

«Εἰς τὸν λιμένα μας εὑρίσκονται 22 πλοῖα τῆς Ὕδρας καὶ τῶν Σπετσῶν, τὰ ὁποῖα, διαλαθόντα τὸν ἀγγλικὸν ἀποκλεισμόν, ἐξεφόρτωσαν σιτάρι, διαφυγόντα τὰ ἀγγλικὰ καταδρομικά. Τὰ πλοῖα αὐτά, μὲ τοὺς ὑψηλοὺς τῶν καταρτισμούς, καὶ τὰ βαμβακερὰ κατάλευκα ἱστία τῶν, τὰ ὑφαινόμενα εἰς Ὕδραν, ὑπερέχουν κατὰ τὴν ταχύτητα ὅλων τῶν πλοίων τῆς Μεσογείου. Εἶνε πλοῖα πολυτελέστατα μὲ πολυάριθμα πληρώματα, φέροντα ὡραίας ἐνδυμασίας, οἱ δὲ πλοίαρχοι τῶν χαίρουν ἐδῶ πολλῆς ἐκτιμήσεως διὰ τὴν ἐντιμότητα καὶ τὴν ἀξιοπρέπειάν των. Ὁμιλοῦν τὴν Ἀλβανικὴν γλῶσσαν καὶ ὀλίγα γαλλικὰ ἢ ἰσπανικὰ διεφθαρμένα...»

Αὐτὸς ὁ ὕμνος τοῦ Γάλλου νομάρχου ἀντανακλᾷ στοὺς τεχνίτας τῆς προεπαναστατικῆς παραγωγικῆς περιόδου τοῦ ἔθνους.

Ὁ Λόρδος Μόρε ἐπάνω στὸν «Ἐπαμεινώνδα», θὰ εἶχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκτιμήσῃ μαζὶ μὲ τοὺς ναυμάχους, καὶ τοὺς ναυπηγοὺς τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ εὐγενὴς νέος ἔμεινεν ἕξη περίπου μῆνες, στὸ πολεμικὸ καράβι τοῦ Κριεζῆ.

Δὲν εἶνε γνωστὸ πότε ἀκριβῶς ὕστερα ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἑξάμηνο, προσεβλήθη ἀπὸ πυρετούς, οὔτε ποῦ ἀκριβῶς ἀπέθανε.

Γνωστὸν ἀπὸ σημείωμα τοῦ Κριεζῆ, εἶνε ὅτι ἐτάφη εἰς τὴν Γαστούνην στὶς 12 Αὐγούστου 1824, εἰς τὸν περίβολον τῆς ἐκκλησίας τοῦ Προφήτη Ἠλία.

Ἡ ἐκκλησία σώζεται ἀκόμη. Ὁ τάφος ὅμως ἔχει χαθῆ.

Ἡ οἰκογένεια τῶν Δουκῶν τοῦ Ἄθολλ, διατηρεῖ ὡς σήμερα σχεδιάγραμμα τοῦ μνημείου. Ἐστάθη ὅμως ἀδύνατον νὰ βρεθῇ τὸ μνημεῖον. Ὁ πατέρας τοῦ νέου ἔδωσε στὸν φιλέλληνα Ἄγγλον ναυτικὸν Χάστιγξ, ἕνα ἀναμνηστικὸν δῶρον διὰ τὸν Κριεζῆ. Τὸ ἔφερεν ὁ Χάστιγξ, ὅταν ἐπέστρεφεν ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν τὸ 1828.

Εἶνε ἕνα κουτὶ μὲ δύο πιστόλια πολυτελείας, καὶ μὲ ὅλα τὰ χρειώδη ἐργαλεῖα (καθαρίσματος, κατασκευῆς φυσιγγίων κ.τ.λ.).

Στὸ κάλυμμα τοῦ κουτιοῦ εἶνε σφηνωμένη μία χρυσῆ πλάκα μὲ τὴν ἐπιγραφήν:

«Εἰς τὸν ὑψηλόφρονα καὶ ἀφοσιωμένον πατριώτην Ἀντώνιον Γ. Κριεζῆν εἰς ἔνδειξιν ἐκτιμήσεως καὶ ἀφοσιώσεως ἑνὸς Ἄγγλου ποὺ κατα τὸ 1824 ἐπὶ 6 μῆνες ἦτο ἐθελοντὴς ἐπὶ τοῦ Ἐπαμεινώνδα».

Τὸ πολύτιμο κιβώτιο σώζεται. Στὸ ἐσωτερικὸν τοῦ κιβωτίου ὑπάρχει ἕνα αὐτόγραφον τοῦ Κριεζῆ:

«Εἰς μνήμην τοῦ Λόρδου Μόρε, Ἄγγλου, τὸν ὁποῖον ἐφιλοξένησα εἰς τὴν Ὕδραν, εἰς τὸ σπίτι μου. Τὰ πιστόλια μοῦ ἐστάλησαν τὸ 1828 μὲ τὸν πλοίαρχον Χάστιγξ».

Ὁ ἀλησμόνητος Μπάμπης Ἄννινος εἰς τὸν κατάλογον τῶν Φιλελλήνων ποὺ ἐπιμελῶς συνέταξεν, ἀνέφερεν ὡς τόπον τοῦ θανάτου τοῦ λόρδου Μόρε τὴν Γαστούνην. Τὰ στοιχεῖα ὅμως, τὰ ὁποῖα ἔχει ἡ οἰκογένεια τῶν Δουκῶν τοῦ Ἄθολλ, μόνον ὡς τόπον τῆς ταφῆς ἔχουν τὴν Γαστούνην. Τελευταίως ἦλθεν ἐδῶ ὁ τωρινὸς Δοὺξ τοῦ Ἄθολλ — ἔβδομος κατὰ σειράν. Ἐζήτησε νὰ δῇ τὸ ἱστορικὸ κιβώτιον μὲ τὰ πιστόλια, καὶ λυπήθηκε ποὺ δὲν βρίσκεται ὁ τάφος, γιὰ τὸν ὁποῖον εἶχε φροντίσει ἀπὸ ἐτῶν. Ἐζήτησε ἐπίσης νὰ δῇ καμμιὰ εἰκόνα τοῦ Κριεζῆ, καὶ μὲ συγκίνησι παρετήρησε τὴν τοπικὴ ἐνδυμασία τῶν παλαιῶν Ὑδραίων. Γιὰ μιὰ στιγμὴ τοῦ ἔδειξαν καὶ μιὰ πολὺ κατόπιν ἐλαιογραφίαν, ποὺ εἶνε ὁ Κριεζῆς μὲ στολὴ ναυάρχου ὡς Πρωθυπουργὸς τοῦ Ὄθωνος. Ὁ Δοὺξ τοῦ Ἄθολλ βρῆκε πολὺ πιὸ ὡραῖες τὶς στολὲς τοῦ 1821. Ἀλλ' ἀφοῦ τ' ἀρέσουν ἐκεῖνα τὰ χρόνια, ἂς ὑποβοηθήσῃ τὴν πλήρη ἐξακρίβωσι τῆς ἱστορίας τῶν, μὲ τὴν δημοσίευσι τῶν πολυτίμων γραμμάτων ποὺ ἔχει. Εἶνε ὅσα γράμματα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα εἶχε στείλει στὸν τότε Δοῦκα τοῦ Ἄθολλ, ὁ Κάρολος Μόρε..

Ν. Π. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΙΝΩΣ
Χάρτη Τοίχων..
..ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ 1936
ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΩΝ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΚΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΥΣ
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΤΙΜΑΣ
ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΗ Α.Ε
ΣΤΑΔΙΟΥ 5 ΤΗΛ. 21894

«LAMBO»
Μία καλή ωαρμετίνη
γιὰ ἕνα καλὸ ωάρμετο

Ἐντυπώσεις

Πάθη καὶ Ἀνάστασις

Γιὰ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ πιστεύουν, γι' αὐτοὺς ποὺ μέσα στὴν καρδιά τους λάμπει πάντα ἄσβεστη καὶ ὁλόφωτη ἡ φλόγα τῆς πίστεως, τὰ Πάθη τοῦ Χριστοῦ εἶνε μιὰ ἀληθινὴ τραγῳδία, ποὺ ἀνανεώνεται κάθε χρόνο, μιὰ ἱερὴ τραγῳδία γεμάτη μυστήριο καὶ φρίκη, δέος καὶ κατάνυξη, μιὰ τραγῳδία διαρκῶς νέα, ποὺ προξενεῖ πάντα τὴν ἴδια βαθειὰ συγκίνηση. Οἱ πιστοὶ παρακολουθοῦν ταχτικὰ κάθε χρόνο τὸ «Θεῖον Δρᾶμα», ὄχι σὰν θεαταί, ἀλλὰ σὰν μάρτυρες πάντοτε παρόντες, αὐτόπται καὶ αὐτήκοοι, ἀπάνω - κάτω δηλαδὴ ὅπως παρακολουθοῦσαν τὴν ἀρχαία τραγῳδία τὰ μέλη τοῦ Χοροῦ. Συμπάσχουν κι' αὐτοὶ καὶ συμπονοῦν, κλαῖνε ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς των, φρικιοῦν, ἀγανακτοῦν ὅταν ὁ Πιλᾶτος βγάζει τὴν ἀπόφαση τῆς σταυρώσεως, τρέμουν ὁλόψυχα ἀπὸ ὀργὴν ὅταν ὁ Ἰούδας δίνει τὸν προδοτικὸν ἀσπασμόν. Καὶ κάθε χρόνο ταχτικὰ τὸ ἴδιο δρᾶμα ἐπαναλαμβάνεται μὲ τὴν ἴδια συγκίνηση. Ποιὸς μπορεῖ νὰ νοιώσῃ βαθύτερο αἴσθημα ἀπὸ τὴ βαθειὰ ἀνακούφιση, ἀπὸ τὴν ἀνεκλάλητη ἀγαλλίαση ποὺ νοιώθει ὁ πιστὸς μπροστὰ στὸ θαῦμα τῆς Ἀναστάσεως. Εἶνε μιὰ δικαίωση γιὰ ὅλες του τὶς ἐλπίδες, μιὰ ἐνίσχυση γιὰ τὴν αἰσιοδοξία του, μιὰ τόνωση ἠθικὴ ποὺ δὲν γίνεται μεγαλύτερη. Καὶ τὸ θαῦμα αὐτὸ εἶνε πάντα καινούργιο, πάντα ἀπρόοπτο, πάντα λαμπερὸ καὶ χαρμόσυνο. Τὸ θαῦμα τῆς Ἀναστάσεως ταχτικὰ κάθε χρόνο μὲ τὴν ἴδια δύναμη χαροποιεῖ τὶς καρδιὲς τῶν πιστῶν.

Γιὰ τοὺς ἀπίστους, γιὰ τοὺς ἀμφιρρέποντας, γι' αὐτοὺς ποὺ ἀκολουθοῦν τὴν παράδοση ἀπὸ ὑποταγὴ καὶ ὄχι ἀπὸ πίστη, ἀπὸ συνήθεια καὶ ὄχι ἀπὸ αἴσθημα, γιατὶ ἔτσι τοὺς ἔμαθε ἡ γιαγιά τους, γιατὶ παραδέχονται πὼς πρέπει νὰ ὑπάρχῃ μιὰ ἀνώτερη πειθαρχία στὸν κόσμο, γιὰ τὸν ἕνα λόγο ἢ γιὰ τὸν ἄλλο, τέλος πάντων, τὰ Πάθη καὶ ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ κατὰ βάθος ἔχουν μονάχα μιὰν ἀξία καθαρὰ αἰσθητική. Αὐτοὶ εἶνε οἱ ἁπλοὶ θεαταὶ τοῦ δράματος, οἱ μακρυνοὶ θεαταί, αὐτοὶ ποὺ σκαρφαλώνουν στὴ γαλαρία καὶ παρακολουθοῦν τὸ δρᾶμα χωρὶς νὰ μπαίνουν στὸ ἀληθινό του νόημα. Καὶ ἂν προτιμᾶτε καλύτερα, γιὰ ν' ἀκολουθήσωμε τὴν ἴδια παραβολή, αὐτοὶ εἶνε οἱ τζαμπατζῆδες, ποὺ δὲν ἔχουν πληρώσει εἰσιτήριο, δὲν τοὺς κοστίζει τίποτα ἡ παρακολούθηση τῆς τραγῳδίας. Παρακολουθοῦν ἀπὸ συνήθεια, ἀπὸ φόβο, γιατὶ δὲν ἔχουν τί ἄλλο καλύτερο νὰ κάμουν, γιατὶ ἔτσι κάνουν ὅλοι. Ἀλλὰ γι' αὐτοὺς δὲν συμβαίνει τίποτα τὸ βαθειὰ ἀληθινό. Αὐτοὶ δὲν νοιώθουν τὴν φρίκην ποὺ ταράζει τὴν καρδιὰ τῶν πιστῶν, τὴν χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως, τὴν κατάπληξη τοῦ θαύματος, αὐτοὶ εἶνε οἱ αἰώνιοι τζαμπατζῆδες.

Ἔπειτα ἔρχονται οἱ ἄθεοι, οἱ ἀποφασισμένοι ἄθεοι, οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος ἄθεοι, οἱ ἐχθροί, αὐτοὶ ποὺ σᾶς δίδουν τὴν ἐντύπωση ὅτι ἔχουν προηγούμενα μὲ τὸν Ἰησοῦν, αὐτοὶ ποὺ μειδιοῦν χλευαστικά, ποὺ δὲν πατοῦν ποτὲ τὸ πόδι των στὴν ἐκκλησία. Ἀλλὰ γι' αὐτοὺς ὑπάρχει μιὰ θεωρία ποὺ φαίνεται πὼς ἔχει μιὰ μεγάλη δόση ἀληθείας μέσα της. Ἡ θεωρία τῆς θρησκευτικότητος τῶν ἀθέων. Γιατὶ δὲν ἠμπορεῖ ποτὲ νὰ ἐξηγηθῇ μὲ ἄλλο τρόπο ἡ ἐξ ἐπαγγέλματος ἐχθρότης αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι λοιπὸν καὶ αὐτοὶ θρησκευτικοὶ τύποι μόνον ποὺ ἐκδηλώνονται κατὰ τρόπον ἀνάποδο. Πιστεύουν καὶ αὐτοὶ ἀλλὰ ἐξωτερικεύουν τὸ θρησκευτικό των αἴσθημα μὲ τρόπο ἐντελῶς δικό των, εἶνε τὰ πνεύματα τῆς ἀντιλογίας, οἱ ἀρνηταὶ τῶν τύπων, οἱ πεισματάρηδες. Αὐτοὶ δὲν πηγαίνουν στὴν ἐκκλησία μόνο καὶ μόνο γιατὶ πηγαίνουν οἱ ἄλλοι. Δὲν συγκινοῦνται καὶ δὲν πάσχουν γιὰ νὰ κάμουν τὸ ἀνάποδο ἀπ' αὐτὸ ποὺ κάνουν οἱ ἄλλοι.

Ἔπειτα, εἶνε οἱ νεωτερισταί, οἱ ὀπαδοὶ τῆς ἐπιστήμης, οἱ ὀρθολογισταί, τὰ πραχτικὰ πνεύματα, αὐτοὶ οἱ δυστυχισμένοι ἄνθρωποι ποὺ ἡ καρδιά τους ἔχει κρυώσει γιὰ πάντα. Γιατὶ αὐτὸ εἶνε τὸ κακὸ ποὺ κάνει ἡ ἐπιστήμη, κρυώνει τὴν καρδιὰ τῶν ἀνθρώπων. Πῶς εἶνε δυνατόν, σᾶς παρακαλῶ, νὰ πιστεύσῃ αὐτὸς ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος ἐκ νεκρῶν; Δὲν πιστεύει λοιπὸν ἐν ὀνόματι τῆς Ἐπιστήμης, σὰν νὰ ἦταν ἡ Ἐπιστήμη ἀποστειρωτικὸν τοῦ αἰσθήματος. Δὲν πιστεύει διότι δὲν ἀναφέρει τὴν Σταύρωσιν οὔτε ἡ Φυσιολογία, οὔτε ἡ Βιολογία, οὔτε ἡ Ἀστροφυσική, ἡ Ἀστροχημεία καὶ ἡ Ἀστρομεταλλουργία. Καὶ ἂν συμβῇ ν' ἀκούσουν ἀπὸ κανένα ἀληθινὸν ἐπιστήμονα ὅτι ἡ Ἐπιστήμη δὲν ἔχει κατορθώσει ἀκόμη νὰ ἔλθῃ σὲ ἄμεσην ἐπαφὴ μὲ τὴν πραγματικότητα, ὅτι ἀντὶ νὰ ἐμβαθύνῃ στὴν πραγματικότητα ἡ Ἐπιστήμη ὡς τώρα δὲν εἶνε ἱκανὴ παρὰ νὰ ξύνῃ τὸ φλοῦδι της, οἱ νεωτερισταὶ ἀπαντοῦν μὲ τὸ πικρὸ χαμόγελο τῆς ἀνίκητης ἀμφιβολίας. Ἀλλ' αὐτοὶ εἶνε οἱ αἰώνιοι Ἀμλέτοι τῆς ζωῆς καὶ ἐπομένως δὲν λογαριάζονται.

Ἔπειτα εἶνε οἱ γυναῖκες. Γιατὶ οἱ γυναῖκες, ἢ τουλάχιστον ἡ μεγάλη πλειοψηφία τῶν θηλυκῶν, τὸ μέγα πλῆθος, δὲν ἀνήκει σὲ καμμιὰ ἀπ' αὐτὲς τὶς συγκεκριμένες τάξεις τοῦ ἀνδρικοῦ πληθυσμοῦ. Οἱ γυναῖκες παρακολουθοῦν τὰ Πάθη καὶ τὴν Ἀνάσταση μὲ τρόπο ἐντελῶς δικό τους, νοιώθουν συγκινήσεις ποὺ εἶνε ἀνεξιχνίαστες γιὰ τοὺς ἄνδρες. Ποιὸς μπόρεσε ποτὲ νὰ εἰσδύσῃ μέσα στὰ μυστήρια τῆς γυναικείας ψυχολογίας; Μιὰ γυναῖκα συγκινεῖται τὸ ἴδιο καὶ ἀπὸ τὸ ἄρωμα τῆς βιολέττας ποὺ εἶνε διάχυτο μέσα στὴν ἐκκλησία καὶ ἀπὸ τοὺς ψαλμοὺς ποὺ αἰνοῦν τὸν Κύριον. Συγκινεῖται καὶ ἀπὸ τὸ μισόθαμπο καὶ ἀπὸ τὶς ἀντιθέσεις τῶν σκιῶν καὶ ἀπὸ τὶς ζωηρὲς ἀνταύγειες ποὺ ἀναδίδονται ἀπὸ τὰ ὀρειχάλκινα μανουάλια καὶ ἀπὸ τὶς λάμψεις τῶν κρυστάλλων τοῦ πολυελαίου καὶ ἀπὸ τὶς δροσερὲς φωνὲς τῶν παιδιῶν τοῦ χωριοῦ. Ἀλλὰ συγκινεῖται τὸ ἴδιο καὶ ἀπὸ τὸ μαρτύριον τοῦ Θεανθρώπου, ἀπὸ τὴν σταύρωση, τὸν ἐνταφιασμό. Νοιώθει τὴν ἴδια φυσικὴ εὐχαρίστηση ἀπὸ τοὺς ψαλμοὺς καὶ τ' ἀρώματα καθὼς καὶ ἀπὸ τὸ θαῦμα τῆς Ἀναστάσεως. Εἶνε τόσο σύνθετες, τόσο πολύπλοκες, τόσο ἀνεξιχνίαστες ἡ πηγὲς τῶν συγκινήσεων γιὰ μιὰ γυναῖκα ὥστε στ' ἀληθινὰ εἶνε ἀδύνατον νὰ βρῇ κανεὶς λογαριασμό.

— Ὥστε ποιὸ εἶνε τὸ συμπέρασμά σας, ἐρωτοῦν οἱ νεαροὶ τῆς παρέας τὸν ἡλικιωμένον κύριον, ποὺ ἀναπτύσσει αὐτὲς τὶς φιλοσοφίες.

—Τὸ συμπέρασμα εἶνε ὅτι ἡ θρησκεία στηρίζεται ἀπάνω σὲ ὡρισμένα σύμβολα, ὅτι αὐτὰ τὰ σύμβολα εἶνε αἰώνια καὶ ὅτι οἱ ἄνθρωποι θὰ τὰ παραδέχωνται θέλοντας καὶ μὴ στὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα. Ἡ ἀμφιβολία δὲν εἶνε ἱκανὴ νὰ καταλύσῃ τὴν παράδοση. Ἄρα εὐτυχισμένοι εἶνε ἐκεῖνοι ποὺ πιστεύουν ἀληθινά. Γιατὶ αὐτοὶ νοιώθουν τουλάχιστον μιὰν ἀληθινὴ συγκίνηση μέσα στὴν καρδιά τους. Κι' αὐτὸ εἶνε κάτι στὴ ζωή. Πῶς τὸ θέλετε!

Γ. ΣΡΣ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗΝ

ΤΑ ΓΟΝΙΜΑ ΤΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ Η ΖΟΥΓΚΛΑ ΤΗΣ ΙΝΔΟΚΙΝΑΣ

ΑΓΡΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Ὁ Ἡρόδοτος ἔγραψεν: «Ἡ Αἴγυπτος εἶνε δῶρον τοῦ Νείλου, ἀλλὰ ὁ Νεῖλος πάλιν δῶρον τῶν ὑψηλῶν ὀρέων τῆς Ἀβησσυνίας καὶ τῶν πέριξ».

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον θὰ ἠμποροῦσε νὰ λεχθῇ ὅτι ἡ Ἰνδοκίνα εἶνε δῶρον τῶν Ἱμαλαΐων. Διότι δὲν θὰ ὑπῆρχον μεγάλοι ποταμοὶ εὐρυνόμενοι εἰς ἀπέραντον Δέλτα ὅπου ἐγκατεστάθησαν οἱ πρωτόγονοι πολιτισμοὶ (Αἴγυπτος, Μεσοποταμία, Κίνα) χωρὶς τὴν ὕπαρξιν μεγάλων ὀρεινῶν ὄγκων ποὺ προσελκύουν τὰ νέφη, τὰ συμπυκνώνουν εἰς βροχάς, τὰς ὁποίας διοχετεύουν πρὸς τὴν θάλασσαν.

Οἱ δύο μεγάλοι ποταμοὶ τῆς Ἰνδοκίνας, ὁ Μεκὸγκ καὶ ὁ Ἐρυθρὸς Ποταμός, ἔρχονται ἀπὸ τοὺς βραχώδεις ὄγκους τῶν Ἱμαλαΐων, ὅπως ὁ Γάγγης εἰς τὰς Ἰνδίας. Τὰ Δέλτα των, παρατηρούμενα εἰς τὸν χάρτην δὲν λέγουν σπουδαῖα πράγματα, διότι μόλις ἀποτελοῦν τὸ πέμπτον τῆς συνολικῆς ἐπιφανείας τῆς Ἰνδοκίνας. Ὅταν ὅμως φθάσῃ κανεὶς εἰς τὰ Δέλτα —καὶ αὐτὰ θὰ ἴδῃ πρῶτα, εἴτε φθάσῃ ἀπὸ τὴν Σαϊγκόν, εἴτε ἀπὸ τὸ Χαΐπχογκ, εἴτε ἀπὸ τὸ Χανόϊ — φαίνονται τεράστια. Ἕως ἐκεῖ ποὺ φθάνει τὸ μάτι, βλέπετε μίαν ἀπέραντον ἐπίπεδον ἔκτασιν, τόσον ἐπίπεδον, ὥστε νομίζετε ὅτι διακρίνετε, ὅπως εἰς τὸν ὠκεανόν, τὴν καμπὴν τῆς γῆς. Εἶνε πράσινη, ἢ κίτρινη, ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς. Διότι ἂν σεῖς ὁ Εὐρωπαῖος, μὲ μεγάλας ἢ μικρὰς γνώσεις γεωγραφίας, λέγεται «Δέλτα», ὁ ἐντόπιος λέγει «ριζοκαλλιέργεια». Ὁλόκληρον τὸ Δέλτα δὲν εἶνε παρὰ μία ριζοκαλλιέργεια. Καὶ βρίθει ἀπὸ ἀνθρώπους. Εἰς τὸ Δέλτα τοῦ Τονκίνου ὑπάρχουν 420 κάτοικοι κατὰ τετραγωνικὸν χιλιόμετρον! Δηλαδὴ ἡ ὕπαιθρος τοῦ Τονκίνου, ἡ πραγματικὴ «ἀγροτικὴ» ὕπαιθρος, ἔχει πληθυσμὸν πυκνότερον ἀπὸ πολλὰς εὐρωπαϊκὰς πόλεις. Ἐκεῖ ὁ ἄνθρωπος ζῇ, καλλιεργεῖ καὶ ἕνας κόκκος ρίζι ἀποδίδει 100%. Ἔτσι ἐξηγεῖται ὅτι ἐπὶ 20 ἑκατομμυρίων κατοίκων τῆς Ἰνδοκίνας, 18 ἑκατ. κατοικοῦν εἰς τὰ Δέλτα. Εἰς τὰ ὄρη καὶ εἰς τὰ δάση κατοικοῦν μόνον ἄγριοι.

Τὸ ρίζι, τὸ καλὸ ρίζι, φύεται μόνον κοντὰ εἰς τὸ νερό. Ἡ ἰνδοκινεζικὴ ριζοκαλλιέργεια, λοιπόν, δὲν εἶνε παρὰ ἕνα ἀπεριόριστον τέλμα, ὅπου δὲν βλέπει κανεὶς τὸ νερὸ λόγῳ τῶν μίσχων τοῦ ριζιοῦ καὶ ποὺ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ τὸ διατρέξῃ παρὰ βαδίζων ἐπάνω εἰς τοὺς αὔλακας ποὺ τὸ διασχίζουν.

Καὶ ὅμως εἶνε ὡραῖα! Εἶνε ὡραῖα λόγῳ τῆς μυρμηκιᾶς τῶν ἀνθρώπων ποὺ μαντεύῃ κανεὶς ἢ ποὺ βλέπει. Εἶνε ὡραῖο τὸ θέαμα τῶν ἀνδρῶν καὶ κυρίως τῶν γυναικῶν, ποὺ περιφέρονται εἰς αὐτὸ τὸ τέλμα διὰ νὰ μαζεύσουν τὸ ρύζι, ἢ νὰ πιάσουν μὲ τὰ πανέρια τους τὰ ψάρια ποὺ χοροπηδοῦν ὁλόχρυσα, διότι ἡ λάσπη τοῦ τέλματος ἔχει χρῶμα χρυσοῦ. Τὰ βουβάλια ποδοπατοῦν τὸ τέλμα αὐτό, ἐπίτηδες διότι ἡ ἀποτελεσματικότης των εἰς τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς ἐργασίας εἶνε μεγαλυτέρα καὶ ἀπὸ τὸ εἰδικὸν ἄροτρον ποὺ χρησιμοποιεῖ ὁ Ἀνναμίτης. Περίεργον ζῶον αὐτὸ τὸ βουβάλι, βαρύ, τεράστιο, χονδρότερον ἀπὸ δύο συνειθισμένα βώδια. Ἕνας μικρὸς Ἀνναμίτης πηδᾷ εἰς τὴν πλάτη του καὶ τὸ ὁδηγεῖ ἤρεμα ὁπουδήποτε. Δὲν ἀγαπᾷ ὅμως τὸν Εὐρωπαῖον. Ἂν συναντήσῃ κανένα εἰς τὸν δρόμον, εἶνε ἱκανὸ νὰ τὸν ξεσχίσῃ.

Ὑπάρχουν ἀκόμη καὶ «ἐσωτερικὰ» Δέλτα. Ὁ ποταμός, ἐνῷ ἀκόμη τρέχει μὲ μεγάλην ταχύτητα, συναντᾷ μιὰ πεδιάδα. Φορτωμένος μὲ ἰλύν, «γονιμοποιεῖ τὸ μέρος αὐτό. Αὐτὸ συνέβη μὲ τὸ ἐσωτερικὸν Δέλτα τῆς Καμπόζ. Αὐτὸ συνέβη μὲ τὸ Τουλὲ - Σάπ, ἑνὸς παλαιοῦ κόλπου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εἰσέβαλε, κατόπιν τὸν ἐχώρισεν ἀπὸ τὴν θάλασσαν, τὸν ἔκαμε νὰ χάσῃ τὴν ἁλμυρότητά του καὶ τὸν μετέτρεψεν εἰς μεγάλην λίμνην γλυκέος ὕδατος. Ἀλλὰ τὰ θαλάσσια ζῶα, αἰχμάλωτα, ἐν τέλει συνήθισαν εἰς τὸ γλυκὺ νερό! Ἔτσι εἰς τὸ Τουλὲ - Σὰπ ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ ἴδῃ ἀκόμη σήμερον μικροσκοπικὰς φαλαίνας. Κατὰ τὴν περίοδον τῆς μεγάλης πλημμύρας ἑκάστου ἔτους, ἡ λίμνη φουσκώνει καὶ πλημμυρίζει τὸ πλησίον δάσος. Ἔτσι, πλέει κανεὶς μέσα σ' αὐτὸ τὸ δάσος μὲ σχεδίας. Ἀλλὰ μετὰ ἕνα μῆνα, ἔχουν πάλιν φανῆ αἱ ρίζαι τῶν δένδρων.

Αὐτὴ εἶνε ἡ χώρα τοῦ ριζιοῦ, τῶν τελμάτων, τὰ βασίλεια τοῦ ὕδατος εἰς τὴν Ἰνδοκίναν. Καθὼς κοιμᾶσθε μέσα εἰς τὴν βαρκοῦλα, αἴφνης νοιώθετε ἕνα μπάτσο εἰς τὸ πρόσωπον. Εἶνε ἕνα ψάρι ποὺ ἔπεσεν ἀπὸ ἐπάνω, πηδῶντας ἔξω ἀπὸ τὸ νερὸ διὰ νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὸ στόμα ἑνὸς μεγαλυτέρου. Καὶ κοντὰ στὸ Πνὸμ - Πέν, σὲ πολλὰ ἄλλα μέρη τοῦ Ἐρυθροῦ Ποταμοῦ, οἱ ἄνθρωποι κάμνουν σχεδὸν ὅπως καὶ τὰ ψάρια. Ζοῦν κατὰ τὸ ἥμισυ μέσα εἰς τὸ νερό, μέσα σὲ βάρκες. Καὶ τότε τρώγουν τόσο ψάρι ὅσο καὶ ρίζι.

Ἀφοῦ περάσετε αὐτὰ τὰ γόνιμα Δέλτα, ἔπειτα ἀπὸ μιὰ χορτόφυτη ἔκτασιν, εἶνε τὸ ἄγριο δάσος, σχεδὸν ἔρημον, σχεδὸν παρθένον καὶ τὸ ὄρος. Εἶνε τὰ τρία τέταρτα τῆς χώρας.

Στὸ δάσος, ἐπειδὴ εὑρίσκεσθε εἰς μίαν τροπικὴν περιφέρειαν, ὅπου αἱ βροχαὶ εἶνε ἄφθοναι, ἡ ἀτμόσφαιρα εἶνε πολὺ ὑγρά. Τὸ ὄρος, ἐπειδὴ ὑπάρχει ἡ τεραστία ὀροσειρὰ τῶν Ἱμαλαΐων ποὺ χωρίζει τὴν Ἀσίαν εἰς δύο, φαίνεται διαρκῶς.

Τὰ ὄρη ἔχουν ὕψος 2000—3000 μέτρων καὶ ὀροπέδια μέχρι 1000—1500 μέτρων, ὅπως τοῦ Λάγκ - Μπιάγκ, ἀεριζόμενα καὶ ξηρά, ὅπου μπορεῖ νὰ ζήσῃ ὁ Εὐρωπαῖος, ὅπου εὑρίσκει τὰ δένδρα τοῦ τόπου του, καὶ γίνονται δι' αὐτὸν σανατόρια, μὲ ξενοδοχεῖο, καζῖνο κλπ. Ἂν ξεύρατε πόσο ἀπροσδόκητο εἶνε, πόσο συγκλονιστικό, νὰ βλέπῃ κανεὶς ἄνδρας καὶ γυναῖκας μὲ τουαλέττες νὰ χορεύουν, ἐνῷ ἀπὸ τὰ παράθυρα κυττάζουν ἡμίγυμνοι ἄνθρωποι. Τὸ πρωῒ οἱ περιηγηταὶ αὐτοὶ πηγαίνουν νὰ κυνηγήσουν ἄγρια βουβάλια καὶ τίγρεις.

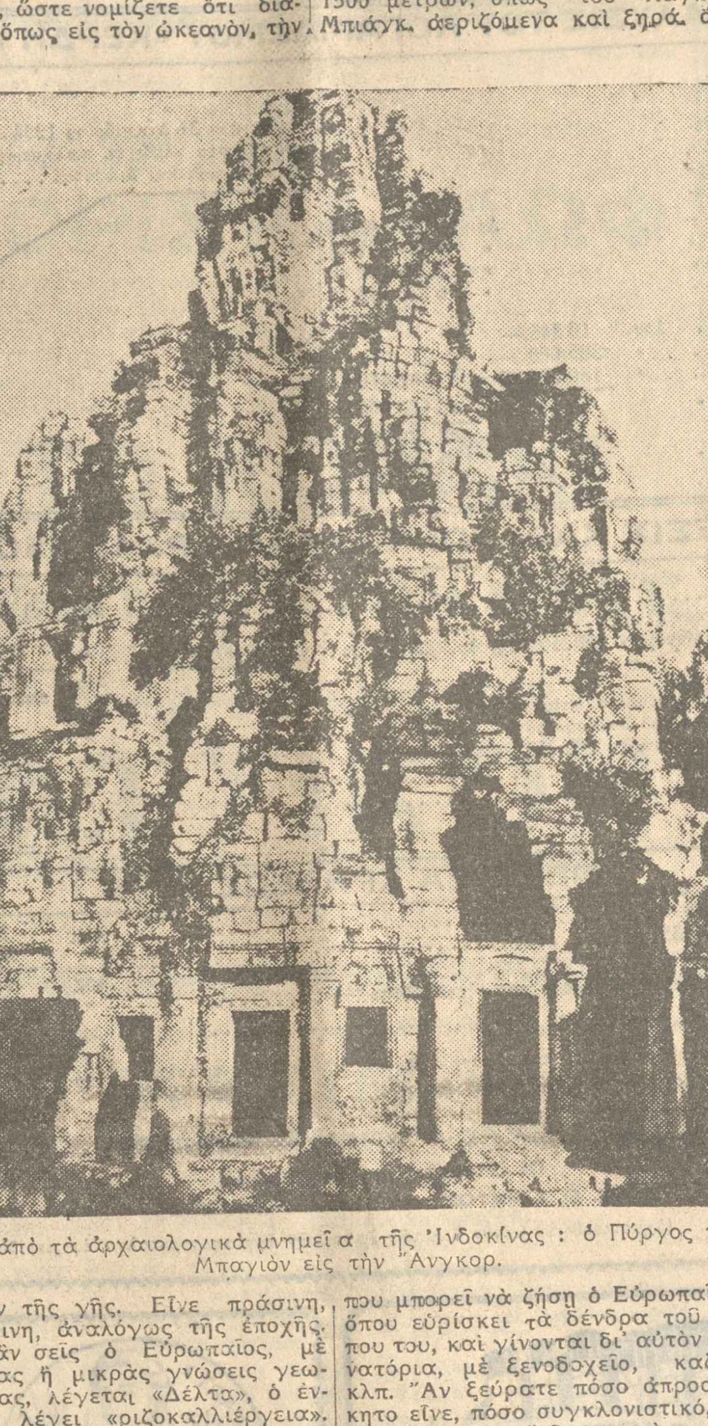

Ἕνα ἀπὸ τὰ ἀρχαιολογικὰ μνημεῖα τῆς Ἰνδοκίνας: ὁ Πύργος τῆς Μπαγιὸν εἰς τὴν Ἄνγκορ.

Πρέπει νὰ μιλήσωμεν λίγο γιὰ τὴν τίγρι. Εὑρίσκεται παντοῦ. Κατεβαίνει μέχρι τοῦ Δέλτα. Ἡ κατοικία της ὅμως κατὰ προτίμησιν εἶνε ἡ ζούγκλα καὶ τὸ δάσος. Κυνηγᾷ κυρίως τὴν νύκτα. Παρακολουθεῖ τὴν λεία της ἀργὰ καὶ ἀφήνουσα ἕνα εἶδος φωνῆς: Χόπ! Χόπ! Γι' αὐτὸ καὶ λέγεται «Ὄγκ - Κόπ». Ὅταν γηράσῃ γίνεται ὀκνηρά, τὰ δόντια καὶ τὰ νύχια της φθείρονται. Ὅταν τὴν νύκτα βλέπετε τὸ ἄλογό σας νὰ σταματᾷ, νὰ τρέμῃ, τὸ τρίχωμά του νὰ ἱδρώνῃ, νὰ βγάζῃ ἀφροὺς ἀπὸ τὸ στόμα, προσέξατε. Ἡ τίγρις εἶνε κοντά, ἀλλὰ θὰ φύγῃ ἂν κινήσετε ἕνα ἀναμμένο χόρτο.

Ὑπάρχει ἀκόμη ἡ ἀγριόγατα, μεγάλη καὶ εὐκίνητος, ποὺ ἀνεβαίνει εἰς τὰ δένδρα, ἀλλὰ καὶ χώνεται μέσα εἰς τὶς καλύβες, δὲν φοβεῖται τίποτε καὶ ὁρμᾷ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ πρόσωπόν σας. Συναντᾶται συχνότερον παρ' ὅσον ἡ τίγρις. Ἔπειτα, μέσα εἰς τὴν ζούγκλα αὐτή, ὑπάρχουν καὶ πάρα πολλοὶ ἄλλοι κάτοικοι. Ἀπὸ ὅλους αὐτοὺς δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν τὸν ἐλέφαντα, ποὺ, ἀναλόγως τῶν περιπτώσεων, εἶνε τὸ πιὸ ἀποκρουστικὸ ἢ τὸ πιὸ σαγηνευτικὸ ζῶο. Εἰς τὴν ἀγρίαν κατάστασιν, ζῇ κατ' ἀγέλας, κατέρχεται μέχρι τοῦ Δέλτα, καταστρέφει τὰς καλλιεργείας καὶ φαίνεται σὰν νὰ αἰσθάνεται ἰδιαιτέραν ἱκανοποίησιν ὅταν ἀνατρέπει τοὺς τηλεγραφικοὺς στύλους. Ἄγνωστον γιατί. Ἴσως νὰ εἶνε περίεργος καὶ θέλει νὰ ἰδῇ τί εἶνε αὐτὸ τὸ ξύλο. Ἐξημερωμένος, κάμνει ὅ,τι τὸν διατάζουν καὶ δέχεται ἀδιαμαρτυρήτως εἰς τὴν πλάτην του ἀκόμη καὶ ἕνα πίθηκο νὰ τὸν καθοδηγῇ.

Πίθηκοι ὑπάρχουν πολλοὶ καὶ πολλῶν εἰδῶν. Διακρίνεται ὅμως ὁ μαῦρος πίθηκος μὲ πρόσωπον ὁμοιάζον καταπληκτικῶς πρὸς τὸ ἀνθρώπινον, ποὺ συλλαμβάνει τὰ φείδια καὶ εἶνε φίλος τοῦ ἀνθρώπου. Ὑπάρχουν ἐρημικοὶ Εὐρωπαῖοι, ποὺ ζοῦν μέσα εἰς τὸ δάσος καὶ θὰ ἀπέθνησκαν ἀπὸ ἀνία, ἂν τοὺς ἔλειπεν ὁ πίθηκός των.

Ὑπάρχουν ἀκόμη καὶ ἄνθη. Ρόδα σφικτά, ἄγρια, μὲ κτυπητὰ χρώματα, ἀλλὰ χωρὶς ἄρωμα.

Οἱ κάτοικοι τῶν ὀρέων καὶ τῶν δασῶν εἶνε κάποτε Μογγόλοι μετανάσται, ποὺ ἦλθαν εἰς παλαιοτέραν ἐποχὴν καὶ κατῴκησαν ὄχι μόνον εἰς τὰς Ἰνδίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς νήσους τοῦ Εἰρηνικοῦ μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς Μαδαγασκάρης. Οἱ ὀρεινοὶ εἶνε ἀξιαγάπητοι ἄνθρωποι καὶ ἰδίως τῆς φυλῆς τῶν Μέος. Εἶνε μέθυσοι, ἀλλὰ πολὺ ἔντιμοι ἄνθρωποι καὶ καλοὶ πολεμισταί. Τὸ ἰδιαίτερον χαρακτηριστικόν των εἶνε ὅτι δὲν μποροῦν νὰ ζήσουν φυσικῶς εἰς ὕψος κατώτερον τῶν 400 μέτρων. Ἔτσι, ἂν καμμιὰ φορὰ ἀτυχήσουν, ὅπως μπορεῖ νὰ πάθῃ ὁ κάθε ἄνθρωπος, καὶ ἀναγκασθοῦν νὰ κατεβοῦν εἰς χαμηλότερα ἐπίπεδα διὰ νὰ δώσουν λόγον εἰς τὴν δικαιοσύνη, εἰς τὸ τέλος πεθαίνουν μέσα στὴ φυλακή.

Οἱ Ἀνναμῖται ὡς φυλὴ εἶνε ἀκαθόριστος. Γενικῶς ἀνήκουν εἰς τοὺς κιτρίνους. Ὁμιλοῦν μονοσυλλαβικὴν γλῶσσαν, ὅπως οἱ Κινέζοι, ἡ ὁποία ὅμως δὲν εἶνε καθόλου κινεζική, καὶ ἐπὶ πλέον δὲν ἀγαποῦν τοὺς Κινέζους. Οἱ Κινέζοι ἐκυριάρχησαν ἐπ' αὐτῶν ἐπὶ μίσῃ χιλιετηρίδα καὶ τοὺς μισοῦν ἀκόμη. Ἐν τούτοις ὁ πολιτισμὸς καὶ ἡ ἠθική των εἶνε κινεζικά.

Στὰ δίχτυα τῆς μοίρας

Τ' Ἀρραβωνιάσματα

Σκυμμένος ἐπάνω στὸ σακατεμένο δίχτυ ὁ γέρω ψαρᾶς μὲ τὴν ἄδολη ψυχή, ὁ ἀγαθὸς θαλασσινὸς ποὺ μόνη χαρὰ ἐθησαύριζε ἀπ' ὅλες τὲς φουρτοῦνες τῆς θάλασσας καὶ τῆς ζωῆς μὲ τὴ λεβέντικη καρδιὰ τοῦ νησιώτη, τί ὤμορφα ἀλήθεια ποὺ τ' ὄπλεκε τὸ 'φάδι τῆς ζωῆς στὸ βασίλεμμά της....

Ρυθμικὰ δουλεύουν τὰ πολύπειρα δάκτυλα στὸ γέρικο δίχτυ ποὺ κομμάτιασε ἡ θάλασσα στὸ πάλεμά της, πλανεύτρα καὶ ἐκδικήτρα μαζὶ ὅταν τῆς ἅρπαξε τοὺς θησαυρούς της τοὺς κρυμμένους, τοῦ βυθοῦ της τοὺς πολύτιμους.

Καὶ κάπου κεῖ κρυμμένη σὲ σπηλιὰ μυστικιά, παράξενη Γοργόνα της ἔπλεκε κάποιο ἄλλο δίχτυ ποὺ στὰ ἀλύγιστά του μαγικὰ νήματα θὰ πιανότανε ἀλύτρωτα τὸ ξένοιαστο ἀνίδεο θῦμα.

Ἀόρατα τὰ σκληρὰ δάκτυλα τῆς Γοργόνας-Μοίρας ἀνεβοκατεβαίνουν στὸ παράξενο πλέξιμο. Καὶ νὰ ποῦ μὲ τὴ μορφὴ τοῦ Ρούπη τοῦ φθονεροῦ πλεονέκτη μᾶς στέλλεται τὸ πρῶτό της μύνημα ἡ παράφωνη στριγγιά της. Ἐκεῖνος ἤξερε κάποιο φοβερὸ μυστικὸ ποὺ θὰ κατέστρεφε τὸν ὄμορφο ρυθμὸ τῶν ἁρμονικῶν ἀνθρώπων.

Ἠθογραφία πλαστικώτατη, τὸ ἔργον τοῦ κ. Μπόγρη μὲ τοὺς νησιώτικους τύπους της μὲ τὴ ζωὴ τῶν ψαράδων της πιστὰ ἀποδομένη, μὲ τὲς περιωρισμένες νοικοκυρές της, μᾶς χαρίζει ἕνα γνήσιο καὶ ζωντανὸ Ἑλληνικὸ ἔργο.

Πῶς ἀγάπησε ὁ συγγραφεὺς ὅλον αὐτὸν τὸν κόσμο τοῦ νησιοῦ του, πῶς φαίνεται ὅτι ἔζησε ἐνταντικὰ μαζί τους τὴ λεβέντικη, ἄδολη βαθειὰ ἑλληνικὴ καὶ ἀπέριττη ζωή τους, μὲ ποιὰ φωτεινὴ διάθεση ἐμπῆκε μὲς τὲς ψυχὲς τῶν θαλασσινῶν του γιὰ νὰ τὲς ζωντανέψῃ μὲ τὴ Τέχνη του. Ἀριστοτέχνης ζωγράφος τοῦ νησιώτικου περιβάλλοντος μετέφερε τόσο φῶς ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ θάλασσα, ἀπὸ τὲς ἀκρογιαλιές, ἀπὸ τὰ ἤθη τῶν ψαράδων τόσον γαλάζιο φῶς καὶ ποίηση ποὺ σχηματίζουν ἁρμονικὰ τὸ ἠθογραφικὸ πλαίσιο μέσα στὸ ὁποῖον κινοῦνται φυσικὰ οἱ ἥρωές του.

Ἀνάγλυφοι τύποι ὁ Γερω-Λεμπέσης καὶ ὁ Ρούπης ἀπερρόφησαν ὅλη τὴ ψυχοσυνθετικὴ δύναμη τοῦ συγγραφέως ποὺ στὴ δημιουργίαν του ἔβαλε τόσο ἀπὸ τὸν ἑαυτό του, ἐνθουσιασμὸ καὶ λυρισμὸ στὸ πρῶτο, μῖσος καὶ περιφρόνησι στὸ δεύτερο.

Ὁ γέρω - Λεμπέσης δὲν ζῇ ἁπλά, ὑλιστικὰ τὴ ζωή του. Τὴ χαίρεται σὰν ποιητής. Εἶνε ὁ βαθειὰ ἁρμονικὸς ἄνθρωπος τῆς φύσης, πλασμένος ἴσως μὲ πολὺ ἰδεαλιστικὴ διάθεση, ἀλλὰ μὲ τὴ βαθειὰ γνῶσι τοῦ θαλασσινοῦ. Εἶνε ζωγραφισμένος μὲ τί ζωή, μὲ τι ἐναργεια. Στὴ λεβέντικη φωτεινὴ μορφὴ τοῦ ἀληθινοῦ ἀνθρώπου τί θλιβερὴ σκιὰ ὁ Ρούπης — ὁ ρεαλιστικώτερος τύπος τοῦ ἔργου — ποὺ αἰσθάνεται μιὰ ξεχωριστὴ χαρὰ νὰ καταστρέφῃ ὅ,τι ὤμορφο βρίσκεται στὸ πέρασμά του, λὲς καὶ ἡ ψυχή του βρίσκεται σὲ ἐπαφὴ μὲ ὅ,τι εἶνε ἀποσύνθεση, γι' αὐτὸ κι' ὁ Δημητρός, ὁ γυιὸς τοῦ γέρω-Λεμπέση, ὁ λεβέντης στὴν καρδιὰ καὶ στὸ κορμί, ὁ ὁρμητικός, τοῦ λέγει:

«Σκουλῆκι! Μπῆκες ἀπὸ τὸ λαβωμένο στὴ ρίζα δένδρο καὶ τὸ μάρανες...»

Μὰ ἡ λεβέντικη καρδιά του, ἡ ἄδολη, βρίσκει ἀμέσως τὴ δικαίωση:

«Σκουλῆκι, πιές! Χμ! Χρειάζονται καὶ τὰ σκουλήκια γιὰ νὰ καθαρίζουν τὴ σαπίλα... θὰ γέμιζε ἀλλοιῶς αὐτὸς ὁ τόπος ἀπὸ ψοφήμια...»

Πῶς τὴ χαιρόμαστε τὴν ὑπέροχη κοσμοθεωρία στὸ στόμα τοῦ ὤμορφου παλληκαριοῦ, ποὺ ἔχει σημαδέψει αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἡ μοῖρα γιὰ ἐξιλαστήριο θῦμα.

Αὐτὰ τὰ λόγια ἔρχονται σὰν ἀντίλαλος ἀπὸ τὶς ἁρμονικὲς σφαῖρες τῆς σοφίας ἑνὸς Σίλλερ, ὅταν λέγῃ μὲ τὸ στόμα τοῦ πιὸ ἀντιπροσωπευτικοῦ του ἥρωος:

«Ἐκεῖνος ὁ Μέγας Δημιουργός, γιὰ νὰ μὴ ταράξῃ τὴ Μαγεία τῆς Λευτεριᾶς, χύνει μιὰ στάλα δροσιᾶς στὸ σκουλῆκι καὶ ἀφήνει ἀκόμη στῆς ἀποσύνθεσης τὰ πεθαμένα λημέρια νὰ θορυβοῦν αἱ στρατιαὶ τοῦ πονηροῦ.»

Σκιαγραφημένα τὰ ἄλλα πρόσωπα τοῦ ἔργου, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ξεχωρίζει μαζὶ μὲ τὸν Δημητρὸ καὶ ὁ Λένας σὲ μιὰν ἀρετή, ποὺ ἰδιαίτερα θαυμάζει ἡ ἑλληνικὴ ψυχή: τὴν λεβεντιά, τὴν περιφρόνησι στὴ βία, στὴν ἀδικία, στὸ θάνατο.

Τὸ ἐξαίσια καλλιτεχνημένο ἠθογραφικὸ πλαίσιο ξεπερνᾷ ὁ μῦθος μὲ ἀπαιτήσεις μεγάλης τραγῳδίας γι' αὐτὸ καὶ ἀπέναντί του ἡ καλλιτεχνική μας συνείδησις, μαγευμένη ἀπὸ τὶς ἠθογραφικὲς τοῦ ἔργου ἀρετές, παίρνει τὴν στάση ποὺ θὰ ἔπαιρνε μπροστὰ σ' ἕνα δημοτικὸ τραγοῦδι. Σ' ἕνα δημοτικὸ τραγοῦδι μὲ παθητικὴ μουσική, ἕνα βαρὺ μοιρολόϊ, ποὺ στὶς στροφές του φανερώνεται ἡ σκλάβα ψυχὴ στὸ πάλεμά της μὲ τὴν ἀδυσώπητη Μοῖρα.

Μ' αὐτὴ τὴν διάθεση παρακολουθοῦμε τὴν ὑπόθεση τοῦ ἔργου, κ' ἐνῷ μᾶς λικνίζει ἡ παθητικὴ αὐτὴ λυπητερὴ μουσική, δὲν παύουμε οὔτε στιγμὴ νὰ δίδωμε ἀμέριστο τὸ ἐνδιαφέρο μας στοὺς ξεχωριστοὺς ἑλληνικοὺς τύπους μὲ τὴν ζωντάνια τῆς ὤμορφης Τέχνης τοῦ ἐκλεκτοῦ ἠθογράφου δημιουργοῦ των.

ΤΙΝΑ Α. ΚΟΤΡΟΖΟΥ

Διὰ τοὺς πάσχοντας ἀπὸ στομάχι καὶ ἔντερα. Ὅσοι ὑποφέρετε ἀπὸ ΔΥΣΠΕΨΙΑΣ, ΦΟΥΣΚΩΜΑΤΑ, ἐπίμονον ΔΥΣΚΟΙΛΙΟΤΗΤΑ, ΑΙΜΟΡΡΟΙΔΑΣ, ΑΡΤΗΡΙΟΣΚΛΗΡΩΣΙΝ.
Κάμετε χρῆσιν 1-2 δισκίων μετὰ τὰ γεύματα
Eucarbon
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ
Β. Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΥΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 20Σ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΣ

ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Ο ΠΑΠΑ-ΣΥΜΕΩΝ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΒΛΑΧΟΥΤΣΑ (1858-1926)

Ἡ ἀλήθεια εἶνε πὼς ὁ Συμεὼν ἤτανε τὸ κακὸ παιδὶ τοῦ παπᾶ-Νικόλα. Ἀπὸ μικρὸς ἤτανε τεμπέλης, πεισματάρης καὶ ἀτίθασσος. Ἔφταιγε, ὅμως, καὶ ἡ μάννα του. Ἐπειδὴ τὸν εἶχε παραχαϊδέψει. Ἤτανε, βλέπετε, τὸ μόνο ἀρσενικὸ βλαστάρι τοῦ σπιτιοῦ καὶ ἡ μάνα του ἡ παπαδιά, μιὰ νταρντάνα καὶ ἀρκετὰ ὤμορφη, στὸν καιρό της, γυναῖκα, βαριεστημένη ἀπὸ τὶς ἕξη κόρες ποὺ τῆς ἦλθαν ἡ μιὰ κατόπι στὴν ἄλλη σὰν κατάρα Θεοῦ, ὅταν εἶδε ὅτι πιὰ τὸ στερνό της παιδὶ ἤτανε ἀγόρι, πῆγε νὰ τὰ χάσῃ ἀπὸ τὴ χαρά της, ξανάνειωσε καὶ ἔστρωσε στὰ βαφτήσια ἕνα γλέντι ποὺ ἔγινε ξακουστὸ σ' ὅλα τὰ γύρω χωριά. Ἀκόμα καὶ ὁ παπᾶς, μ' ὅλο ποὺ ἤτανε ἅγιος καὶ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος, τὄρριξε ἔξω, ἔβαλε τὸ καλιμαῦχι του στραβά, πρόσταξε νὰ φέρουν μπόλικο παληὸ κρασί, ἀνασήκωσε τὸ ἀντερί του, χάϊδεψε μ' εὐχαρίστηση τὰ μακρυά του γένεια, μάζεψε τὰ φαρδομάνικά του καὶ ἔστησε ἕναν χορὸ ποὺ τραντάχθηκε τὸ σπίτι ὁλόκληρο.

Ἡ χαρὲς ὅμως περνοῦν γρήγορα, καὶ ἡ στενοχώριες μένουν, λέει ἡ παροιμία.

Τὰ χρόνια δὲν ἀργοῦν νὰ περάσουν. Ὁ Συμεὼν ἄρχισε νὰ μεγαλώνῃ καὶ ἡ πολλές του τρέλλες ἄσπρισαν πρόωρα τὰ μακρυὰ μαλλιὰ τοῦ παπᾶ-Νικόλα ποὺ ἤτανε ριγμένα σὲ μακρυὰ πλεξίδα πίσω στὴν πλάτη του. Ἀκόμα καὶ καυγάδες ἔγιναν μέσα στὸ σπίτι τώρα στὰ γεράματα ἐξ αἰτίας τοῦ Συμεών, γιατὶ ὁ παπᾶ-Νικόλας ἤτανε καλὸς ἄνθρωπος καὶ τὰ ὑπέμενε ὅλα. Ποιὸς τὸν ἄκουσε τόσα χρόνια νὰ πῇ κακὸ λόγο στὴ παπαδιά, ἢ νὰ γκρινιάσῃ κι' αὐτὸς γιὰ κάτι;

Πολλὲς φορὲς θὰ ἤθελε, καλὴ ὥρα, νὰ τὴ ρωτήσῃ ἔστω καὶ ἀπ' ἔξω ἀπ' ἔξω καὶ μὲ ὑπαινιγμοὺς πὼς συμβαίνει ἡ δυὸ μικρές του κόρες νὰ μοιάζουν τόσο καταπληκτικὰ μὲ τὸ δεξιὸ ψάλτη τὸν κὺρ-Ὀνούτσα. Τὸ χωριὸ βούηζε γιὰ τὰ καμώματα τῆς παπαδιᾶς καὶ τὸ κουτσομπολιὸ ἔδινε καὶ ἔπαιρνε. Μὰ ὁ παπᾶ - Νικόλας ἔκλεισε τὰ μάτια του, ἐβούλωσε τ' αὐτιά του, σώπασε καὶ κύτταξε τὴν δουλειά του σὰν ἥσυχος καὶ φρόνιμος ἄνθρωπος ποὺ ἤτανε. Τώρα ὅμως στὰ γεράματα αὐτὸ τὸ διαβολόπαιδο ὁ Συμεὼν τὸν ἔκανε νὰ χάσῃ τὴν ὑπομονή του. Μιὰ φορὰ τὄσκασε ἀπὸ τὸ σχολεῖο ὁλόκληρη ἑβδομάδα. Ὅταν τὄμαθε ὁ πατέρας του τοῦδωσε τέτοιο ξύλο ποὺ τὸ θυμότανε σ' ὅλη του τὴ ζωή. Ὕστερα τὸν ἄρπαξε ἀπὸ τ' αὐτὶ καὶ τὸν πῆγε θέλοντας καὶ μὴ στὸ κὺρ-Ἰσατσέσκου.

«Πετσὶ καὶ κόκκαλο νὰ μείνῃ, κὺρ-δάσκαλε. Καλύτερα νὰ μην τὸν ἔκανε ἡ μάννα του, θὰ γλυτώναμε καὶ ἐγὼ καὶ σὺ ἀπὸ τέτοιο παληόπαιδο». Τί φασαρία καὶ τί καυγὰς ἔγινε τὴν ἡμέρα ἐκείνη σπίτι! Ἡ παπαδιὰ ἤτανε εὐερέθιστη καὶ ἀγαποῦσε τὸν Συμεὼν σὰν τὰ μάτια της.

Ἀφοῦ, ἔπειτα ἀπὸ πολλὰ βάσανα, τὸ παιδὶ κατάφερε νὰ τελειώσῃ τὸ δημοτικὸ σχολεῖο, ὁ Παπᾶ-Νικόλας ἔζεψε ἕνα φθινοπωρινὸ πρωῒ τὴν ἄσπρη του φοράδα στὸ ἀμάξι του καὶ τράβηξε μὲ τὸν Συμεὼν ἴσια γιὰ τὸ Χοῦσι. Ἡ παπαδιὰ τοὺς ξεπροβόδισε μὲ δάκρυα στὰ μάτια. Στέναξε ἀκόμη ὅσο μπόρεσε ἀλλὰ τῆς πέρασε ὕστερα ὁ καϋμὸς γιατὶ ἔτσι συμβαίνει σ' αὐτὸ τὸ μάταιο κόσμο. Ὅλα περνοῦν καὶ ὅλα ξεχνιοῦνται μὲ τὸν καιρό.

Στὸ Χοῦσι ὁ παπᾶς εἶδε καὶ ἀποείδε καὶ τὸν ἔβαλε οἰκότροφο στὸ σεμινάριο.

Ἔ! μὰ τί νὰ σοῦ κάνῃ καὶ τὸ σχολεῖο ὅταν ὁ ἄνθρωπος εἶναι στραβόξυλο, μὲ κανένα τρόπο δὲν μπορεῖς νὰ τὸν διορθώσῃς. Ἄδικα τὸν μάλλωναν, τὸν περιώριζαν καὶ τὸν ἔλυωναν στὸ ξύλο. Ὅταν δὲν ἔχῃς νὰ κάνῃς μὲ ἄνθρωπο ὅλ' αὐτὰ πᾶνε στὸ βρόντο.

Καὶ τί μπόϊ ἴσα μὲ κεῖ πάνω εἶχε ρίξει! Δὲν εἶχε κλείσει τὰ δεκαεφτὰ καὶ καὶ εἶχε ἕνα ὕψος ἀτελείωτο. Ποιὸς ξέρει ποιανοῦ νὰ εἶχε μοιάσῃ μὰ ὁ παπᾶ-Νικόλας ἤτανε κοντός. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἔχει σημασία. Ἐκεῖνο ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρει εἶναι ὅτι ἤτανε τεμπέλης καὶ τσαχπίνης πρώτης καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ σεμιναρίου, μὲ ὅλες τὶς παρακλήσεις τοῦ δυστυχισμένου πατέρα του, δὲν μπόρεσε νὰ τὸν κρατήσῃ πιὰ καὶ τὸν ἔδιωξε ἀπὸ τὸ σχολεῖο. Νὰ πάῃ πίσω στὸ χωριὸ δὲν τολμοῦσε γιατὶ ἡ μάννα του ποὺ τὸν ἀγαποῦσε πολὺ εἶχε πεθάνει ἐδῶ καὶ λίγον καιρὸ καὶ ὁ πατέρας του βαριέστησε, δὲν ἤθελε νὰ τὸν ξέρῃ πιά. Σκέφθηκε, ξανασκέφθηκε καὶ ἀποφάσισε νὰ πάῃ στρατιώτης.

Μ' ὅλο δὲ ποὺ κ' ἐκεῖ δὲν καλοπέρασε μὲ τὸν ἐλεεινὸ χαρακτῆρα ποὖχε, ἀναγκάσθηκε, ἀφοῦ τελείωσε τὴ θητεία του, νὰ μείνῃ ἐθελοντής. Ἔτσι ἔμεινε στὸ στρατὸ ἕξη ὁλόκληρα χρόνια, ἀλλὰ στὸ τέλος τὸν ἔδιωξαν καὶ ἀπὸ κεῖ. Φεύγοντας ἀπ' τὸ στρατό, τράβηξε κατ' εὐθεῖαν σ' ἕναν Ἑβραῖο καὶ ἔπειτα ἀπὸ πολλὰ παζάρια κατάφερε νὰ τοῦ δώσῃ τὸν στρατιωτικό του μανδύα καὶ νὰ πάρῃ γιὰ ἀντάλλαγμα ἕνα παληὸ ψαθάκι καὶ ἕνα παληὸ παλτὸ φαρδὺ καὶ μακρὺ ἕως στὶς φτέρνες, ποὺ στὴν ἀνάγκη μποροῦσε νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὸν κόπο νὰ φορῇ βρακί. Τὸ φόρεσε καὶ αἰσθάνθηκε τὸν ἑαυτόν του ἔτσι πιὸ ἐλαφρό. Δὲν ἤτανε ὅμως οὔτε χαρούμενος, οὔτε μελαγχολικός, γιατὶ στὸ μυαλό του ἕως αὐτὴ τὴν ἡλικία, καὶ εἶχε περάσει πιὰ τὰ εἴκοσι πέντε, δὲν ἔβαζε καμμιὰ σκοτοῦρα καὶ δὲν ἔκανε καμμιὰ σκέψη γιὰ τὸ σκοπὸ καὶ τὶς ἔγνοιες τῆς ζωῆς. Προχωροῦσε στὰ τυφλά, χωρὶς νὰ ξέρῃ καὶ αὐτὸς ποῦ πηγαίνει.

Ψηλός, λίγο σκυφτός, ξανθός, μὲ μάτια ἀπλανῆ, μὲ στόμα λίγο ἀνοικτό, χωσμένος στὸ μεγάλο του παλτό, ἐβγῆκε ἕνα καλὸ πρωῒ χαζεύοντας στὸ δρόμο. Ὁ κόσμος σὰν κόσμος τὸν κύτταζε περίεργα καὶ μερικοὶ γελοῦσανε δυνατά, δείχνοντάς τον μὲ τὸ δάχτυλο, ἀλλὰ τοῦ Συμεὼν δὲν τοῦ καιγότανε καρφί.

Τώρα πάλι δὲν ἤξερε οὔτε ποῦ νὰ μείνῃ οὔτε ποῦ νὰ πάῃ. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος βρίσκεται σὲ τέτοια ψυχολογικὴ κατάσταση, πάντα παίρνει τὴν ἀπόφαση νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ μέρος ποὺ βρίσκεται. Ἔτσι ἔκανε καὶ ὁ Συμεών. Βγαίνοντας ἀπὸ τὴν πόλη, ἔβγαλε τὶς βαρειές του ἀρβύλες, τὸ μόνο πρᾶμα ποὺ τοῦ εἶχε μείνει ἀπὸ τὸ στρατό, τὶς κρέμασε στὸν ὦμο του καὶ ξεκίνησε σιγὰ - σιγά.

Ἤτανε καλοκαῖρι. Μπροστά του ξανοιγότανε ἕνας ὁλόϊσιος καὶ ἀτελείωτος δρόμος, γεμᾶτος σκόνη. Πυκνὰ κοπάδια ἀπὸ μαῦρα πουλιὰ πετοῦσαν στὸν ἀέρα. Τὰ κοράκια κρώζανε πετώντας καὶ κάθονταν πότε καὶ πότε σὲ κανένα μοναχικὸ δένδρο. Ποῦ καὶ ποῦ κανένα ἀμάξι μὲ τὰ κουδουνάκια του ἔκοβε τὴν ἡσυχία τοῦ ἔρημου δρόμου, σηκώνοντας σύννεφο τὴ σκόνη πίσω του. Ὁ Συμεὼν περπατοῦσε σιγὰ καὶ ἀδιάφορα, ἔφτυνε κάπου-κάπου καὶ προχωροῦσε ἴσια, σὰν στρατιώτης.

Περπατοῦσε ἔτσι ἕξη μέρες, ξενυχτώντας σὲ ἄγνωστα χωριά. Κοιμότανε ὅπου μποροῦσε, ἔτρωγε ὅ,τι εὕρισκε καὶ ποτὲ δὲν πείνασε, γιατὶ ὁ χωριάτης εἶνε πονετικὸς καὶ πάντα βοηθάει τοὺς δυστυχισμένους. Ὅποιος τὸν ρωτοῦσε ἀπὸ ποῦ ἐρχότανε, ἔλεγε ὅτι εἶνε ἀπὸ τὰ μέρη τοῦ Χοῦσι, ὅτι εἶνε ὀρφανὸς καὶ ὅτι ἔψαχνε νὰ βρῇ κάποιο μακρυνὸ συγγενῆ του. Οἱ χωριάτες καταλαβαίνανε ἀπὸ τὴν ὁμιλία ὅτι εἴχανε νὰ κάνουν μὲ κουτὸ καὶ δὲν δίνανε καμμιὰ σημασία στὰ λόγια του.

Καὶ θὰ περιπλανώτανε πολὺ ἀκόμα ἔτσι, χωρὶς κανένα σκοπό, μὲ τὶς ἀρβύλες κρεμασμένες στὴν πλάτη του, μέσα στὴ ζέστη τοῦ καλοκαιριοῦ, σ' ἄγνωστα μέρη, ἂν δὲν συνέβαινε κάτι ἀσήμαντο, ποὺ σὰν θαῦμα τοῦ φώτισε ἀπότομα τὸ μυαλὸ καὶ τὸ δρόμο.

Ἕνα μεσημέρι, νηστικὸς καὶ κουρασμένος, περνοῦσε μέσα ἀπὸ ἕνα δάσος. Σταμάτησε κοντὰ σὲ μιὰ πηγὴ καὶ ἔσκυψε καὶ ἤπιε νερό. Κατόπιν κάθησε στὸ πεζοῦλι τῆς πηγῆς καὶ ἄρχισε γιὰ πρώτη φορὰ στὴ ζωή του νὰ σκέπτεται. Σὰν μακρυνὸ ὄνειρο τοῦ ἐρχόντανε στὸ μυαλὸ διάφορα τροπάρια καὶ ἐκκλησιαστικοὶ ψαλμοί, τὰ μόνα ποὺ κατώρθωσε νὰ κουτσομάθῃ μέσα στὰ τέσσερα χρόνια ποὺ ἔμεινε στὸ σεμινάριο, ὕστερα τὸ αὐστηρὸ πρόσωπο τοῦ πατέρα του, ἔπειτα ἡ σκληρὴ ζωὴ τῆς στρατώνας, ἡ πεῖνες ποὺ ὑπέφερε τὸν τελευταῖο καιρὸ καὶ ἡ μοναξιά του σ' αὐτὸ τὸν κόσμο. Εὕρισκε ὅμως ὅτι ἤτανε καλύτερη ἡ τωρινὴ ζωὴ παρὰ στὸ πατρικό του σπίτι, στὸ σεμινάριο καὶ στὴ στρατώνα.

Γιὰ μιὰ στιγμὴ τοῦ ἦλθε στὸ μυαλό του ἡ γλυκειὰ μορφὴ τῆς μάννας του, ἡ μόνη ὕπαρξις ποὺ τὸν εἶχε ἀγαπήσει.

Κάθησε ἀκόμα λίγο μὲ τοὺς ἀγκῶνες ἀκουμπισμένους στὰ γόνατα καὶ μὲ τὸ κεφάλι μέσα στὰ χέρια, ξανάπιε ἔπειτα μὲ τὴν παλάμη λίγο νερὸ καὶ σηκώθηκε νὰ φύγῃ. Ξεκινώντας εἶδε κοντὰ στὴ ρίζα ἑνὸς δένδρου ἕνα καλυμμαῦχι. Ποιὸς ξέρει πῶς νὰ βρέθηκε ἐκεῖ. Κανένας παπᾶς θὰ πέρασε ἴσως καβάλλα σ' ἄλογο, θὰ τοὔπεσε ἀπὸ τὸ κεφάλι χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ. Ὕστερα θὰ θυμήθηκε ὅτι εἶχε κανένα ἄλλο καλύτερο σπίτι του καὶ δὲν γύρισε νὰ ψάξῃ νὰ τὸ βρῇ. Μιὰ ἰδέα τοῦ ἦλθε ἀπότομα στὸ μυαλό... Ὁ Συμεὼν ἔσκυψε γρήγορα, τὸ πῆρε, πέταξε τὸ ψαθάκι ποὺ φοροῦσε καὶ φόρεσε τὸ καλυμμαῦχι.

Μιὰ βαθειὰ καὶ μυστηριώδη εὐλάβεια φαίνεται νὰ τοῦ ἐνέπνευσε τὸ καλυμμαῦχι ποὺ τὸν γέμισε ἀπὸ χαρὰ καὶ αἰσιοδοξία.

Βγῆκε ἀπὸ τὸ δάσος. Ὁ ἥλιος ἔγερνε σιγὰ πρὸς τὴ δύση. Θρησκευτικὴ ἡσυχία βασίλευε σ' ὅλη τὴ πλάση. Βουνὰ μακρυνὰ κλείνανε τὸν ὁρίζοντα. Ὁ οὐρανὸς ἤτανε κατακάθαρος. Ἀπὸ τὰ ψηλὰ χόρτα τοῦ κάμπου ἔβγαινε μιὰ ὡραία καὶ εὐχάριστη μυρουδιά. Ἄσπρες καὶ γαλάζιες πεταλοῦδες πετοῦσαν γύρω καὶ ἕνα μοναχικὸ πουλὶ κελαϊδοῦσε πάνω σ' ἕνα δένδρο.

Ὁ Συμεὼν προχωροῦσε σιγὰ-σιγὰ καὶ ἐκτείνοντας τὸ βλέμμα του ἐθαύμαζε τὴν ἀπεραντωσύνη τοῦ κάμπου λέγοντας μέσα του: «Τί μεγάλη ποὺ εἶνε ἡ γῆ, Θεέ μου! Καὶ πόση θὰ ὑπάρχῃ ἀκόμη!» Μακρυά, πολὺ μακρυὰ στὸν ὁρίζοντα διακρινότανε μέσα σ' ἕνα σύννεφο ἀπὸ σκόνη ἕνα χωριό. Ἔφθασε ἐκεῖ ἀργά, κατὰ τὸ βράδυ. Τὸν φιλοξένησαν στὸ σπίτι τους κάτι καλοὶ χριστιανοὶ ποὺ τὸν λυπήθηκαν μὲ τὴν καρδιά τους σὰν τὸν ἄκουσαν νὰ λέῃ ὅτι τὸν εἶχαν πιάσει λησταὶ στὸ δρόμο ποὺ τοῦ πῆραν τὸ πουγγί του, τὸ ἄλογο καὶ τὸ κάρρο καὶ ὅτι ἔρχεται ἀπὸ πολὺ μακρυὰ πεζῆ. Οἱ καϋμένοι οἱ ἄνθρωποι ἤθελαν σώνει καὶ καλὰ νὰ τὸν πᾶνε μὲ τὸ κάρρο τους στὸ χωριὸ ἀπὸ ὅπου ἔλεγε ὅτι ἐρχότανε, τέσσαρες-πέντε μέρες δρόμο μακρυά. Ἀλλ' ὁ Συμεὼν ἀρνήθηκε μ' ἐπιμονή. Οἱ πολὺ καλοὶ ἄνθρωποι πολλὲς φορὲς καταντοῦν ἐνοχλητικοὶ μὲ τὴ καλωσύνη τους. Στὶς ἐρωτήσεις ποὺ τοῦ ἔκαναν τὰ μπέρδεψε λίγο, γιατὶ οὔτε μὲ τὸ καλυμαῦχι εἶχε γίνει πιὸ ἔξυπνος. Ἀλλ' ἀπὸ ἄνθρωπο λησμονημένο, φοβισμένο καὶ ἐξαντλημένο βέβαια ἀπὸ τὸ δρόμο δὲν πρέπει κανεὶς νὰ ἔχῃ ἀξίωση νὰ μὴ τὰ χάσῃ.

Τὴν ἄλλη μέρα καὶ αὐτὸς καὶ οἱ καλοὶ ἄνθρωποι ποὺ τὸν φιλοξενοῦσαν σηκώθηκαν λίγο πρὶν ξημερωθοῦν. Ἀπὸ βραδὺς τοῦ εἴχανε ἑτοιμάσει ἕνα δισάκι μὲ φαγώσιμα. Ὁ Συμεὼν ἔκανε εὐλαβικὰ τρεῖς μεγάλους σταυροὺς πρὸς τὴν ἀνατολή. Τὸ ἀδύνατο φῶς τοῦ λυχναριοῦ ἔδειχνε στοὺς τοίχους καὶ στὸ ταβάνι τὴ σκιὰ τοῦ Συμεὼν δυὸ φορὲς πιὸ μεγάλη. Ἔπειτα χτένισε λίγο τὰ μαλλιά του, ἔβαλε μὲ πολλὴ προσοχὴ τὸ καλυμαῦχι στὸ κεφάλι του, ἐκρέμασε τὸ δισάκκι στὴ πλάτη, εὐχαρίστησε τοὺς καλοὺς ἀνθρώπους ποὺ τὸν φιλοξένησαν, εὐλόγησε τὸ εὐσπλαχνικὸ σπίτι καὶ ἔφυγε. Ὅταν ξημέρωσε ἤτανε πειὰ μακρυά. Ἀπὸ δῶ καὶ μπρὸς κάτι θὰ γινότανε καὶ γι' αὐτόν. Δὲν θὰ χανότανε.

Μὲ τὴν ἐλπίδα αὐτὴ τριγύρισε ἀκόμα κάποσο καιρὸ εἰς διάφορα χωριὰ ὥσπου στὸ τέλος βρῆκε ὅ,τι ζητοῦσε. Ἕνα δειλινὸ ἔφθασε στὸ Ποενέστι. Τὸ χωριὸ αὐτὸ εἶχε μιὰ παληὰ ἐκκλησία ποὺ ἔμενε ἀλειτούργητη ἀφ' ὅτου ἐδῶ καὶ τρία χρόνια πέθανε ὁ παπᾶ-Βασίλης. Ὁ Συμεὼν διηγήθηκε ἄλλη μιὰ φορὰ τὴν ἱστορία μὲ τοὺς ληστὲς ποὺ τοῦ πῆραν ὅ,τι καὶ ἂν εἶχε. Οἱ χωριάτες ποὺ τόσες φορὲς ζήτησαν παπᾶ καὶ κανεὶς δὲν βρισκότανε νὰ πάῃ, εὐχαρίστησαν τὸ Θεὸ ποὺ τοὺς φανέρωσε τὸν Συμεών. Τὸν πῆραν ἀμέσως καὶ τοῦ ἔδειξαν τὴν ἐκκλησία μὲ τὸ ἅγιο Εὐαγγέλιο, τὶς εἰκόνες καὶ μ' ὅλα τὰ ἱερὰ σκεύη ἐν τάξει ἔτσι ὅπως τ' ἄφησε ὁ μακαρίτης παπᾶ-Βασίλης ποὺ ἀπ' τὰ γηρατειὰ πιά, ὁ Θεὸς σχωρέσ' τον, δὲν μποροῦσε νὰ μιλήσῃ ὅπως ὅλος ὁ κόσμος καὶ ὅταν λειτουργοῦσε ἔλεγε ἄλλ' ἀντ' ἄλλων. Τὴ Κυριακὴ ὅλο τὸ χωριὸ πῆγε νὰ λειτουργηθῇ. Ὁ Συμεὼν ντυμένος μὲ τὰ ἱερὰ ἄμφια ποὺ τοὔπεφταν λίγο κοντά, μὲ πολλὴ συγκίνηση καὶ ἀδεξιότητα, μέσα στὴ θρησκευτικὴ κατάνυξη τῶν πιστῶν, ἔκανε μὲ πολλὴ δυσκολία τὴ λειτουργία μὲ τὸ τυπικὸ ἀνοικτὸ πάνω στὴν Ἁγία Τράπεζα. Γρηὲς καὶ παιδιὰ πῆγαν στὸν παπᾶ προσφορὲς κι' χρήματα. ἀσπάσθηκαν τὸ χέρι του καὶ, ἀφοῦ τελείωσε ἡ λειτουργία, οἱ χωριάτες φύγανε κατευχαριστημένοι.

Στὸ Ποενέστι ὁ Συμεὼν ἔμεινε δέκα ὁλόκληρα χρόνια. Σ' αὐτὸ τὸ διάστημα ἐβάφτιζε, στεφάνωνε, ἐκοινωνοῦσε, ἐκήδευε χωρὶς ποτὲ κανεὶς νὰ τὸν ἐνοχλήσῃ. Τὸ χωριὸ ἤτανε μεγάλο καὶ οἱ χωριάτες νοικοκυραῖοι, θεοφοβούμενοι καὶ ἀρκετὰ πλούσιοι. Βάλθηκαν ὅλοι μαζὶ καὶ λίγο-λίγο ἔκτισαν τοῦ παπᾶ ἕνα σπίτι στὴν αὐλὴ τῆς ἐκκλησίας, τὸν ἐφοδίασαν καὶ μ' ὅλα τὰ χρειαζούμενα σὰν νὰ προίκιζαν κανένα κορίτσι.

Σ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα ὁ Συμεὼν μόνο δυὸ φορὲς πῆγε στὸ Μπουρλὰντ γιὰ ψώνια καὶ ποτὲ ἄλλοτε δὲν ξεμύτησε ἀπὸ τὸ Ποενέστι. Μποροῦσε πολὺ καλὰ νὰ εἶχε πάει στὸ Βάσλουϊ ποὺ εἶναι πολὺ πιὸ κοντά. Ἀλλὰ τί γύρευε στὴν πόλη αὐτή, ποὖχε τὴν ἕδρα του ὁ πρωτοπαπᾶς; Ὅποιος φυλάγεται καλὰ ἀποφεύγει τὸ μεγάλο κίνδυνο. Κάποτε, ὅμως, ἀποφάσισε νὰ πάῃ στὸ Ἰάσιο. Αὐτὸ ἔγινε κατὰ τὴ βδομάδα τῆς Τυρινῆς. Στὴν πόλη αὐτὴ ἔμεινε δύο μέρες. Ἔκανε ὅ,τι ψώνια εἶχε νὰ κάνῃ, τὰ ἔστειλε μ' ἕνα χαμάλι στὸ χάνι ὅπου ἔμενε, καὶ ἐκεῖνος τράβηξε σιγὰ σιγὰ γιὰ τὸ δημοτικὸ κῆπο. Ἦτανε μιὰ μέρα λίγο ζεστὴ καὶ ὁ ἀέρας εἶχε κάτι τι τὸ περίεργο ποὺ θύμιζε ἄνοιξη. Ὁ Συμεὼν ἦτανε εὐτυχής. Δὲν σκεπτότανε τίποτε. Εἶχε τὸ αἴσθημα τοῦ ἀνθρώπου ποὺ εἶναι συνηθισμένος στὴ χλιδὴ καὶ στὴν ἄνεση. Ἀλλὰ καθὼς προχωροῦσε μὲ μὲ τὸ κεφάλι σκυμμένο αἰσθάνθηκε ἕνα στιβαρὸ χέρι νὰ πέφτῃ βαρειὰ πάνω στὸν ὦμο του.

— Βρὲ Συμεών, ἐσὺ εἶσαι; ἔ! ποὺ νὰ σὲ πάρῃ ὁ διάβολος, ξέρεις λίγο ἔλειψε νὰ μὴ σὲ γνωρίσω....

Ἦτανε ὁ Νίκος Βοζάν, ὁ καλύτερός του φίλος, διωγμένος κι' αὐτὸς ἀπὸ τὸ σεμινάριο Καὶ μιὰ κ' εἶχαν τόσα χρόνια νὰ συναντηθοῦνε, τὄρριξαν στὸ γλέντι καὶ ἄνοιξαν τὶς καρδιές τους ὁ ἕνας στὸν ἄλλον ἐλεύθερα καὶ χωρὶς κανένα φόβο σὰν καλοὶ φίλοι ποὺ ἦσαν.

Ὕστερα ἀπὸ λίγες μέρες ἡ ἱστορία, μὲ τὸ καλιμαὔχι βγῆκε στὴ φόρα καὶ ἀπὸ στόμα σὲ στόμα ἔφθασε καὶ στὸ Ποενέστι. Ὁ Συμεὼν οὔτε νὰ δικαιολογηθῇ δὲν τόλμησε. Τὸ χωριὸ ἦτανε ἀνάστατο γιὰ τὸ κακὸ ποὺ ἔπαθε. Οἱ χωριάτες ἦσαν ἀπελπισμένοι. Πῆγαν στὸ μητροπολίτη στὸ Ἰάσι, ἔπεσαν στὰ πόδια του καὶ τὸν παρεκάλεσαν μὲ δάκρυα στὰ μάτια νὰ τοὺς ἐξηγήσῃ τί θὰ γινότανε μ' ὅλα τὰ μυστήρια ποὺ εἶχε εὐλογήσει ὁ Συμεὼν γιατὶ ἐκεῖνοι δὲν φταίγανε καθόλου γιὰ τὸ μεγάλο κακὸ ποὺ τοὺς ἔτυχε στὸ χωριό.

Ἡ σεβασμιότητά του, σὰν φρόνιμος ἄνθρωπος ποὺ ἦτανε, κάλεσε τὸν Συμεών, τὸν χειροτόνησε, τὸν συμβούλευσε νὰ ἐκτελῇ εὐσυνείδητα τὰ καθήκοντά του, νὰ φροντίζῃ ὅσο μποροῦσε γιὰ τὴν ἐκκλησία καὶ ἔτσι καθησύχασε τοὺς κατατρομαγμένους χωριάτες. Καὶ ὁ Συμεὼν ξαναγύρισε στὸ Ποενέστι ἀληθινὸς πιὰ παπᾶς αὐτὴ τὴ φορά.

(Μετάφρασις ἐκ τοῦ ρουμανικοῦ Γερ. Θ. Καμπίτση)

Η ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΩΝ

Περιέχει τὰ πλουσιώτερα ἀρχεῖα ἀθηναϊκοῦ Τύπου ὅλης τῆς παρελθούσης τριακονταετίας καὶ ἐξυπηρετεῖ:

Τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα μας, τὴν Ἀκαδημίαν, τοὺς διευθυντὰς τῶν ἐφημερίδων, τὸν Κλῆρον, τοὺς ἀξιωματικούς, τοὺς δικαστὰς καὶ ὅλον τὸν κόσμον τῶν διανοουμένων. Ἱδρύθη καὶ διευθύνεται ὑπὸ τοῦ

ΠΕΤΡΟΥ ΚΡΙΑΛΗ
Ὁδὸς Σοφοκλέους 7
(Στοὰ Πάππου)

ΓΡΑΦΑΙ
εἰς 678 Γλώσσας

Καινὴ Διαθήκη	Δρ. 5
Καινὴ Διαθ. κείμενον καὶ μετάφρασις εἰς δίστηλα	» 25
Βίβλος (ἤτοι Παλαιὰ καὶ Καινὴ Διαθήκη)	» 25

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΝ
ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ 2α — ΑΘΗΝΑΙ

«ΔΙΤΣ»
ΓΙΑΟΥΡΤΙ
σακούλας ἡ ὀκᾶ 19.60
πρόβειο μὴ ἀποβουτυρωμένον μόνον εἰς τὸ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
«ΕΥΩΝΟΝ»
ΑΔΡΙΑΝΟΥ 136 ΤΗΛ. 21848

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ
Ταχύτης
Ἀσφάλεια
Ἀποταμίευσις

Γ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΙΔΗΣ

Ἰατρὸς ἀφροδισιολόγος, ἐπὶ μακρὸν ἐπιμελητὴς τῆς Ἰδισιτέρας Κλινικῆς τοῦ Καθηγητοῦ κ. Ι. Φωτεινοῦ Δέχεται 8—1 καὶ 4—8 μ.μ. Θεμιστοκλέους 40.

ΣΥΦΙΛΙΔΟΛΟΓΟΣ — ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ
Χ. Ι. ΚΑΜΑΡΙΩΤΗΣ

εἰδικῶς σπουδάσας ἐν Παρισίοις τὰ συφιλιδικὰ - οὐροποιογεννητικὰ νοσήματα. Ἠλεκτροθεραπευτήριον. Δέχεται 8—1 π.μ. 4—8½ μ.μ. Γωνία ΠΕΙΡΑΙΩΣ & ΓΕΡΑΝΙΟΥ 30 (Ὁμόνοια)

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α. Ε.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 45 τοῦ Καταστατικοῦ καλοῦνται οἱ κ. κ. Μέτοχοι τὴν 6ην Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 5.30' μ. μ. εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας (Αἰόλου 26) πρὸς συγκρότησιν τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

Θέματα:

1) Ὑποβολὴ Ἐκθέσεως Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τῆς χρήσεως 1935 καὶ Ἐκθέσεως Ἐλεγκτῶν.

2) Ἔγκρισις Ἰσολογισμοῦ 31ης Δεκεμβρίου 1935 καὶ ἀπόφασις περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Ἐλεγκτῶν ἀπὸ πάσης εὐθύνης ἀποζημιώσεως.

3) Καθορισμὸς ἀμοιβῆς ἐργαζομένων ἐν τῇ Ἑταιρείᾳ Συμβούλων.

4) Καθορισμὸς ποσοστῶν Γενικῆς καὶ Τεχνικῆς Διευθύνσεως.

5) Ἐκλογὴ Ἐλεγκτῶν διὰ τὴν χρῆσιν 1936 καὶ προσδιορισμὸς ἀμοιβῆς αὐτῶν.

6) Τροποποίησις τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Καταστατικοῦ.

7) Ἐκλογὴ Συμβούλου.

Πᾶς Μέτοχος ἐπιθυμῶν νὰ μετάσχῃ τῆς Συνελεύσεως, ὀφείλει νὰ καταθέσῃ τὰς Μετοχὰς αὐτοῦ εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἑταιρείας ἢ νὰ προσαγάγῃ ἀπόδειξιν καταθέσεως αὐτῶν εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ εἰς οἱανδήποτε Τραπεζιτικὴν Ἀνώνυμον Ἑλληνικὴν Ἑταιρείαν πέντε (5) τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς Συνελεύσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21η Μαρτίου 1936
ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

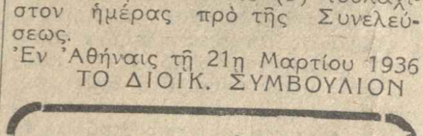

ΙΤΑΛΙΑΝ ΛΑΪΝ

Ἀναχωρήσεις ἐκ Νεαπόλεως διὰ
ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ
Τὸ ὑπερωκεάνειον
«REX»
54.000 τόννων
Θ' ἀναχώρηση τὴν
28 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
Τὸ ὑπερωκεάνειον
'CONTE DI SAVOÏA
Τὸ πλοῖον ποὺ δὲν ζαλίζει
54.000 τόννων
Θ' ἀναχώρηση τὴν
12 ΜΑΪΟΥ

Διὰ πληροφορίας καὶ εἰσιτήρια ἀποταθῆτο πρὸς τοὺς Γενικοὺς Πράκτορας τῆς Ἑταιρείας ΓΚΑΣΤΑΛΔΗ ΚΑΙ Σία Ἐν Ἀθήναις (ὁδὸς Σταδίου 606) Πειραιεῖ, Πάτραις καὶ Θεσσαλονίκῃ ὡς καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα Τουρισμοῦ καὶ Μεταναστεύσεως.

KHEDIVIAL MAIL LINE
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΚΕΔΙΒΙΕ

ΤΑΧΥΤΑΤΗ ΓΡΑΜΜΗ ΜΕΤΑΞΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ—ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΩΣ — ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ
Τὸ ἀτμόπλοιον
«MOHAMED ALI EL-KEBIR»
(Τόννων 12.000. Ταχύτητος 17 μιλλίων).
ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΜΑΣΣΑΛΙΑΝ
17 Ἀπριλίου
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 12 μεσημ. ἀκριβῶς
Ἄφιξις εἰς Μασσαλίαν Δευτέραν, 2 μ. μ. Δεχόμενον ἐπιβάτας Α', Β', Γ' θέσεως, καθὼς καὶ ἐμπορεύματα.
Γενικοὶ Πράκτορες
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΡΙΝΟΙ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ὁδὸς Ἀμερικῆς 2. Τηλέφ. 22-214, Μέγαρον Μετοχικοῦ Ταμείου.
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ, ὁδὸς ΡΕΠΟΥΛΗ 1—3. Τηλέφ. 41-235.

Α)Π «ΕΛΣΗ»

ΤΡΙΤΗΝ, 6 μ. μ. Κύθνον, Σέριφον, Σίφνον, Φολέγανδρον, Θήραν, Οἴαν, Ἴον, Νάξον, Πάρον, Τῆνον, Σῦρον, Πειραιᾶ.
ΠΕΜΠΤΗΝ, 8 μ. μ. Σῦρον, Τῆνον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Οἴαν, Θήραν, Φολέγανδρον, Σίφνον, Σέριφον Κύθνον, Πειραιᾶ.
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 8 μ. μ. Σῦρον, Τῆνον, Μύκονον, Ἅγ. Κήρυκον, Καρλόβασι, Βαθύ.
Τηλεφ. Διευθύνσεως 41—728.
Πρακτορ. 41—269.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΤΡΙΤΗΝ, 6.30' μ. μ., διὰ Ἡράκλειον, Ρέθυμνον, Χανιά.
ΠΕΜΠΤΗΝ 8 μ. μ. Σῦρον, Πάρον, Νάξον.
ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 7 μ. μ., διὰ Χανιά, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον.
Κεντρικὸν Πρακτορεῖον Ἠλ. Κουνουγέρη. Τηλέφ. 40-611. Ἐν Ἀθήναις ἅπαντα τὰ Πρακτορεῖα Ταξιδίων.

ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΚΙΝΗΤΟΝ
ΑΡΝΤΕΝΑ

ΔΕΥΤΕΡΑΝ 7 μ. μ. Χίον, Μυτιλήνην.
ΤΕΤΑΡΤΗΝ 8 μ. μ. Σῦρον, Τῆνον, Μύκονον, Ἀρμενιστήν, Εὔδηλον, Καλόβασι, Βαθύ.
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 μ. μ. Χίον, Μυτιλήνην.
Διεύθυνσις τηλ. 40-324
Πρακτορεῖον τηλ. 41-269

Γ. Κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
Δερματολόγος - Ἀφροδισιολόγος
Ἠλεκτροθεραπεία δι' ὑπερβραχέων κυμάτων
Σατωβριάνδου 32. Τηλ. 27.869
Ἰδιαίτερον διαμέρισμα δι' ἕκαστον ἀσθενῆ

«ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ, ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ» Α. Ε.

ΕΤΟΣ Γ'.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 31ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1935

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Ἐγκαταστάσεις			
Ἐργοστάσιον Πατρῶν	Δρχ.	46 612.836 80	
» Πειραιῶς		24 250 540.15	
» Καλλιθέας	»	32 699.139 05	103 562 516 —
Ἀκίνητα			
Ἀκίνητον πρώην Βιομηχ. Βάμβακος (ἐν Καλλιθέᾳ)	Δρχ.	1.584 064 50	
Ἀκίνητον ἄλλοτε Ἐργοστασίου Μυτιλήνης	»	541 385 95	
Ἀκίνητον ἐν Πάτραις	»	518 210 —	2 643 660 45
Ἔπιπλα			1.—
Αὐτοκίνητα			1.—
Ἀνταλλακτικὰ Μηχανημάτων			1.—
Ταμεῖον			1.663 908 —
Ἐντάλματα Ἑλληνικοῦ Δημοσίου μήπω εἰσπραχθέντα			3.063.671.40
Ἀποθήκη πρώτων ὑλῶν καὶ προϊόντων			
Βάμβαξ	Δρχ.	20.859 963.—	
Ὑλικὰ	»	2 529.057.80	
Προϊόντα	»	34 403 680 10	57 792 700 90
Προκαταβολαὶ Ἀγορᾶς Βάμβακος κτλ.			9 187.053 10
Γραμμάτια εἰσπρακτέα	Δρχ	46 457 838.55	
Μεῖον προεξοφλημένων	»	45 754 729 85	703 108 70
Χρεῶσται			16 787.736 75
Ἀσφάλιστρα μὴ δεδουλευμένα			434.170 —
Ἐκκρεμεῖς Λογαριασμοὶ			2.136 987 40
Ἀπαιτήσεις Ἐπισφαλεῖς			1.—
		Δρχ	197 975 516 70

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον μετοχικὸν			
100.250. Μετοχαὶ πρὸς δρ. 500.—			50.125.000.—
Τακτικὸν Ἀποθεματικὸν			
Ἐκ παρελθουσῶν χρήσεων	Δρχ.	1 380 185 —	
Ἐκ χρήσεως 1935	»	762 537.—	2 142.722.—
Ἔκτακτον Ἀποθεματικὸν			
Ἐκ παρελθουσῶν χρήσεων	Δρχ.	5 000.000.—	
Ἐκ χρήσεως 1935	»	2.000 000.—	7.000 000.—
Κέρδη καὶ Ζημίαι			
Ὑπόλοιπον 31 Δεκεμβρίου 1935 εἰς νέον			1.549.701.25
Κρατήσεις πρὸς ἀπόσβεσιν ἐγκαταστάσεων			
Ἐκ παρελθουσῶν χρήσεων	Δρχ	20.500.000 —	
Ἐκ χρήσεως 1935	»	10 000.000.—	30 500.000.—
Κρατήσεις καὶ Προβλέψεις Διάφοροι			1.767.493 90
Βιομηχανικὸν Δάνειον			
£ : 17.532:18)10 πρὸς δρ. 534 —			9 362.591 —
Ἀνοικτὸς Λ)σμὸς παρ' Ἐθνικῇ Τραπέζῃ ἐπ. Ὑποθήκῃ			23 611.993 —
Ἀνοικτὸς Λ)σμὸς παρ' Ἐθνικῇ Τραπέζῃ ἐπ. προσωπικῇ ἀσφαλείᾳ			28.234.803.15
Δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ ἐμπορευμάτων			25 865 798 65
Προμηθευταὶ καὶ ἄλλοι πιστωτικοὶ Λ)σμοὶ			2.169 234 55
Πληρωτέοι δασμοὶ καὶ φόροι			1 796 086 50
Μετοχαὶ συγχωνευθείσης Α. Ε «Βιομηχανία Βάμβακος»			73 865.—
Ἐκκρεμεῖς Λογαριασμοὶ			2.762 560.70
Μήπω πληρωθέντα μερίσματα παλαιῶν χρήσεων			75 160 —
Καθαρὸν μέρισμα χρήσεως 1935			8.020 000 —
Ποσοστὰ Διοικητικοῦ Συμβουλίου			832.576 50
Φόρος μερίσματος καὶ ποσοστῶν Διοικητικοῦ Συμβουλίου			
Μερίσματος	Δρχ.	1.889 752.—	
Ποσοστῶν Διοικητικοῦ Συμβουλίου	»	196 178 50	2.085.930.50
		Δρχ.	197 975.516.70

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ «ΚΕΡΔΗ & ΖΗΜΙΑΙ»

ΧΡΕΩΣΙΣ

Γενικὰ Ἔξοδα			
Μισθοδοσίαι καὶ Ποσοστὰ Διευθύνσεως, Μισθοδοσίαι Προσωπικοῦ, περίθαλψις Προσωπικοῦ, ἔξοδα κινήσεως Προσωπικοῦ, φωτισμός, θέρμανσις, γραφ.κὴ ὕλη, ἀγαθοεργίαι, Δικαστικὰ καὶ λοιπὰ ἔξοδα Διαχειρίσεως		Δρ.	7.034 197.30
Ἀσφάλιστρα		»	1.084 841.45
Φόροι Δημοσίου		»	3 291 742 80
Τόκοι		»	6 236 418 75
Ἀποσβέσεις			
Ἐπίπλων	Δρχ.	16 545.—	
Αὐτοκινήτων	»	385 000 —	
Ἐπισφαλῶν ἀπαιτήσεων	»	180 874.85 »	582.419.85
Κρατήσεις πρὸς ἀπόσβεσιν ἐγκαταστάσεων			10 000.000.—
			Δρχ. 28 229 620.15
Καθαρὰ κέρδη πρὸς διάθεσιν		»	15 250 745 25
			Δρχ. 43 480 365 40

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

Ὑπόλοιπον 31 Δεκεμβρίου 1934	Δρχ.	2.195 650.50
Ἀκαθάριστα κέρδη ἐκ πωλήσεως προϊόντων	»	41 283.429 85
Συναλλαγματικαὶ Διαφοραὶ	»	1 285 05
	Δρχ.	43 480 365 40

ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΚΑΘΑΡΩΝ ΚΕΡΔΩΝ ΔΡ. 15.250.745.25

Καθαρὰ κέρδη			Δρχ.	15.250 745 25
Εἰς Τακτικὸν Ἀποθεματικὸν	Δρχ.	762 537.—		
» Πρῶτον Μέρισμα, ἐπὶ Μετοχῶν 100250 @ δρ. 20	»	2.005.000.—	»	2 767.537.—
			Δρχ.	12 483 208 25
Εἰς Ποσοστὰ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, μεῖον φόρου			Δρχ.	832.576.50
» Φόρον Ποσοστῶν Διοικητικοῦ Συμβουλίου			»	196 178.50
» Πρόσθετον μέρισμα ἐπὶ Μετοχῶν 100.250 @ δρ. 78.85			»	7.904 752,—
» Ἔκτακτον Ἀποθεματικὸν			»	2.000 000.—
» Νέον			»	1.549 701.25
			Δρχ.	12 483 208 25

ΜΕΡΙΣΜΑ ΧΡΗΣΕΩΣ 1935

Πρῶτον Μέρισμα @ δρ 20 —	Δρχ.	2 005.000.—
Πρόσθετον Μέρισμα @ » 78.85	»	7.904 752.—
	Δρχ.	9 909.752 —
Μεῖον ἀναλυτικοῦ φόρου καθαρᾶς προσόδου καὶ φόρου ἐδοποιΐας	»	1 889 752.—
Μέρισμα ἐλεύθερον φόρου @ Δρχ. 80. ἐφ' ἑκάστης μετοχῆς	Δρχ.	8 020 000.—

Τὸ ἐκ Δρχ. 80.— καθαρὸν Μέρισμα πληρωθήσεται ἐπὶ προσαγωγῇ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 3 μερισματαποδείξεως τῶν Μετοχῶν τῆς Ἑταιρίας μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ἰσολογισμοῦ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ εἰς ἡμέραν ὁρισθησομένην ὑπ' αὐτῆς

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Μαρτίου 1936

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΧΡ. Α. ΚΑΤΣΑΜΠΑΣ

Οἱ ἐντεταλμένοι Σύμβουλοι
ΣΤΑΜ. Θ. ΣΤΡΑΤΟΣ = ΝΙΚΟΛ. Α. ΛΕΜΠΕΣΗΣ

Ὁ προϊστάμενος τοῦ Λογιστηρίου
ΑΝΤ. Ι. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ

(Δημοσιευθήτω μόνον διὰ τῶν λαβουσῶν ἔγγραφον ἐντολὴν ἐφημερίδων)

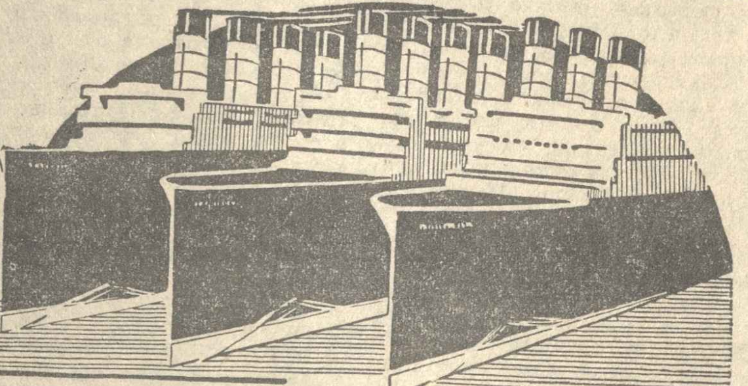

CUNARD-WHITE STAR Lᵀᴰ
EXPRESS-NEW YORK

Προσεχεῖς ἀναχωρήσεις ἐκ ΠΕΙΡΑΙΩΣ μέσῳ ΧΕΡΒΟΥΡΓΟΥ διὰ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ διὰ τῶν πλωτῶν κολοσσῶν:

«ΜΠΡΙΤΑΝΙΚ» (τόν. 40.000) τὴν 22αν Ἀπριλίου
«ΜΠΕΡΕΝΚΑΡΙΑ» (τόνν. 60.000) τὴν 29ην Ἀπριλίου.
«ΓΚΕΩΡΓΚΙΚ» (τόνν. 40.000) τὴν 6ην Μαΐου.

Διάπλους Ὠκεανοῦ ἡμέραι 5½.

Οἱ ἐπιβάται τούριστ θέσεων ταξιδεύουν καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν εἰς β' θέσιν. Αἱ ἀποσκευαὶ ἀποστέλλονται δωρεάν.

Εἰσιτήρια καὶ πληροφορίαι εἰς ὅλα τὰ ἀνεγνωρισμένα τουριστικὰ καὶ ταξιδιωτικὰ γραφεῖα. Γενικὸς Πράκτωρ: ΠΑΝΟΣ Δ. ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ, ὁδὸς Ρέπουλη 2, Πειραιεύς. Τηλ. 41-257.

(A. MOZART) MARQUE DÉPOSÉE
SÉRUM NÉVROSTHÉNIQUE FRAISSE
Εὑρίσκεται
ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΣΤΑ ΝΗΣΙΑ
Η ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ

ἐκανόνισε ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Πάσχα τὰ δρομολόγια τῶν ἀ)π της, μὲ τὰς κάτωθι ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς:
ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΑΣΧΑ 8 π. μ. ἀ)π «ΠΤΕΡΩΤΗ» δι' Αἴγιναν, Μέθανα, Πόρον. Ἐπιστροφὴ αὐθημερόν.
ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ 8 π. μ. «ΜΑΝΑ» κατ' εὐθεῖαν δι' Ὕδραν, Ἑρμιόνην, Σπέτσας, Χέλι. Ἐπιστροφὴ αὐθημερόν.
8 π.μ. ἀ)π «ΠΤΕΡΩΤΗ» δι' Αἴγιναν, Μέθανα, Πόρον. Ἐπιστροφὴ αὐθημερόν.

LLOYD TRIESTINO

«ΤΣΕΛΙΟ» Δευτέραν ὥρα 11 διὰ Κωνσταντινούπολιν.
«ΚΑΛΙΤΕΑ» Τρίτην ὥρα 16 διὰ Ρόδον, Ἀλεξάνδρειαν.
«ΕΤΖΙΤΤΟ» Τρίτην ὥρα 22 διὰ Νεάπολιν, Μασσαλίαν, Γένοβαν.

Πληροφορίαι: Πρακτορεῖον Λόϋδ Τριεστίνο, Πειραιεὺς Ἀκτὴ Τζελέπη. Ἐν Ἀθήναις Βουκουρεστίου 6 καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα Ταξιδίων.

ΛΟΥΤΡΑ ΥΠΑΤΗΣ

Ἔναρξις τὴν 10ην Ἀπριλίου. Ἄφθονα ὕδατα. Ριζικὴ καὶ τελεία ἀνακαίνισις τοῦ μεγάλου ξενοδοχείου «ΦΘΙΩΤΙΣ» καὶ τῶν περιπτέρων. Κουζίνα ἐκλεκτὴ μὲ ἄριστον ἀρχιμάγειρον ἐξ Ἀθηνῶν. Ἰδεώδης ἐκδρομὴ διὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα. Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀπευθυντέον: Ξενοδοχεῖον «ΦΘΙΩΤΙΣ» Λουτρὰ Ὑπάτης. (Ἐκ τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἑταιρείας Ἐκμεταλλεύσεως Λουτρῶν Ὑπάτης Ἰσιδ. ΚΑΛΛΕΡΓΗΣ καὶ Σία, Παπαρρηγοπούλου 3).

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ Α. Ε.
40 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΔΙΑ ΠΑΣΑΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗΝ ΣΑΣ
ΑΠΟΤΑΘΗΤΕ ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ΠΡΟΣ ΑΥΤΑ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΥΕΤΑΙ
ΔΙΑ ΤΑ ΨΥΓΕΙΑ «ΖΕΝΙΘ»
ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗ ΕΚΘΕΣΙΣ
Κ. Φ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 17 Τηλ. 20.297
«ΔΙΤΣ»

ΨΥΓΕΙΑ ΟΛΥΜΠΟΣ
«ΔΙΤΣ»
ΟΙΚΙΑΚΑ ΨΥΓΕΙΑ ΠΑΓΟΥ
Αφοὶ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ Α.Ε. «ΟΛΥΜΠΟΣ»
ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΑΡ 15ᴬ

ΙΠΠΟΔΡΟΜΟΣ ΦΑΛΗΡΟΥ
ΣΗΜΕΡΟΝ 3.30 Μ.Μ.
SAINT LEGER
ΦΑΛΗΡΟΥ
ΚΑΘΑΡΟΑΙΜΟΙ 3 ΕΤΩΝ
1800 ΜΕΤΡΑ ΔΡΧ. 100.000
ΑΥΡΙΟΝ 2.30 Μ.Μ.
ΚΡΙΤΗΡΙΟΝ ΤΡΙΕΤΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΚΑΘΑΡΟΑΙΜΟΙ
1800 ΜΕΤΡΑ ΔΡΧ. 100.000

ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ ΞΑΝΘΗΣ
Α. ΣΙΓΑΛΑ
ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ἔπειτα ἀπὸ τὸ Πασχαλινὸ φαγοπότι ἕνα Σιγαρέττο Α Σ εἶνε ἡ ἐπισφράγισις τοῦ γλεντιοῦ.
Καπνίζεις καὶ ἀπολαμβάνεις...

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1853
ΚΕΦΑΛΑΙΑ 500.000.000
Τὰ Ταμιευτήρια αὐτοῦ
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ: ὁδὸς Κολοκοτρώνη 13
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ: ὁδὸς Σταδίου 4 (Στοὰ Σπυρομήλιου)
ΔΕΧΟΝΤΑΙ ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ
Ταμιευτηρίου
Ὑπὸ προειδοποίησιν
Ὄψεως
Ἐπὶ προθεσμίᾳ
ΕΠΙΤΟΚΙΑ ΑΠΟ 3¾ - 5½ %
Ὁ τόκος τῶν καταθέσεων ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης καὶ διὰ τὰς ἀναλήψεις παύει αὐθημερόν.

ΑΠΟΔΩΣΑΤΕ ΕΙΣ ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ ΣΑΣ ΤΗΝ ΦΥΣΙΚΗΝ ΤΩΝ ΛΕΥΚΟΤΗΤΑ

Ὑπάρχει τώρα ἕνα νέον σύστημα διὰ νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὰ δόντια ἡ φυσικὴ τῶν λευκότης. Ἀρκεῖ νὰ ἐπιθέσετε ἐπὶ ξηρᾶς ψήκτρας μίαν μικρὰν ποσότητα ΚΟΛΥΝΟΣ. Ἀμέσως ἡ ΚΟΛΥΝΟΣ θὰ ἀφαιρέσῃ τὰς ἀηδεῖς κιτρίνας κηλῖδας καὶ θὰ καταστρέψῃ τὰ μικρόβια, τὰ ὁποῖα εἶναι ἡ αἰτία τῶν κηλίδων καὶ τῆς σήψεως. Ἐὰν ἐπιθυμεῖτε νὰ διατηρήσετε ὑγιᾶ δόντια, λευκὰ φυσικῶς καὶ νὰ λάμπουν ὅταν χαμογελάτε, χρησιμοποιεῖτε ΚΟΛΥΝΟΣ. Θὰ ἐκπλαγῆτε καὶ θὰ ἐνθουσιασθῆτε ἀπὸ τὸ ἀποτέλεσμα.
ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ
KOLYNOS
ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΜΩΡΙΣ ΦΑΡΑΤΖΗ ΣΚΟΥΛΕΝΙΟΥ 3-ΑΘΗΝΑΙ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΚΤΕΛΕΙ ΠΑΣΑΝ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ
ΕΝΟΙΚΙΑΣΙΣ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ ΧΡΗΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΩΝ
51 ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Μυθιστόρημα «Πρωΐας»

Τὸ δρᾶμα τοῦ Ράβενσδεν

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

— Αὐτὸ εἶνε, αὐτό! φώναξε. Νὰ πάστω ἂν δὲν σκέφτηκα κι' ἐγὼ τὸ ἴδιο! Αὐτὸς ὁ Νέθερφηλδ Πῆτερ, ἀφοῦ ἔφυγεν, ἄρχισε νὰ γυρίζῃ τὸν κόσμο καὶ βρέθηκε μπλεγμένος μὲ πολλὰ εἴδη ἀνθρώπων. Ἔτσι συνάντησε καὶ τοὺς ... καὶ τοὺς μαρτύρησε καὶ τὸ μυστικὸ τοῦ σκοτεινοῦ του ἐπεισοδίου. Δὲν ἔχω πιὰ καμμιὰν ἀμφιβολία: Ὁ Νέθερφηλδ τῆς Μπλὺθ καὶ τῆς «Ἐλισάβετ Ρόμπινσον» εἶνε τὸ ἴδιο πρόσωπο. Ἔ, καλά! ... πὼς ὁ Σάλτερ Κουΐκ, ἔφυγε κι' αὐτὸς γιὰ ἀναζήτηση τοῦ θησαυροῦ.

— Αὐτὸς καὶ κάποιος ἄλλος. Κι' ... ὁ δεύτερος δολοφόνησε τὸν ...

— Εἶνε ὁλοφάνερο. Μὰ γιὰ τὸ αὐτὸ κακοποιὸ δὲν ξέρουμε τίποτα. Ὡστόσο θὰ τὸν βροῦμε. Μπρούκ, ἔχεις καμμιὰ ἰδέα γιὰ τὸ ... ποὺ θὰ πάρωμε τώρα;

— Θάθελα ν' ἀκολουθοῦσα τὰ ποσοστὰ κιβώτια σὲ ὅλα τους τὰ ... λόγια καὶ νὰ γνωρίσω ὅλες τὶς λεπτομέρειες τῆς μεταφορᾶς τους στὰ θησαυροφυλάκια τῆς Τραπέζης. Στὴ θέση σας, Σκάτερφηλδ, θὰ ἀνακοίνωνα τὸ μυστικὸ σὲ δυὸ πρόσωπα: Στὸ διοικητὴ τῆς Τραπέζης καὶ στὸ σημερινὸ λόρδο Φόρεστμπερν.

— Ναί, ναί, παραδέχτηκε. Θὰ τοὺς δῶ αὔριο τὸ πρωΐ. Μὲ συνοδεύετε, κύριε Μπρούκ; Θὰ τοὺς ἐξηγήσετε καλύτερα ἀπὸ μένα ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ χαρτιά.

Περάσαμε ὅλο τὸ ὑπόλοιπο βράδυ στὸ μικρὸ ξενοδοχεῖο σὰν ἀθῶοι ἀστοὶ καὶ ὕστερα ἀπὸ τὸ δεῖπνο μελέτησα πιὸ βαθειὰ τὰ δυὸ χαρτιά.

Ἡ δευτέρα αὐτὴ μελέτη μ' ἔπεισε πὼς τὰ χρυσᾶ αὐτὰ πράγματα ἄξιζαν ἄμετρα. Ἡ πλαστικὴ τους ἀξία ξεπερνοῦσε πολὺ τὴν πραγματική τους. Οἱ Ἄγγλοι συλλέκτες θὰ ἀγόραζαν χαρούμενοι σὲ ὑπέρογκη τιμὴ τὰ ἱερὰ βάζα ποὺ ἀνῆκαν σὲ μιὰ ἐποχὴ πρὶν τῆς Ἀναγεννήσεως. Αὐτὸ θἄχαν στὸ νοῦ καὶ οἱ κλέφτες. Μερικὰ σημεῖα ὡστόσο ἔμεναν σκοτεινά. Δὲν καταλαβαίνω γιατί οἱ θησαυροὶ αὐτοί, ἰδιοχτησία τῶν ἐκκλησιῶν, ἔμειναν τόσο πολὺ στὴν οἰκογένεια τῶν Φόρεστμπερν χωρὶς νὰ φανερωθοῦν ποτέ. Μὰ ἐλπίζω πὼς ἡ αὐριανή μας ἔρευνα θὰ μὲ διαφωτίσῃ σ' αὐτό.

Ἡ ἐλπίδα μου ἀπέτυχε. Οἱ παλαιότεροι ὑπάλληλοι τῆς Τραπέζης μᾶς εἶπαν μονάχα, ὅ,τι ξέραμε — πὼς ὁ μακαρίτης λόρδος Φόρεστμπερν ἄφησε τὰ δυὸ αὐτὰ κιβώτια μὲ τὰ κοσμήματα στὰ ὑπόγεια τῆς Τραπέζης, γιὰ νὰ μείνουν ἴσαμε τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ κυιός του θὰ ἐνηλικιώνετο γιὰ νὰ τὰ κληρονομήσῃ, παρακαταθήκη ἄγγιχτη, ἔστω κι' ἂν πέθαινε πρὶν ὁ γυιός του ἐνηλικιωθῇ.

Οἱ ὑπάλληλοι δὲν εἶχαν ἀκριβῆ ἰδέα τοῦ περιεχομένου τῶν κιβωτίων. Ὅσο γιὰ τὸ νέο λόρδο Φόρεστμπερν δὲν ἤξερε τίποτα, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἡ μυστηριώδης παρακαταθήκη τοῦ πατέρα του κλέφτηκε ἀπὸ κάποιον ὑπάλληλον Δὲν ἐξέφρασε λοιπὸν καμμιὰ γνώμη. Μὰ ὁ διοικητὴς τῆς Τραπέζης ποὺ μᾶς θεωροῦσε τὸν Σκάτερφηλδ καὶ μένα σὰν ἀνθρώπους ποὺ ἀνακατευόμαστε γιὰ ὑποθέσεις ποὺ δὲ μᾶς ἀφοροῦσαν, ἀπέκρουσε τοὺς ἰσχυρισμούς μας καὶ ἀγανάχτησε στὴν ἰδέα, πὼς ἡ οἰκογένεια Φόρεστμπερν κατακρατοῦσε πολλοὺς αἰῶνες τὰ ἐκκλησιαστικὰ σκεύη, θεωρῶντας μιὰ τέτοια πράξη ἱεροσυλία.

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ ΛΟΥΤΡΑΚΙ
ΤΟ ΚΑΖΙΝΟ
ΘΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΚΟΣΜΙΚΑΣ ΑΘΗΝΑΣ
ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΖΟΥΡ — ΦΙΞ
ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΜΙΑΣ ΑΠΟΛΑΥΣΤΙΚΗΣ
ΕΚΔΡΟΜΗΣ ΔΩΡΕΑΝ
ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ
ΕΙΣ ΤΟ ΡΕΣΤΩΡΑΝ ΤΟΥ ΚΑΖΙΝΟΥ ΤΟ ΠΛΟΥΣΙΩΤΕΡΟΝ ΠΑΣΧΑΛΙΝΟΝ ΜΕΝΟΥ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΣΙΟΙ ΟΒΕΛΙΑΙ
Συγκοινωνία ἀπὸ τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν.

ΟΙ ΧΡΥΣΟΘΗΡΑΙ. Τὸ κίτρινο χρυσάφι καὶ δυὸ κόκκινα χείλη εἶναι τὸ μοιραῖο τους δόλωμα!
ΟΙ ΧΡΥΣΟΘΗΡΑΙ. Τρέχουν πίσω ἀπὸ τὴ χίμαιρα ἑνὸς μυθικοῦ πλούτου καὶ τὴ δίψα τῶν χαδιῶν μιᾶς γυναίκας!
ΟΙ ΧΡΥΣΟΘΗΡΑΙ. Πολεμοῦν σὰν τρελλοὶ γιὰ τὸ χρυσάφι καὶ τὸν ἔρωτα, σὲ χῶρες ποὺ δὲν γνωρίζουν νόμους, οὔτε ἔλεος, παρὰ μόνον τὴν ἀπληστία τῶν ἀγρίων ζώων.
ΟΙ ΧΡΥΣΟΘΗΡΑΙ. Ἐνόμιζε ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλος νόμος, ἀπὸ τὸν νόμον τῆς κατακτήσεως. Ἐκείνη ὅμως τὸν ἔμαθε ὅτι ὅλο τὸ χρυσάφι τοῦ κόσμου δὲν εἶναι ἱκανὰ ν' ἀλλάξῃ τὴν καρδιὰ μιᾶς γυναίκας.

ΚΛΑΡΚ ΓΚΑΙΗΜΠΛ
καὶ
ΛΟΡΕΤΤΑ ΓΥΟΓΚ
Ἕνα ὑπέροχο ζευγάρι ἀπὸ δυὸ ὁλόφωτα ἀστέρια σ' ἕνα θεῖο δημιούργημα τοῦ ΤΖΑΚ ΛΟΝΤΟΝ.
ΟΙ ΧΡΥΣΟΘΗΡΑΙ
L'APPEL DE LA FORÊT
Ἕνα δραστικὸ ρωμάντσο γεμᾶτο ἀπὸ τὸ ἄγριο καὶ αἱματοβαμμένο πάθος τῆς φύσεως.
ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ
ΣΠΛΕΝΤΙΤ
Αὔριον πρωϊνὴ παράστασις μὲ τιμὰς ἠλαττωμένας.
«ΜΗΝΥΤΩΡ»

ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟ — ΦΟΒΕΡΟ — ΑΝΑΤΡΙΧΙΑΣΤΙΚΟ
ΥΠΕΡΦΥΣΙΚΟ
καὶ ὅμως
ΖΩΝΤΑΝΟ! — ΑΛΗΘΙΝΟ!
ΕΝΑ ΕΡΓΟ ΤΡΟΜΟΥ — ΕΝΑ ΕΡΓΟ ΦΡΙΚΗΣ
ΤΟ ΠΙΟ ΔΙΑΛΕΧΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ τοῦ εἴδους τῶν ΓΚΡΑΝ ΓΚΙΝΙΟΛ ποὺ μόνον ἡ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΤΕΧΝΗ μπόρεσε νὰ ζωντανέψῃ.

ΤΟ ΚΟΡΑΚΙ
βγαλμένο ἀπ' τὸ πολύκροτο ὁμώνυμο Ἀριστούργημα τοῦ περιφήμου συγγραφέως ΕΝΤΓΑΡ ΠΟΕ
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΙ:
ὁ μοναδικὸς ἑρμηνευτὴς τῶν ἔργων ΓΚΡΑΝ ΓΚΙΝΙΟΛ, ὁ μεγάλος Ρῶσσος καλλιτέχνης
ΒΟΡΙΣ ΚΑΡΛΩΦ
ὁ δημιουργὸς τοῦ τέρατος τοῦ «ΦΡΑΝΚΕΝΣΤΑΪΝ»
Σκηνοθεσία καταπληκτική: ΛΟΥΪΣ ΦΡΙΝΤΛΑΝΤΕΡ
ΣΚΗΝΑΙ ΠΟΥ ΦΕΡΝΟΥΝ ΤΟΝ ΙΛΙΓΓΟΝ ΤΗΣ ΑΓΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ, γι' αὐτὸ συνιστᾶται εἰς ὅσους δὲν ἀντέχουν εἰς τὰς μεγάλας συγκινήσεις νὰ μὴ παρακολουθήσουν τὸ ΤΡΟΜΑΚΤΙΚΩΤΕΡΟ τῶν μέχρι σήμερον προβληθέντων ἔργων.
ΤΟ ΚΟΡΑΚΙ
ἐπὶ πλέον
ΦΟΦ ΜΟΥΒΙΤΟΝ ΝΙΟΥΣ
μὲ ὅλα τὰ τελευταῖα παγκόσμια γεγονότα
ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΑΤΤΙΚΟΝ
ΕΝΑΡΞΙΣ ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ 10—12 π.μ. Τιμαὶ ἠλαττωμέναι.
«ΔΙΤΣ»

ΒΙΕΝΝΗ...
Ἡ πόλις τῶν Βὰλς
τῆς ὠμορφιᾶς
τῆς ἀγάπης.
ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΣΤΗ ΒΙΕΝΝΗ
Ἡ μεγαλυτέρα ἐφετεινὴ Γερμανικὴ ὀπερέττα, διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ὁποίας συνειργάσθησαν οἱ καλύτεροι πρωταγωνισταὶ τῆς Γερμανικῆς ὀθόνης.

ΜΑΓΔΑ ΣΝΑΪΝΤΕΡ — ΒΟΛΦ ΑΛΜΠΑΧ ΡΕΤΤΥ

ΛΕΟ ΣΛΕΖΑΚ—ΑΔΕΛΛΑ ΖΑΝΤΡΟΚ — ΓΚΕΩΡΓΚ ΑΛΕΞΑΝΤΕΡ

ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΣΤΗ ΒΙΕΝΝΗ
Μιὰ μοναδικὴ εἰς τὸ εἶδος της ὀπερέττα, γεμάτη ξεκαρδιστικὰ ἐπεισόδια καὶ ὑπέροχη μουσική.
Σκηνοθεσία ΒΙΚΤΩΡ ΓΙΑΝΣΟΝ
Μουσικὴ ΣΜΙΤ ΓΚΕΝΤΝΕΡ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΤΟ
ΠΑΛΛΑΣ
«ΓΚΡΕΚΑ»

Ἀθλητισμὸς

Οἱ ἀρχίσαντες χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὰ ἀσκητήρια τοῦ Ὁμίλου Ἀντισφαιρίσεως Ἀθηνῶν ἀγῶνες τέννις διὰ τὸ πρωτάθλημα Ἀνατολικῆς Μεσογείου συνεχίζονται σήμερον καὶ αὔριον, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι αὔριον θὰ ἑορτασθῇ καὶ ἡ τεσσαρακονταετηρὶς τοῦ Ὁμίλου Ἀντισφαιρίσεως, παρισταμένων καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Διαδόχου.

Ὁμοίως σήμερον πρὸ καὶ μετὰ μεσημβρίαν συνεχίζονται εἰς τὸ Στάδιον οἱ διασυλλογικοὶ ἀγῶνες διὰ τὸ Κύπελλον Ἀβέρωφ μὲ συμμετοχὴν πρώτης καὶ δευτέρας κατηγορίας.

Σήμερον καὶ αὔριον συνεχίζονται εἰς τὴν Θεσσαλονίκην οἱ ἀγῶνες τοῦ Ποδοσφαιρικοῦ Πρωταθλήματος ὁμάδων ἐθνικῆς κατηγορίας μὲ τὴν συνάντησιν τῶν ὁμάδων «Α. Ε. Κ.» — «Ἄρης», ἡ ὁποία θὰ γίνῃ σήμερον, καὶ «Α.Ε.Κ.» «Ἡρακλῆς» δι' αὔριον. Ἐν Ἀθήναις καὶ εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Ποδηλατοδρομίου θὰ συναντηθῇ σήμερον ἡ ὁμὰς τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» εἰς φιλικὸν ἀγῶνα μὲ τὴν ὁμάδα τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ» καὶ τὴν Τρίτην εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» θὰ γίνῃ ὁ ἀγὼν ρεβάνς.

Αὔριον καὶ ὥραν 9.30' π. μ. θὰ γίνῃ εἰς τὸ γυμναστήριον τοῦ «Πανελληνίου» ἡ ἐπίσημος ἔναρξις τοῦ Πανελληνίου Πρωταθλήματος Βόλλεϋ Μπώλ, ὀργανωθέντος ὑπὸ τοῦ Σ.Ε.Γ.Α.Σ. μὲ τὴν παρέλασιν τῶν μετεχουσῶν ὁμάδων. Ἀκολούθως θὰ συναντηθοῦν αἱ ὁμάδες «Νέοι Βύρωνος», «Νῆαρ Ἦστ», «Ἰωνικός», «Ἕνωσις Ἀθλοπαιδιῶν Παρῶν», «Πειραϊκός», «Π. Φάληρον», «Πανελλήνιος» καὶ «Πανιώνιος» καὶ τὸ ἀπόγευμα θὰ γίνουν αἱ τελικαὶ συναντήσεις μὲ ἀγῶνας τῶν νικητῶν τῶν ἀνωτέρω συναντήσεων.

Ὁμοίως αὔριον καὶ μεθαύριον θὰ τελεσθοῦν εἰς τὸ Στάδιον παλαιστικοὶ ἀγῶνες κατατάξεως παλαιστῶν Β' κατηγορίας, ὀργανούμενοι ὑπὸ τῆς Παλαιστικῆς Ὁμοσπονδίας μεταξὺ παλαιστῶν προσκληθέντων ὑπ' αὐτῆς. Μετὰ τοὺς ἐν λόγῳ ἀγῶνας θὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ πρόκρισις διὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς ἐθνικῆς μας ὁμάδος, ἡ ὁποία θὰ συναντηθῇ μὲ τὴν Γιουγκοσλαυΐκήν.

DEM

Ἱπποδρομίαι

Πιθανώτεροι νικηταὶ κατὰ τὰς σημερινὰς ἱπποδρομίας εἶνε οἱ ἑξῆς ἵπποι:

1η ἱπποδρομία: Ἰράκ, Χόνεϋ.
2α ἱπποδρομία: Γκόλντ Στάνταρ, Τὰγκ ἐλ Μελούκ, Φαχίμ. (Ἀουτσ. Μποῦλετ).
3η ἱπποδρομία: Χίρ, Κάπελας, Φορντουχάτ.
4η ἱπποδρομία: Ροζίτα, Ἀκέλα, Ἄωρ. (Ἀουτσ. Δανδῆς).
5η ἱπποδρομία: Σαράαμπι, Ἀμπούλ, Μπαλάουϊ. (Ἀουτσ. Θέλμις).
6η ἱπποδρομία: Φόρας, Φέλκα, Ἔσπερος. (Ἀουτσ. Ντιαμπλές).

ΑΙ ΑΥΡΙΑΝΑΙ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ

Εἰς τὰς αὐριανὰς ἱπποδρομίας πιθανώτεροι νικηταὶ εἶνε:

1η ἱπποδρομία: Μυτιλήνη, Κράσσος.
2α ἱπποδρομία: Φόλλομι, Σταῦλος Μυτιλήνης, Ἀμὶρ ἐλ Πάρκ. (Ἀουτσ. Νταχάμ).
3η ἱπποδρομία: Σοῦκαρ, Σαχίντ, Παμίρ.
4η ἱπποδρομία: Ἥλιος, Ταρκυνίων, Παρνασσίς. (Ἀουτσ. Βύρων).
5η ἱπποδρομία: Ἀφροδίτη, Ρούμπα, Ζαγρεύς. (Ἀουτσ. Κωπαΐς).
6η ἱπποδρομία: Μανταρέν, Ἰωνίς, Λεβεντούλα. (Ἀουτσ. Σερί).

ΕΘΝΙΚΟΝ ΩΔΕΙΟΝ
ΘΕΑΤΡΟΝ «ΟΛΥΜΠΙΑ»
Τετάρτη 15 Ἀπριλίου
ὥρα 7 μ. μ. ἀκριβῶς
ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ
Ο ΠΑΛΑΜΑΣ Κ' Η ΜΟΥΣΙΚΗ
Πρὸς πανηγυρισμὸν τῶν 50 χρόνων τοῦ ἔργου τοῦ ποιητοῦ. Τιμητικὴ Ἐπιτροπή: ὁ κ. Α. Μιχαλακόπουλος, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας καθηγητὴς κ. Ν. Λούβαρις, ὁ Δήμαρχος κ. Κ. Κοτζιᾶς, ὁ Νομάρχης κ. Κ. Καλαμάρας, καὶ οἱ κ. κ. Α. Κεραμόπουλος, Ν. Βέης, Ι. Γρυπάρης, Α. Σικελιανός.
Συμπράττουν: Μ. Κοτοπούλη, Α. Θεοδωροπούλου, Μυρτιώτισσα, Μ. Καλφοπούλου, Κλ. Καραντινοῦ, Μ. Ὀριγώνη. Ἑλ. Νικολαΐδου Μ. Κουράκου, Θ. Μέλλος.
Ὀρχήστρα 60 ὀργάνων καὶ ἡ ἀνδρικὴ χορῳδία τοῦ Ἐθνικοῦ Ὠδείου.
Διευθυνταὶ ὀρχήστρας: Δ. Λαυράγγας-Μ. Καλομοίρης
Θὰ ἐκτελεσθοῦν μουσικὰ ἔργα, ἐπὶ στίχων τοῦ ποιητοῦ, τῶν Ἑλλήνων συνθετῶν Σαμάρα, Λαυράγκα, Καλομοίρη, Μητροπούλου καὶ Πετρίδη.
Εἰσιτήρια δραχ. 30, 15 καὶ 10
Εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Θεάτρου «Ὀλύμπια»
«ΔΙΤΣ»

Σαπούνι
COBRA
Ἐξαφανίζει τὴν πιτυρίδα - Σταματᾶ τὴν τριχόπτωσιν
ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Γ. ΚΕΡΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ 1 (Ὁμόνοια)
Βιομηχανία Ἀσημακοπούλου

Εἰς τὸ ΜΑΧΙΜ ἀπὸ σήμερον
ΝΕΟΝ... ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ... ΘΑΥΜΑΣΙΟΝ
CELINA EASO. Ἡ διάσημος Ἰσπανὶς χορεύτρια. Βεντέτα τῆς Παραμάουντ.
TAU MOE & ROSE MOEL ζεῦγος Χαβαγιάννων μὲ τραγούδια καὶ χορούς Χαβαγιανικούς καὶ Χαβάγιες.
LANI MOE πενταετὴς Χαβαγιᾶνος μπέμπης, μὲ ἐκπληκτικοὺς ἐξωτικοὺς χορούς.
MYRTLE WATKINS Ἰνδὴ Μαύρη χορεύτρια μὲ Καστανιέτες καὶ τραγούδια ΤΖΑΖΖ κ.τ.λ.
BLACK & BLOND εὔθυμες τραγουδίστριες ΤΖΑΖΖ.
HARRY FLEMMING Ὁ περίφημος Μαῦρος Ἀπόλλων
ἐπὶ κεφαλῆς τῆς REVUE FLEMMING-MAXIM κ.τ.λ. καὶ τὴν BLANQUITTA PEREYRA χαριτωμένην παρτενάιρ τοῦ Ἰσπανίδα τραγουδίστριαν καὶ χορεύτριαν.

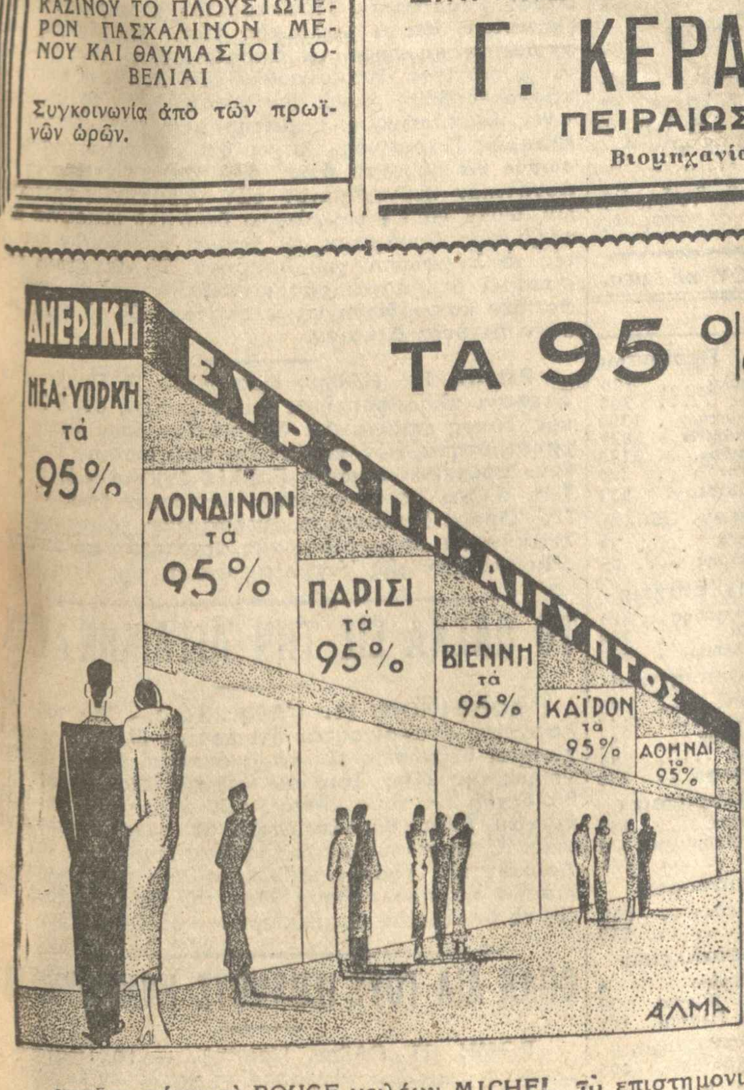

ΤΑ 95 %

Τῆς καλῆς καὶ κομψῆς τάξεως χρησιμοποιοῦν διὰ τὴν περιποίησιν τῶν χειλέων τὸ ROUGE MICHEL.

Τὸ ROUGE MICEL καθαρῶς φυσικὸν καὶ εἰς τέσσαρας φυσικοὺς χρωματισμοὺς εἶνε τὸ ἐπιστημονικὸν θαῦμα τῆς ἐποχῆς μας, τὸ τελειότερον καὶ ὑγιεινότερον παρασκεύασμα τῶν χειλέων.

Τὸ ROUGE MICHEL δὲν ἀφίνει παχὺ στρῶμα ἐπὶ τῶν χειλέων καὶ δὲν ξεχύνει ὅπως ὅλα τὰ ἄλλα rouges.

Τὸ ROUGE MICHEL δίδει τὴν κανονικὴν καλλιτεχνικὴν γραμμὴν εἰς τὰ χείλη, τὴν ὁποίαν δὲν θὰ κατορθώσῃ νὰ σᾶς δώσῃ οἱοδήποτε ἄλλο rouge.

Μὴ παρασύρεσθε λοιπὸν ἀπὸ μερικὰ ἄγνωστα παρασκευάσματα καὶ ἀνόητες συκοφαντίες.

Ζητεῖτε μόνον τὸ ROUGE χειλέων MICHEL, τὸ ἐπιστημονικὸν αὐτὸ θαῦμα τῆς ἐποχῆς μας. Πωλεῖται παντοῦ.
Ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν Ἑλλάδα: Ε. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ — Μητροπόλεως 42 — Ἀθῆναι.
» » » Αἴγυπτον Γεράσ. Πανᾶς — ὁδὸς Σταμπούλ 18 — Ἀλεξάνδρεια

ΣΙΔΝΕΥ ΝΟΕΛ
ΤΜΗΜΑ ΕΜΠΟΡΡΟΡΑΦΕΙΟΥ
ὑπὸ τὴν Δ/σιν ΤΟΥ Κου STRUZZI
ΔΙΤΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΑΛΑΣΚΑΣ
ΝΕΟΣ ΤΥΠΟΣ
ΒΡΑΔΥΝΑΙ ΕΛΑΦΡΑΙ
ΚΑΜΠΑΡΝΤΙΝΕΣ
4 Γεωργίου Σταύρου 4 Τηλέφ. 23 404

ΓΚΡΕΚΑ
VICTORIA
MARQUE DÉPOSÉE
Ἡ μεγάλη μάρκα
Ἡ ὡραιότερες κάλτσες
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΕΠΙΣΠΕΥΔΕΤΑΙ Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΠΡΟΕΛΑΣΙΣ ΠΡΟΣ ΕΝΙΣΧΥΣΙΝ ΤΗΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗΣ ΘΕΣΕΩΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΝΕΥΗΝ

Ο ΝΕΓΚΟΥΣ ΕΙΣ ΑΠΕΛΠΙΣΤΙΚΗΝ ΘΕΣΙΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 11. (Ἀθην. Πρακτ.).— Κατὰ τηλεγραφήματα πρὸς τὰς ἀγγλικὰς ἐφημερίδας, ὅλαι αἱ ἐνδείξεις πείθουν, ὅτι ἡ Ἰταλία καταβάλλει πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν νὰ ἐπιτύχῃ τοὺς ἀντικειμενικοὺς της σκοποὺς εἰς τὴν Ἀβησσυνίαν πρὶν ἢ αἱ βροχαὶ ἐπιβάλουν τὴν ἀναστολὴν τῶν ἐχθροπραξιῶν. Ἀκόμη ὅμως καὶ πρὶν ἢ αἱ διπλωματικαὶ διαπραγματεύσεις τὴν ὑποχρεώσουν εἰς ἀναστολὴν τῶν ἐπιχειρήσεων. Εἰς τὸ ἐνδεχόμενον τοῦτο ἀκριβῶς ἀποβλέπουσα, θέλει νὰ ἔχῃ εἰς χεῖράς της ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα, τὰ ὁποῖα θὰ τῆς ἐξασφαλίσῃ ἡ πραγματοποίησις τῶν στρατιωτικῶν ἀντικειμενικῶν της σκοπῶν.

Οἱ Ἰταλοὶ ἀναπτύσσονται κανονικῶς καὶ ἀναμένεται ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος ἡ κατάληψις ὅλων τῶν στρατηγικῶν σημείων, τὰ ὁποῖα κεῖνται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης πρὸς τὴν Ἀντὶς Ἀμπέμπα.

Ἤδη κατελήφθη τὸ Κόμπο ἐπὶ τῆς πρὸς τὸ Ντεσσιὲ ὁδοῦ.

Ὡς πρὸς τοὺς Ἀβησσυνούς, ὁ εἰδικὸς ἀπεσταλμένος τοῦ ἡμιεπισήμου γερμανικοῦ Πρακτορείου τηλεγραφεῖ ὅτι, κατὰ τὰς πληροφορίας του, οὗτοι διαθέτουν μόνον μίαν ἀξιόλογον στρατιάν, εἰς τὰ πέριξ τοῦ Χαράρ, καὶ διὰ τὴν ἐκτόπισιν ταύτης οἱ Ἰταλοὶ λαμβάνουν τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΝΤΕΣΣΙΕ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 11. (Ἀθην. Πρ.).— Ἀγγέλλεται ἐξ Ἀσμάρας ὅτι αἱ προφυλακαὶ τοῦ ἐξ ἰθαγενῶν σώματος συνεχίζουν τὴν προέλασιν τῶν πρὸς τὸ Ντεσσιὲ ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἤδη δὲν ἀπέχουν πολύ. Λέγεται ὅτι ὁ Νεγκοὺς ἔχει ἑτοιμάσει ἀμυντικὰ ἔργα μεταξὺ τοῦ Ντεσσιὲ καὶ τῆς Ἀντὶς Ἀμπέμπα ὅπως προλάβῃ ἐπιθέσεις κατὰ τῆς πρωτευούσης του. Ἰδιαίτερα ἀποσπάσματα ἐσχηματίσθησαν καὶ ἐτέθησαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Διαδόχου διὰ τὴν ἄμυναν τῆς πρωτευούσης. Τὰ στρατεύματα τοῦ 1ου Ἰταλικοῦ σώματος στρατοῦ προχωροῦντα κατὰ μῆκος τῆς καραβανιακῆς ὁδοῦ πρὸς τὰ Μάγδαλα ἐφοδιάζονται δι' ἀεροπλάνων.

Ο ΝΕΓΚΟΥΣ ΔΕΝ ΑΚΟΥΕΤΑΙ

Αἱ ἰταλικαὶ ἐφημερίδες πληροφοροῦνται ἐξ Ἀσμάρας ὅτι οἱ πληθυσμοὶ τῆς Αἰθιοπίας δὲν φαίνονται διατεθειμένοι νὰ ὑπακούσουν εἰς τὰς προκηρύξεις τοῦ Νεγκοὺς περὶ νέας γενικῆς κινητοποιήσεως. Οἱ ἴδιοι ἀνταποκριταὶ τηλεγραφοῦν ὅτι ἡ ἐπανάστασις εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Γκότζαμ συνεχίζεται ἐπεκταθεῖσα καὶ εἰς τὴν περιφέρειαν Γκεμίρα. Οἱ Ἀβησσυνοὶ εὑρίσκονται ἐν ἀμηχανίᾳ, ὡς πρὸς φανδὸν τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Ἀντὶς Ἀμπέμπα. Παρατηρεῖται ἔντασις τῶν κατὰ τῶν ξένων ἐκδηλώσεων ἀπὸ μέρους τῶν πληθυσμῶν τῆς Ἀβησσυνίας.

ΤΟ ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

ΡΩΜΗ, 11 (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἀνακοινωθὲν ὑπ' ἀριθ. 182. Ὁ στρατάρχης Μπαντόλιο τηλεγραφεῖ:

«Ἐνῷ τὰ μητροπολιτικὰ στρατεύματα καὶ τὰ ἰθαγενῆ τοιαῦτα συνεχίζουν τὰς κινήσεις των τὰς προβλεπομένας ἀπὸ τὸ σχέδιον τῶν ἐπιχειρήσεων, οἱ πολεμισταὶ τῆς Ἀζέμπο Γκάλα νοτίως τοῦ ποταμοῦ Κορμὰτ ἐπετέθησαν ἐκ νέου καὶ κατετρόπωσαν τὰς ἀβησσυνιακὰς ὀπισθοφυλακάς. Ὁ ἡττηθεὶς ἀντίπαλος ἀφῆκεν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης 400 νεκρούς. Εἰς χεῖρας μας περιῆλθον μεγάλαι ποσότητες ὅπλων καὶ πυρομαχικῶν, καθὼς καὶ σημαντικὸς ἀριθμὸς κτηνῶν.

Η ΑΓΓΛΟΪΤΑΛΙΚΗ ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ ΚΑΘΙΣΤΑΤΑΙ ΟΛΟΝΕΝ ΟΞΥΤΕΡΑ

ΑΠΕΓΝΩΣΜΕΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΝΕΓΚΟΥΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 11 (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἡ 13μελὴς Ἐπιτροπή, ἥτις ἀσχολεῖται μὲ τὸ ἰταλο-αἰθιοπικὸν ζήτημα, διέκοψε τὰς ἐργασίας της μέχρι τῆς προσεχοῦς Πέμπτης. Ὁ πρόεδρος αὐτῆς κ. Ματαριάγκα θὰ ἀρχίσῃ τὴν Τρίτην συνομιλίας μὲ τοὺς Ἰταλοὺς ἀντιπροσώπους πρὸς ταχεῖαν ἔναρξιν εἰ δυνατὸν ἀμέσων διαπραγματεύσεων μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Αἰθιοπίας ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Κ.Τ.Ε. Αἱ ἐφημερίδες παρατηροῦν ὅτι κατὰ τὴν σύσκεψιν τῆς 13μελοῦς ἐπιτροπῆς ἐξεδηλώθη καὶ πάλιν ὀξεῖα ἀγγλο-ἰταλικὴ ἀντίθεσις. Οἱ ἐν Γενεύῃ Γάλλοι ἀνταποκριταὶ φρονοῦν ὅτι ἡ Ἀγγλία εἶνε ἀποφασισμένη εἰς ἐνίσχυσιν καὶ ἐπέκτασιν τῶν κυρώσεων, εἰς ἣν περίπτωσιν ἀποτύχῃ ἡ προσπάθεια τοῦ εἰρηνικοῦ διακανονισμοῦ. Ὁ Νεγκοὺς ἀπηύθυνεν ἀπεγνωσμένην ἔκκλησιν πρὸς τὸν κ. Ἤντεν, ἐν τῇ ὁποίᾳ τονίζει ὅτι διαθέτει πλέον παρὰ 5.000 ἄνδρας ὅπως προστατεύσῃ τὴν ὁδόν, ἥτις ἄγει εἰς τὴν Ἀντὶς Ἀμπέμπα.

ΟΙ ΑΒΗΣΣΥΝΟΙ ΔΥΣΗΡΕΣΤΗΜΕΝΟΙ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 11. (Ἀθην. Πρ.).— Ἀγγέλλεται ἐξ Ἀντὶς Ἀμπέμπα ὅτι συνῆλθε τὴν πρωΐαν τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ὅπως συζητήσῃ ἐπὶ τῶν ἀπαντήσεων, αἱ ὁποῖαι πρόκειται νὰ δοθοῦν εἰς τριακοντάδα ἐρωτημάτων, τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν ἐκ Γενεύης καὶ ἀφοροῦν σπουδαιότατα ζητήματα. Ὁ ἰδιαίτερος ἐν Ἀντὶς Ἀμπέμπα ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Ρώυτερ πληροφορεῖται ὅτι δυσμενὴς ἐντύπωσις προεκλήθη ἐκ τῆς τάσεως, ἣν ἔχουν τὰ ἐρωτήματα ταῦτα. Οἱ Ἀβησσυνοὶ εὑρίσκονται ἐν ἀμηχανίᾳ, ὡς πρὸς τὸν καλύτερον τρόπον τῆς ἀπαντήσεως, ὅστις δέον νὰ δοθῇ εἰς τινα ἐξ αὐτῶν. Ἡ Ἀβησσυνιακὴ δημοσία γνώμη εἶνε σφόδρα ἀπογοητευμένη ἀπὸ τὰ ἡμίμετρα, εἰς τὰ ὁποῖα κατέφυγεν ἡ 13μελὴς Ἐπιτροπὴ καὶ ἀπὸ τὰς προσπαθείας της νὰ ἀποφύγῃ τὰς εὐθύνας διὰ τὴν ἐξεύρεσιν μιᾶς δικαίας διευθετήσεως. Οἱ Ἀβησσυνοὶ εἶνε ἐπίσης δυσηρεστημένοι ἀπὸ τὰς προσπαθείας, αἱ ὁποῖαι καταβάλλονται ἐν Γενεύῃ ὅπως ὠθηθῇ ἡ χώρα των ἀντὶ πάσης θυσίας εἰς ἀμέσους διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Ἰταλίας.

Η ΑΙΓΥΠΤΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΛΙΜΝΗΝ ΤΑΝΑ

ΡΩΜΗ, 11. (Ἀθην. Πρακτ.).— Τὸ Πρακτορεῖον Στέφανι πληροφορεῖται ἐκ Καΐρου ὅτι, καθ' ἃ ἐδήλωσεν ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Αἰγύπτου Ἀλὴ Μαχὲρ εἰς τὸν ἀνταποκριτὴν Ἰταλικῆς ἐφημερίδος, αἱ διαφέρειαι αἱ σχετικαὶ μὲ τὴν λίμνην Τάνα διηυθετήθησαν καὶ ζήτημα λίμνης Τάνα δὲν ὑφίσταται διὰ τὴν Αἴγυπτον ἐφ' ὅσον περιφρουροῦνται τὰ Αἰγυπτιακὰ συμφέροντα.

Η ΜΑΛΤΑ ΑΠΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 11. (Ἀθην. Πρ.).— Ὁ «Πρωϊνὸς Ταχυδρόμος» πληροφορεῖται, ἐν σχέσει μὲ τὴν τροποποίησιν τοῦ καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Μάλτας, ὅτι εἰς τὴν νῆσον θὰ δοθῇ προσεχῶς καταστατικὸς Χάρτης καὶ διοίκησις ἀγγλικῆς ἀποικίας τοῦ στέμματος. Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις, λέγει ἡ ἐφημερὶς ἀπεφάσισε νὰ λάβῃ τὸ μέτρον τοῦτο λόγῳ τῆς στρατηγικῆς καταστάσεως, ἥτις ἐξειλίχθη κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας ἐν τῇ Μεσογείῳ.

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΜΙΛΑΝΟΥ

ΡΩΜΗ, 11. (Ἀθην. Πρακτ.).— Σήμερον τὴν πρωΐαν ἐγένετο ἔναρξις τῆς 17ης Διεθνοῦς Ἐκθέσεως τοῦ Μιλάνου. Τὰ ἐπίσημα ἐγκαίνια ἐγένοντο τὸ ἀπόγευμα, παρουσίᾳ τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως. Ἡ Ἔκθεσις δεικνύει ὅτι αἱ κυρώσεις οὐδόλως ἐπηρέασαν τὴν ἰταλικὴν οἰκονομίαν. Τοὐναντίον ἐπέτρεψαν εἰς τὸ νὰ καταδειχθῇ τὸ ἐφευρετικὸν πνεῦμα ἐν τῇ βιομηχανίᾳ καὶ τῇ γεωργικῇ παραγωγῇ τῆς Ἰταλίας. Εἰς τὴν Ἔκθεσιν ἀντιπροσωπεύονται ὅλαι αἱ ἰταλικαὶ βιομηχανίαι. Ὑπάρχουν τμήματα τουρισμοῦ, εἰδῶν ὑφαντικῆς, γεωργικῶν προϊόντων τῶν ἀποικιῶν κλπ. Ἐκ τῶν ξένων χωρῶν μετέχουν ἡ Γερμανία, ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Οὐγγαρία. Ἐπίσης ἐν τῇ Ἐκθέσει ὑπάρχουν προϊόντα τῆς ἀμερικανικῆς καὶ ἰαπωνικῆς βιομηχανίας.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΔΙΕΤΥΠΩΣΕ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΟΧΥΡΩΣΙΝ ΤΩΝ ΔΑΡΔΑΝΕΛΛΙΩΝ

Κατὰ χθεσινὸν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τηλεγράφημα ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἀνεκοίνωσε πρὸς τὰς κυβερνήσεις τῶν Κρατῶν, τὰ ὁποῖα ἔχουν ὑπογράψει τὴν συνθήκην τῆς Λωζάννης νέαν πρότασιν ὅπως ἀναθεωρηθοῦν αἱ περὶ Στενῶν διατάξεις αὐτῆς.

Κατὰ σχετικὰς πληροφορίας ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἀπὸ διετίας ἤδη θέσασα ἐνώπιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ζήτημα ἐπανοχυρώσεως τῶν Στενῶν ἐλπίζει ὅτι αἱ δυσχέρειαι, τὰς ὁποίας εἶχε συναντήσει τότε ἡ αἴτησίς της ἠμβλύνθησαν, λόγῳ τῶν νέων διαμορφώσεων τῆς γενικωτέρας διεθνοῦς καταστάσεως.

Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ὑπολογίζει ὅτι θὰ ἐκτιμηθῇ ὑπὸ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν ἐννοεῖ νὰ προχωρήσῃ αὐτοβούλως εἰς ἐνέργειαν ἐπανοχυρώσεως τῶν Στενῶν, ἀλλ' ἐξαρτᾷ ταύτην ἐκ τῆς ὁμοφώνου συγκαταθέσεως ὅλων τῶν ὑπογραψάντων τὴν συνθήκην τῆς Λωζάννης κρατῶν. Εἶνε δὲ διατεθειμένη νὰ συνδυάσῃ τὴν χορηγηθησομένην ἄδειαν ἐπανοχυρώσεως τῶν Στενῶν πρὸς παροχὴν ἐγγυήσεων διὰ τὴν ἐλευθεροπλοΐαν αὐτῶν.

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας ἐπεσκέφθη χθὲς τὴν μεσημβρίαν τὸν Γεν. Διοικητὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μαυρουδὴν καὶ ἔσχε μακρὰν συνομιλίαν μετ' αὐτοῦ.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 11. (Τρανζόσεαν).— Ἀγγέλλεται ἐξ Ἀγκύρας, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Ρουσδῆ Ἀρρὰς ἀνήγγειλε χθὲς τὴν νύκτα ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ ὑπάρχουσα συμφωνία ἡ ὑπογραφεῖσα τὸ 1923 δὲν ἀνταποκρίνεται πλέον πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἀμύνης καὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς Τουρκίας, ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἐπιδώσῃ εἰς ὅλας τὰς Δυνάμεις αἱ ὁποῖαι ὑπέγραψαν τὴν ὡς ἄνω συμφωνίαν, διακοινώσεις προτείνουσα τροποποίησιν τῆς συμφωνίας. Αἱ διακοινώσεις πρὸς μίαν ἑκάστην τῶν Δυνάμεων θὰ ἐπεδίδοντο σήμερον Σάββατον. Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις δικαιολογεῖ τὸ διάβημά της προβάλλουσα τὴν σημερινὴν ἀσαφῆ κατάστασιν ἐν Εὐρώπῃ, ἡ ὁποία, ὡς λέγει, δὲν ἐπιτρέπει εἰς τὴν Τουρκίαν νὰ ἀφήσῃ ἀπροάσπιστον ἓν τῶν μᾶλλον τρωτῶν σημείων τοῦ ἐδάφους της. Ὁ Τοῦρκος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν προσέθεσεν, ὅτι εἵλκυσεν ἤδη τὴν προσοχὴν κατ' ἐπανάληψιν εἰς τὴν Γενεύην καὶ Λονδῖνον περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ὀχυρώσεως τῶν Δαρδανελλίων.

Η ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΚΑΪΡΟΥ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Καΐρου ἡ Ἑλληνικὴ Κοινότης ἐν τῇ προσπαθείᾳ της ὅπως καταστήσῃ τὴν περιουσίαν της προσοδοφόρον, προέβη εἰς ἀγορὰν μεγάρου καινουργοῦς εὑρισκομένου εἰς τὴν κεντρικὴν ὁδὸν Σουλεϊμὰν Πασᾶ καὶ ἀξίας 80.000 λιρῶν. Τὸ κτίριον περιλαμβάνει 52 διαμερίσματα αἱ ἐκ τῶν ὁποίων πρόσοδοι θὰ διατίθενται διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν σχολῶν καὶ τῶν ἄλλων ἱδρυμάτων τῆς Κοινότητος.

ΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΑΙ ΕΚ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑΣ

Ὑπὸ τῶν κ. κ. ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν ὑπεγράφη ἀπόφασις, ὁρίζουσα ὅτι ἐπιτρέπεται ἡ μέχρι τέλους Μαΐου ἐ. ἔ. εἰσαγωγὴ ἐκ Τσεχοσλοβακίας εἰδῶν τοῦ πίνακος δ', εἰσαγομένων δι' ὑπουργικῶν ἀποφάσεων, ἐφ' ὅσον ἡ σχετικὴ ἄδεια εἰσαγωγῆς ἔχει ἐκδοθῆ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἡ ἀξία αὐτοῦ διακανονίζεται μέσῳ τοῦ ἑλληνοτσεχοσλοβακικοῦ κλήριγκ.

ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

Ἀπὸ τῆς χθὲς ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ Τελωνείου Ἀθηνῶν ὁ τελώνης κ. Ἀθανασόπουλος. Ὡς ὑποδιευθυντὴς τοῦ Τελωνείου Πειραιῶς ἐτοποθετήθη ὁ κ. Κόκκινος, ὡς ὑποδιευθυντὴς δὲ τοῦ Τελωνειακοῦ Ἐλέγχου ὁ κ. Κώνστας.

Ἡ ἐπανεξέτασις τῶν προαγωγῶν τῶν ἐφόρων γ' τάξεως εἰς β' θὰ γίνῃ τὸ προσεχὲς Σάββατον, ἐντὸς δὲ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος θὰ γίνουν αἱ προαγωγαὶ τῶν τελωνοφυλάκων.

ΚΡΟΥΣΜΑΤΑ ΟΣΤΡΑΚΙΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 11. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βερροίας, εἰς τὸ χωρίον Γράνιτσα, ἐσημειώθησαν κρούσματα ὀστρακιᾶς. Ἐλήφθησαν ὅλα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα.

Ο ΝΕΟΣ ΛΙΜΕΝΑΡΧΗΣ

Ἀπὸ τῆς χθεσινῆς πρωΐας ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ νέος λιμενάρχης Πειραιῶς πλοίαρχος κ. Β. Σκαρπέτης.

ΜΗΝΥΣΕΙΣ ΕΠΙ ΝΟΘΕΙΑ

Ὑπὸ τοῦ Τμήματος Ἀγορανομίας κατηγγέλθησαν οἱ κάτωθι ἐπὶ νοθείᾳ:

Διὰ νοθείαν καφὲ οἱ παντοπῶλαι Ι. Ἔξαρχος (Πειραιῶς 67), Κ. Παναγιώτου (Ἰφιγενείας 77), καὶ οἱ καφεπῶλαι Νικ. Μπέλκας (Σοφοκλέους 17), Χρ. Σαμούρκας (Ἀθηνᾶς 46) καὶ Κωνστ. Πλατῆς (Ἱπποκράτους 142). Ἐπὶ νοθείᾳ βουτύρου οἱ γαλακτοπῶλαι Γεώρ. Τσουγκράνας (Ἀλκαμένους 5), Νικ. Ἀθανασιάδης (Παπαδιαμαντοπούλου 33), οἱ παντοπῶλαι Κ. Βάρσης (Πλατεῖα Κονδύλη), Παν. Κοτσίδης (Λεωφόρος Καισαριανῆς) καὶ ὁ τυροπώλης Χρ. Τσώνης (Πραξιτέλους 36. Ἐπὶ νοθείᾳ γιαούρτης οἱ γαλακτοπῶλαι Ἠλίας Ζερμπίνης (Παπαστράτου καὶ Κιουταχείας), Γ. Βαρελᾶς (Σίφνου 4), Χρ. Κλεισούρας (Πατησίων 272), Δημ. Φλεριανὸς (Πατησίων καὶ Γκλαβάνη) καὶ Κ. Λῶλος (Λένορμαν 72). Ἐπὶ νοθείᾳ γάλακτος οἱ πλανόδιοι γαλακτοπῶλαι Ἀθαν. Δούκας (συν. Ὑμηττοῦ) καὶ Βασ. Κατσογιάννης (Στουρνάρα 2). Ἐπὶ νοθείᾳ ἀλιπάστων ὁ παντοπώλης Δημ. Ροκανᾶς καὶ ἐπὶ νοθείᾳ ταραμᾶ ὁ ἔμπορος Χαράλ. Βαρούτσικος. Ἐπὶ νοθείᾳ ἀλεύρων ὁ Δημ. Βαβούλης διευθυντὴς κυλινδρομύλου Κωνσταντοπούλου Πειραιῶς καὶ ἐπὶ νοθείᾳ ὄξους ὁ Κ. Πλατόπουλος παντοπώλης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀσωμάτων.

ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΜΑΛΛΟΝ ΑΠΙΘΑΝΟΣ Ο ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΥΠΟ ΤΟΝ κ. Ι. ΜΕΤΑΞΑΝ

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἡ πολιτικὴ κατάστασις, ὡς ἐγράψαμεν καὶ χθές, θὰ διευκρινισθῇ ὅσον ἀφορᾷ τὴν θέσιν τῶν κομμάτων ἔναντι τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς τῆς ἀρχομένης ἑβδομάδος. Ἤδη ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρης ἐμμένων εἰς τὰς γνωστὰς ἀπόψεις του ὅτι ἐπιβάλλεται ὁ σχηματισμὸς Κυβερνήσεως προερχομένης ἐκ τοῦ κοινοβουλίου, προέβη εἰς νέας βολιδοσκοπήσεις προτίθεται δέ, ὡς ὁ ἴδιος ἀνεκοίνωσε, ν' ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν σχετικῶν συνεννοήσεων, ἐκ τῶν πορισμάτων τῶν ὁποίων καὶ θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ στάσις τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐν τῇ Βουλῇ.

Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν καὶ ἡ νέα αὐτὴ προσπάθεια τοῦ κ. Τσαλδάρη δὲν ἤθελεν ἀποδώσῃ θετικὰ ἀποτελέσματα, τὸ Λαϊκὸν κόμμα θὰ παράσχῃ, καθ' ὅλας τὰς ἐνδείξεις ψῆφον ἀνοχῆς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Δεμερτζῆ.

Αἱ ὑπάρχουσαι προβλέψεις δὲν δικαιολογοῦν αἰσιοδοξίαν διὰ τὴν ἀναληφθησομένην νέαν κίνησιν κυρίως διότι ἡ Διοίκησις τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ἐμφανίζεται ἀποστέργουσα νὰ συνεργασθῇ ἵνα δοθῇ εἰς τὸ κυβερνητικὸν ζήτημα λύσις ἄλλη ἐκείνης τὴν ὁποίαν ὁ κ. Σοφούλης εἶχεν ὑποδείξει εἰς τὸν Βασιλέα, τοῦ σχηματισμοῦ δηλαδὴ τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως.

Πάντως καὶ τὸ κυβερνητικὸν ζήτημα θ' ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον τῆς διεξαχθησομένης συζητήσεως κατὰ τὴν συνέλευσιν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, τὴν συγκληθεῖσαν διὰ τὴν προσεχῆ Κυριακήν, ὑπάρχουν δὲ βουλευταὶ ὑποστηρίζοντες τὴν ἄποψιν ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ ἐπιδιωχθῇ ὁ σχηματισμὸς Κυβερνήσεως ἐκ τοῦ κοινοβουλίου.

Τὴν αὐτὴν ἄποψιν ὑποστηρίζουν καὶ βουλευταὶ τῶν δημοκρατικῶν κομμάτων, χαρακτηριστικαὶ δὲ εἶνε αἱ χθεσιναὶ δηλώσεις τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος, ἀφ' οὗ διηυκρίνισεν ὅτι δὲν ὑπεστήριξε τὸν σχηματισμὸν Κυβερνήσεως μικρῶν κομμάτων, διότι τοιαύτη λύσις οὔτε γνησίως κοινοβουλευτικὴ εἶνε, ἀλλὰ καὶ τὴν φιλοτιμίαν τῶν μεγάλων κομμάτων εὐλόγως θίγει, ἐτόνισεν ὅτι ἐπιβάλλεται ὁ σχηματισμὸς κοινοβουλευτικῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τὰ πολιτικὰ κόμματα τῆς Βουλῆς.

Ἐφ' ὅσον, προσέθεσεν ὁ κ. Παπανδρέου, ἡ Βουλὴ δὲν σχηματίζει Κυβέρνησιν ἐκ τῶν κόλπων της παραλείπει τὸ κυριώτερον χρέος της καὶ ἐκπίπτει εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ λαοῦ.

Ὑπάρχουν πληροφορίαι, ὅτι ἡ κοινοβουλευτικὴ ὁμὰς τοῦ κ. Μυλωνᾶ θὰ κηρυχθῇ ὑπὲρ τοῦ σχηματισμοῦ Κυβερνήσεως ἐκ τῶν κομμάτων.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Μεταξᾶς ἐπανέλαβε καὶ χθὲς ὅτι ἀγνοεῖ πᾶσαν κίνησιν σημειουμένην μεταξὺ τῶν κομμάτων.

«Πέραν, εἶπε, τοῦ ὅτι μετέχω μιᾶς Κυβερνήσεως οὐδετέρας, ἡ ὁποία θὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὴν Βουλὴν διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην της, οὐδὲν ἄλλο γνωρίζω».

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΙΣΤΟΥΣ ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Χρυσόστομος ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς πιστοὺς τὴν κάτωθι Πασχαλινὴν εὐχήν:

«Πολλὰ πράγματα εἰς τὴν ζωήν μας, τακτικῶς ἐπαναλαμβανόμενα, καταντοῦν ἁπλαῖ συνήθειαι καὶ ἀποβάλλουν πολλάκις τὸ ἐνδιαφέρον. Ἡ μεγάλη ὅμως καὶ λαμπρὰ ἑορτὴ τοῦ Πάσχα, κατὰ τὴν ὁποίαν τελεῖται ἡ ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος τῆς ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος, ἐπὶ τοσούτους ἤδη αἰῶνας ἐπαναλαμβανομένη διὰ τὸν κόσμον καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰς τὴν ζωὴν ἑκάστου ἐξ ἡμῶν, προκαλεῖ πάντοτε συγκίνησιν βαθυτάτην.

Μόνον ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι, ἕνεκα τῆς ἀπιστίας των, ἔσχον τὸ ἀτύχημα νὰ περιέλθουν εἰς κατάστασιν πνευματικῆς ἀναισθησίας καὶ στεροῦνται τῶν ἐκ τῆς θρησκείας ἱερῶν ἐξάρσεων καὶ συγκινήσεων, μένουν ἀδιάφοροι ἐκ τῆς ἱερωτάτης ἀναμνήσεως τοῦ γεγονότος τῆς ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος. Μακρὰν εὑρισκόμενοι τοῦ φωτὸς τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας, παραγνωρίζουν οὗτοι τὴν ἀλήθειαν, ὅτι τὸ γεγονὸς τοῦτο μετέβαλε τὴν ὄψιν τοῦ κόσμου καὶ ἔστρεψε τὸν ροῦν τῆς παγκοσμίου ἱστορίας πρὸς νέας κατευθύνσεις, ἀνεγέννησε καὶ ἀνεμόρφωσε τὸν κόσμον. Ἀλλ' ἴσως καὶ αὐτοὶ ἀκόμη νὰ μὴ μένουν ἐντελῶς ἀσυγκίνητοι ἐκ τῶν χαρμοσύνων κωδωνοκρουσιῶν τῆς νυκτὸς τοῦ Πάσχα καὶ ἐκ τοῦ ἀκούσματος τοῦ θριαμβευτικοῦ ὕμνου: «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος».

Πόσα ἀληθῶς λέγει εἰς τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν μας, ὁποῖα ἱερὰ αἰσθήματα προκαλεῖ ὁ ἱερὸς οὗτος ὕμνος τῆς νίκης κατὰ τοῦ θανάτου.

Χριστὸς ἀνέστη!

Βεβαίως, διὰ τῆς ἀνθρωπίνης γλώσσης δὲν δύναται νὰ παρασταθῇ τὸ γεγονὸς τῆς ἀναστάσεως εἰς ὅλην τὴν θείαν μεγαλοπρέπειαν καὶ εἰς ὅλον τὸ ἀπερινόητον βάθος του. Ἀλλ' ὅλοι τὸ αἰσθανόμεθα καὶ ὅλους μας μᾶς καταλαμβάνει ἱερὸς ἐνθουσιασμὸς ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει του. Γέροντες καὶ νέοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, πλούσιοι καὶ πτωχοί, ὅλοι δοκιμάζομεν τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἰσχυρὰν ἐπίδρασιν τῆς ἀληθείας τῆς ἀναστάσεως τοῦ πρὸς ἀπολύτρωσιν τοῦ ἀνθρώπου σταυρωθέντος Χριστοῦ. Ἡ Σταύρωσις καὶ ἡ Ἀνάστασις ἀποτελοῦν τὸ θεμέλιον καὶ τὴν βάσιν τῆς ἁγίας ἡμῶν θρησκείας. Κατὰ τὴν νύκτα τῆς μεγάλης ἑορτῆς εἶνε διάχυτος εἰς τὰς ψυχάς μας ἡ βαθεῖα συναίσθησις τοῦ θριάμβου τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου. Τὰ πάντα πληροῦνται ἐκ τοῦ ἐκλάμψαντος ἐκ τοῦ τάφου θείου φωτός.

Παρῆλθον ἔτη καὶ αἰῶνες, γενεαὶ γενεῶν ἀντικατέστησαν ἀλλήλας, ὁ κόσμος, κατὰ τὴν ἱστορικήν του σταδιοδρομίαν, διῆλθε διὰ σφοδρῶν τρικυμιῶν καὶ μεγάλων περιπετειῶν, ἀλλ' ἡ ἐκ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα χαρὰ εἶνε πάντοτε νέα, ἰσχυρά, αἰωνία.

Εὐχόμεθα ὅπως ὁ εὐσεβὴς Ἑλληνικὸς λαὸς αἰσθάνεται πάντοτε τὴν χαρὰν αὐτήν. Ἡ ἐθνική ἱστορία του συνδέεται ἀδιαρρήκτως μετὰ τῆς τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεώς του. Μετὰ πάροδον τοσούτων αἰώνων καὶ ἐν τῷ νέῳ Ἑλληνισμῷ ζοῦν ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ παράδοσις καὶ τὸ χριστιανικὸν πνεῦμα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὡς δύο μεγάλαι πνευματικαὶ δυνάμεις, αἵτινες προσέδωκαν εἰς τὸν χριστιανικὸν Ἑλληνισμὸν νὰ χαρακτηριστικὰ καὶ θεμελιώδη γνωρίσματά του. Δὲν εἶνε λοιπὸν δυνατὸν νὰ μὴ εὑρίσκῃ βαθυτάτην ἀπήχησιν εἰς τὴν ψυχὴν παντὸς ἀληθοῦς Ἕλληνος τὸ «Χριστὸς ἀνέστη». Ἀλλ' εἴθε τοῦτο νὰ ἐνισχύῃ τὴν πρὸς τὸν Χριστὸν πίστιν καὶ νὰ ἀναπτύσσῃ τὰς ἀρετὰς ἐκείνας, πρὸ πάντων τὴν ἀγάπην, τὴν εἰρήνην, τὴν χρηστότητα, τὴν ἀγαθωσύνην καὶ τὴν δικαιοσύνην, διὰ τῶν ὁποίων ὁ Χριστιανισμὸς ἀσκεῖ τὴν εὐεργετικήν του ἐπὶ τῆς ζωῆς ἐπίδρασιν καὶ προσδίδει εἰς αὐτὴν τὴν ὑψηλὴν καὶ ἀληθινήν της ἔννοιαν. Ἡ θρησκεία δὲν εἶνε θεωρία, ἀλλὰ ζωή, παύει δὲ νὰ ἀσκῇ τὴν ἀγαθὴν ἐπίδρασίν της, παύει νὰ ὑφίσταται ἐν τῇ πραγματικότητι, ἂν δὲν ἐκδηλοῦται εἰς τὴν ζωήν. Μικρὸν πρὸ τοῦ σταυρικοῦ θανάτου ὁ Κύριος ἔλεγε πρὸς τοὺς μαθητάς του: «Ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή». Ἡ ζωή μας πρέπει νὰ εἶνε ἀληθῶς χριστιανικὴ διὰ νὰ εἶνε δυνατὸν νὰ αἰσθανώμεθα τὴν χαρὰν τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ.

Εἰς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἃς ἀπαντῶμεν ἐξ ἀκραδάντου καὶ ἐνδομύχου θρησκευτικῆς πίστεως καὶ ἐκ βαθείας συναισθήσεως ὅτι πρέπει νὰ προσαρμόζωμεν τὴν ζωήν μας πρὸς τὴν πίστιν, «Ἀληθῶς ἀνέστη».

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΗΣ ΑΙΘΙΟΠΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΝΑ ΠΑΥΣΗ Η ΣΦΑΓΗ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Αἰθιοπίας ἀπηύθυνε τὸ κατωτέρω τηλεγράφημα πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν ἐκκλησιῶν, ὡς καὶ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν:

«Τὴν στιγμήν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὅλος ὁ χριστιανισμὸς ἑτοιμάζεται νὰ ἑορτάσῃ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος, ἀπευθύνομεν τὴν ὀδυνηρὰν ἔκκλησίν μας πρὸς ὅλους τοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς μας καὶ ἐπισύρομεν τὴν προσοχήν σας ἐπὶ τῶν ἀπανθρώπων καὶ ἀπηγορευμένων μέσων καὶ τῶν ἀσφυξιογόνων ἀερίων, τὰ ὁποῖα ὁ ἐχθρὸς χρησιμοποιεῖ ἐναντίον τοῦ ἡρωϊκοῦ λαοῦ τῆς Ἀβησσυνίας καὶ παρακαλῶ τὴν μακαριότητά σας νὰ ἐκλιπαρήσῃ τὸν Κύριον, ὅπως αἱ ἐπονείδιστοι αὐταὶ σφαγαὶ διὰ τὸν χριστιανισμὸν καταπαύσουν τὸ ταχύτερον».

Ο κ. ΜΕΤΑΞΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΝ ΘΗΤΕΙΑΝ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Τὸν ἀντιπρόεδρον τῆς κυβερνήσεως καὶ ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν κ. Μεταξᾶν ἐπεσκέφθη χθὲς καὶ συνειργάσθη ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας. Ὁ κ. Λούβαρις ἔθεσεν ὑπ' ὄψιν τοῦ κ. Μεταξᾶ τὰ αἰτήματα τῶν φοιτητῶν σχετικῶς μὲ τὴν θητείαν των ἐν τῷ στρατῷ, καὶ εἰδικώτερον μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἐξαγορᾶς ταύτης.

Ὁ κ. Μεταξᾶς ἐρωτηθεὶς σχετικῶς ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Ἐξήτασα μετὰ πολλῆς εὐμενείας ὅλα τὰ ζητήματα τῶν φοιτητῶν διὰ νὰ ἴδω ἐὰν εἶνε δυνατὸν νὰ ἱκανοποιηθοῦν ὡρισμένα ἐξ αὐτῶν χωρὶς νὰ γίνεται καταστρατήγησις τοῦ νόμου. Ἀρχικῶς διεπίστωσα ὅτι τὰ ζητήματα τῶν ἀντιτίθενται πρὸς τὸν νόμον καὶ συνεπῶς δὲν δύνανται νὰ γίνουν δεκτά. Δηλῶ δὲ ρητῶς καὶ κατηγορηματικῶς ὅτι μεταβολὴ τῶν νόμων ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν ἀπεργίας δὲν δύναται νὰ γίνῃ δεκτή. Ἐὰν οἱ φοιτηταὶ ἀπεργήσουν τότε θὰ θεωρηθοῦν ὅτι διέκοψαν τὰς σπουδάς των καὶ ἀμέσως θὰ ἀνακαλέσουν τὸ εὐεργέτημα τῆς ἀναστολῆς.

»Εἶμαι ὅμως βέβαιος ὅτι οἱ φοιτηταὶ οἱ ὁποῖοι αὔριον θὰ ἀποτελέσουν τὰς τάξεις τῶν διανοουμένων, θὰ δώσουν πρῶτοι τὸ παράδειγμα σεβασμοῦ τῶν νόμων».

ΔΙΩΞΙΣ ΠΛΟΙΑΡΧΩΝ

Τὴν 16ην Ἀπριλίου παραπέμπονται ἐνώπιον τοῦ πρωτοβαθμίου ἀνακριτικοῦ συμβουλίου τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ οἱ κυβερνῆται Θεόδ. Λαμπρινὸς καὶ Σταματίου. Ἐκ τούτων ὁ μὲν πρῶτος διότι προσέλαβεν ἐπὶ τοῦ πετρελαιοκινήτου «Ταξιάρχης» ναύτας χωρὶς νὰ ἐγγράψῃ αὐτοὺς εἰς τὸ ναυτολόγιον τοῦ πλοίου, ὁ δὲ δεύτερος διότι ἀπέπλευσεν ἐκ Πειραιῶς χωρὶς ναυτιλιακὰ ἔγγραφα.

ΤΑ ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ἀνεκοινώθη ὅτι αἱ διοικήσεις τῶν ἐργατικῶν Σωματείων πρόκειται νὰ παρουσιασθοῦν ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ τὰ ἁρμόδια ὑπουργεῖα, προκειμένου νὰ ὑποβάλουν ὑπόμνημα διὰ τὰ ἐκκρεμοῦντα ζητήματα τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ὀργανώσεων θὰ προβοῦν καὶ εἰς προφορικὴν ἀνάπτυξιν τῶν ζητημάτων, ζητοῦντες τὴν λῆψιν μέτρων πρὸς βελτίωσιν τῆς θέσεως τῶν ἐργατῶν.

ΤΑ ΚΟΥΡΕΙΑ

Τὰ κουρεῖα καὶ κομμωτήρια θὰ παραμείνωσι ἀνοικτὰ τὴν μὲν Δευτέραν τοῦ Πάσχα ἀπὸ τῆς 10—1 μεσημβρινῆς τὴν δὲ Τρίτην ἀπὸ τῆς πρωΐας μέχρι τῆς 1ης μεσημβρινῆς.

ΜΕΤΑΞΥ ΑΔΕΛΦΩΝ

Συνελήφθη εἰς τὸν Πειραιᾶ ὁ ἐλαιοχρωματιστὴς Χρ. Φωτεινάτος, διότι ἐτραυμάτισε τὸν ἀδελφόν του Κωνσταντῖνον δι' ἀσήμαντον χρηματικὴν διαφοράν, κτυπήσας αὐτὸν διὰ μαχαίρας εἰς τὸν ἀριστερὸν βραχίονα.

ΕΠΙ ΤΗ ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς τῆς Ἱσπανικῆς Δημοκρατίας, ἡ Α. Ε. ὁ Πρέσβυς τῆς Ἱσπανίας θὰ δεξιωθῇ τὴν ἐνταῦθα Ἱσπανικὴν παροικίαν, ὡς καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἱσπανοελληνικοῦ Συνδέσμου τὴν 14ην Ἀπριλίου καὶ ὥραν 5ην μ. μ. ἐν τῷ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σκουφᾶ 31 μεγάρῳ τῆς Πρεσβείας.

ΑΝΤΙ ΤΟΥ ΑΜΝΟΥ ΕΣΦΑΞΑΝ ΑΛΛΗΛΟΥΣ

Συνελήφθη εἰς Πειραιᾶ ὁ Δημ. Ἰωαννίδης ἢ Ἀράπογλου, ἐτῶν 26, ἀχθοφόρος, διότι ἐτραυμάτισε διὰ μαχαίρας εἰς τὸ πρόσωπον τὸν Κοσμᾶν Κ. Δημητράδην, ἐτῶν 35 κτηματίαν, κατόπιν σφοδρᾶς λογομαχίας διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου προτίμησιν διὰ τὴν σφαγὴν τοῦ κοινοκτήτου Πασχαλινοῦ ἀμνοῦ.

ΔΙΑ ΣΦΕΝΔΟΝΗΣ

Χθὲς τὴν πρωΐαν συνελήφθη εἰς Πειραιᾶ ὁ Μιχ. Βαλλιάνης ἐτῶν 16 ἀλήτης, διότι διὰ σφενδόνης ἐξετίναξεν ἐναντίον τοῦ ἐπίσης ἀλήτου Ε. Βγεναστοῦ τρίμμα μετάλλου καὶ τοῦ ἐξώρυξε τὸν ἀριστερὸν ὀφθαλμόν. Ἀφορμὴν εἰς τὴν ἐπίθεσιν καὶ τὴν ἐπακολουθήσασαν ἐγκληματικὴν ταύτην πρᾶξιν ἔδωκεν ἡ ζηλοτυπία τοῦ Βαλλιάνου, διότι ὁ Βγεναστὸς ἔπαιζε φυσαρμόνικαν.

ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Διὰ διατάγματος διορίζεται Νομάρχης Χαλκιδικῆς ὁ κ. Σ. Κορφιωτάκης.

Η ΠΑΣΧΑΛΙΝΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΑΙ ΤΙΜΑΙ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

Η ΧΟΡΗΓΗΣΙΣ ΒΟΗΘΗΜΑΤΩΝ

Ἡ πασχαλινὴ κίνησις εἰς τὴν ἀγορὰν ὑπῆρξε ἀπὸ τῆς πρωΐας ζωηροτάτη, διεπιστώθη δὲ πλήρης ἐπάρκεια καὶ κρέατος καὶ τῶν ἄλλων τροφίμων.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ ὑφυπουργείου τῆς Ἀγορανομίας παρηκολούθησε χθὲς τὰς τιμὰς τῶν τροφίμων καὶ τοῦ κρέατος τόσον εἰς τὴν κεντρικὴν ἀγορὰν ὅσον καὶ εἰς τὰ κέντρα τῶν συνοικιῶν, διεπίστωσε δέ, ὡς ἀνεκοινώθη, ὅτι αὗται ἦσαν ὡς αἱ περυσιναὶ εἴς τινα δὲ εἴδη καὶ κατώτεραι, καίτοι ὁ τιμάριθμος ἐφέτος ἦτο ηὐξημένος.

Ἐπὶ παραδείγματι ἡ τιμὴ κρέατος ἀμνοῦ συνήθους ἐκυμαίνετο μεταξὺ 44 καὶ 48 δραχμῶν κατ' ὀκᾶν, ἐκτὸς τοῦ ἐξαιρετικῆς ποιότητος, ὁ ὁποῖος ἐτιμᾶτο κατ' ἀρχὰς πρὸς δρχ. 52 καὶ ἔπειτα πρὸς δρ. 50.

Τὰ αὐγὰ ἐτιμῶντο πρὸς δρ. 1.60—2.00 δραχμὰς ἕκαστον.

ΑΙ ΔΙΑΝΟΜΑΙ ΒΟΗΘΗΜΑΤΩΝ

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς χθεσινῆς ἡμέρας διενεμήθησαν εἰς τοὺς ἀπόρους ἐργάτας ὑπὸ τῶν κλαδικῶν ὀργανώσεων τὰ διατεθέντα ποσὰ ὡς ἐπιδόματα. Λόγῳ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν ἀνέργων τὸ ἐπίδομα περιωρίσθη εἰς 30 δρ. δι' ἕκαστον ἄπορον.

Ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως Ἐφέδρων Παλαιῶν Πολεμιστῶν διενεμήθησαν χθὲς εἰς τοὺς ἀπόρους χίλιαι ὀκάδες ἄρτου, δέκα χιλιάδες ὠῶν, τριακόσιαι ὀκάδες κρέατος, πολλαὶ ὀκάδες λαχανικῶν καὶ ἄλλα εἴδη. Τὰ ἀνωτέρω εἴδη συνεκεντρώθησαν ὑπὸ τῆς Διοικήσεως δι' ἐράνων ἀπὸ τὰ καταστήματα.

Ἀπὸ τῆς Μεγάλης Πέμπτης ὁ Οἶκος τοῦ Ναύτου ἐν Πειραιεῖ, ἐνισχυθεὶς ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργείου Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας διὰ προσωπικοῦ βαθμοφόρων καὶ γραφέων, διένειμε χρηματικὰ βοηθήματα ἐκ δραχ. 500 χιλιάδων καὶ πλέον εἰς 1500 περίπου ἀνέργους ναυτεργάτας καὶ ἀξιωματικοὺς τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ.

Οἱ ναυτεργάται δι' ἀντιπροσώπου των ἐξέφρασαν τὰς εὐχαριστίας των εἰς τὸν ὑφυπουργὸν τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας κ. Ρεδιάδην, ἡ δὲ «Ἕνωσις Μηχανικῶν ἐμπορικῶν ἀτμοπλοίων» ἀπηύθυνεν αὐτῷ διὰ τοῦ προέδρου αὐτῆς κ. Πρόκου θερμότατον εὐχαριστήριον τηλεγράφημα.

Ὅμοια ἐπιδόματα ἐχορηγήθησαν, κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ εἰς ἀνέργους ναυτικοὺς διαμένοντας ἐν Σύρῳ, Θεσσαλονίκῃ, Χίῳ καὶ Λαυρίῳ.

Τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς διένειμε κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τελευταίων ἡμερῶν 150 χιλιάδας δραχμῶν.

Ἐπίσης, διὰ τῶν 125 ἐνοριακῶν φιλοπτώχων ταμείων διενεμήθησαν περὶ τὰς 500 χιλιάδας δραχμῶν.

ΧΟΡΗΓΗΣΙΣ ΑΔΕΙΩΝ

Κατόπιν διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἐνετάλησαν οἱ διοικηταὶ τῶν συνταγμάτων καὶ στρατιωτικῶν καταστημάτων ὅπως χορηγήσουν εἰς τοὺς παρ' αὐτοῖς ὑπηρετοῦντας στρατευσίμους ὀλιγοημέρους ἀδείας λόγῳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα.

Θὰ λάβουν ἀδείας 15 % οἱ κληρωτοὶ νεωτέρας ἀπογραφῆς καὶ 20 % οἱ παλαιοτέρων κλάσεων.

ΧΑΡΙΣΜΟΣ ΠΟΙΝΩΝ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα ἐκοινοποιήθησαν διαταγαὶ ἐκ μέρους τοῦ κ. Μεταξᾶ, διὰ τῶν ὁποίων χαρίζονται αἱ ποιναὶ τῶν πειθαρχικῶς τιμωρημένων ἀξιωματικῶν καὶ ἀνδρῶν τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, τοῦ ναυτικοῦ καὶ τῆς ἀεροπορίας.

Οἰκονομικὴ Ζωὴ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΙΜΑΙ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΑΙ

Σάββατον, 11 Ἀπριλίου 1936

Ἐπὶ	Ἀγορὰ	Πώλησις
Ζυρίχης	34.65	34.90
Παρισίων	7.—	7.05
Λονδίνου	526.—	530.—
Ν. Ὑόρκης	106.—	107.—
Βαρσοβίας	20.—	20.20
Στοκχόλμης	27.10	27.30
Ἀμστερνταμ	72.20	72.75
Βρυξελλῶν	3.59	3.62

ΤΙΜΑΙ ΚΛΗΡΙΓΚ

Βουκουρεστίου	0.75	0.80
Σόφιας	1.20	1.30

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΩΝ

Παρισίων	6.99	7.05
Βερολίνου	**40.50**	**41.50**
Πράγας	4.39	4.43
Ζυρίχης	34.60	34.90
Βρυξελλῶν	3.58	3.62
Βελιγραδίου	**2.45**	2.48
Κων)πόλεως	85.—	86.—
Μιλάνου	8.36	8.42

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΘΕΙΣΑΙ ΑΞΙΑΙ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤΩΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜ	
			11/4	9/4
1914	3040	3030	3035	3040
Ἐμπορικῆς	483	382	382	381
Ἠλεκτρ. Σιδηρ.	544	542	544	542
Λιπασμάτων	1300	1270	1300	1265
Ἐριουργίας	271	269	270	268

Ξένα Χρηματιστήρια

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 11. (Τηλγρ.).— Αἱ μετοχαὶ τῆς Ἑταιρείας Οἴνων ἔκλεισαν χθὲς εἰς τὰ 184 φρ., αἱ δὲ τῆς τῶν Σιδηροδρόμων Θεσσαλίας εἰς τὰ 91 φράγκα.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 11. (Τηλεγρ.)— Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἑλληνικῶν δανείων ἔκλεισαν χθὲς εἰς τὰς κάτωθι τιμάς:

5 % 1881 καὶ 1884 £ 28, 4 % 1887 £ 23, 4 % 1889 £ 24, 5 % 1890 £ 26, 5 % 1893 £ 27, 2 ½ % 1898 £ 163, 4 % 1902 £ 22½, 5% 1907 £ 31, 4% 1910 £ 23, 5% 1914 £ 29½, 7% 1924 £ 42 ½, 6 % 1928 (Σταθεροπ.) £ 35, Κτηματικῆς 4 ¾ % 1927—30 £ 81, Παραγ. Α' 6% 1928 £ 35, Παραγ. Β' 6% 1931 £ 44.

Ξέναι Χρηματαγοραὶ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (Κλείσιμον 11ης).— Νέας Ὑόρκης 4.9412, Παρισίων 71.196, εΒρολίνου 12.285, Βιέννης 36.18, Ἀμστερνταμ 7.275, Βρυξελλῶν 29.265, Ἰταλίας 62. 62, Ἑλβετίας 15.17.

ΖΥΡΙΧΗ (Κλείσιμον 9ης).— Παρισίων 0.2023, Λονδίνου 15.17, Ν. Ὑόρκης 3. 0675, Ἀμστερνταμ 2.0845, Στοκχόλμης 0.7820, Βρυξελλῶν 0.51925, Βαρσοβίας 0.57775, Βερολίνου 1.2340, Πράγας 0. 1268, Βιέννης 0.5720, Βουδαπέστης 0. 6000, Βουκουρεστίου 0.0220, Βελιγραδίου 0.0698, Σόφιας 0.0350, Κωνσταντινουπόλεως 2.45, Μιλάνου 0.2410.

Σάββατον 11 Ἀπριλίου 1936. ΔΕΛΤΙΟΝ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ κλ. μεσ.

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝ. ΔΑΝΕΙΩΝ

Εἰς χρυσόν	
1881	2980
1884	2980
Μονοπωλ.	2450
Παγίου	2350
Κεφαλαιώσ.	2800
Σιδ. Π. Α.	2900
Ἠγγυημένοι	84000
Ἑλλ. Σιδ.	2370
Ἐθν. Ἀμύν.	590
110 ἑκατομμ.	2360
500 ἑκατομμ.	3035
Πρ. 7%	4130
Πρ.7% 1924	23000
Ὑδρεύσεως	75500
Ὑδρεύσεως	69000
Σταθ. 6 %	3450
Σταθ. 1928	16000
Παραγ. 1928	3600
Παραγ. 1931	4350
Θεσ. Μον.	1840
Θεσ.Κων. 1883	450

Εἰς δραχμάς	
Ἑνοποιήσεως	41.50
Πύργ. Μελ.	42.—
Ναυτ. Χορ.	34.—
Ἐπιτάξεως	47.—
75 ἑκατομ.	48.—
Ἀπ. σειρ.Α-1	65.50
Ἐντ. Γραμμ.	61.50
Ἑλλ. ὑπηκ.	314.—
Ἀνταλλ. 8%	688.50
Ἀνταλλ. 6%	681.—
Πολεμοπαθῶν	49.50
Μεταναστ.	251.—
Τέκτονος	80.—
Ἀποζ. Ἀγρ.	508.—

Λαχειοφόρα	
Πατριωτικοῦ	4.50
300 ἑκ.Πολ.	117.50
300 ἑκ.Μον.	117.50
Ἀναγκ. 6½%	68.50
Ἀναγκ. 6 %	56.50

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Λιπασμ. 8½%	9600
Ἐκκαθαρίσεως	125
Ἐκκ. Προνομ.	655

Λαχειοφόρα	
2 ½ % 1904	86.—
2 ½ % 1912	76.—
Κτηματ. 7%	305.—
Κτηματ. 7%	299.—

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τράπεζαι	
Ἑλλάδος	6900
Ἀθηνῶν	198
Ἐθνικῆς	57000
Ἐμπορικῆς	382
Ἐμπορ. Πίστ.	110
Καραβασίλη	2150
Κτηματικῆς	1400
Λαϊκῆς	6200
Λακωνίας	79
Πειραιῶς	220
Χίου	**225**

Σιδηρόδρομοι	
Σ.Π.Α.Π.	80
Θεσσαλίας	670
Ἠλ. Σιδ.	545

Ἐμπορίου	
Αὐτ. «Ἀθηνᾶ»	40
Γεν. Ἀποθ.	460
Ὑπ. Προσ.	4050
Προμηθεύς	**456**

ΜΕΤΟΧΑΙ

Βάμβαξ - Ἔρια	
Βάμβαξ	190
Βέρμιον	269
Ἑλ. Λεβαδ.	225
Ἐρ.[illegible]	13
Ἐριουργία	270
Πατραϊκή	1125
Ὑφαντουργ.	2200
Ὑφ. Τρικκ.	145

Μέταξα	
Ἀθηναΐς	167
Ναθαναήλ	1125
Χρυσαλλίς	175

Οἰκοδ. Ἐπιχειρ.	
Γεν. Ἐπιχ.	450
Ἐργοληπτ.	43
Ἔργον	190
Ἔρθα	650
Καψαμπέλης	28
Πρώτη Οἰκοδ.	180
Τέκτων	88
Κέκροψ	207

Οἰκοδομ. Ὑλῶν	
Ἄτλας	54
Ἡρακλῆς	1370
Κύκλωψ	77
Τιτὰν	4500

Κινητ. Δυνάμ.	
Ἀεριόφωτος	10000
Ἠλ. Ἑτ.	225
Ἠλ. Τίτλ. Ἐπ.	30
Πάγ. Πατησ.	95
Ψυγ. Θεσσαλ.	175
Ψυγ.Πειραιῶς	200
Λαμπτήρων	515

Ναυτιλίας	
Ἐθν. Ἀτμοπλ.	198
Διώρυγος	225
Μιχαληνός	370
Κορκόδειλος	**70**

Χημ. Προϊόντων	
Ἀνατολή	180
Αἴολος	360
Λιπασμάτων	1300
Π. «Ἀθηνᾶ»	625
Πυριτιδοπ.	2175
Χημικῆς	229
Χρωματουργ.	933

Κατεργ. Ξύλου	
Ἑλλοὺλ	33
Σέκκερης	65

Μηχ. Ἐπιχειρ.	
Βασιλειάδης	825
Ἑστία	380
Μεταλλουρ.	500

Οἰνοποιητικαί	
Ἕνωσις	95
Οἴνων	1140
Οἰνοπνευμ.	151
Καμπᾶ	398
Θεσσαλική	220

Ἀλευροποιητ.	
Εὐρώτας	150
Κυλινδρόμυλοι	225
Ζῦμαι	421

Διάφοροι	
Κονσερβῶν	500
Φίξ	550

Μεταλλείων	
Ἀλιβερίου	6
Ἐπιχ. Κοιναὶ	39
Ἐπιχ. Προνομ.	106

Καπνοβιομηχ	
Β. Καπνοῦ	405

Διαφ Βιομηχ	
Χαρτοποιΐας	270
Ἑρμῆς	430
Βιὸ	54
Γεωργ. Βιομ.	**201**

Β' ΕΚΔΟΣ

Η ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ Κ ΤΟΥ ΛΟΚΑΡΝΟ ΘΑ ΣΥ ΕΚ ΝΕΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΕΩΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΓΕΡ

ΤΟ ΕΚΔΟΘΕΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΑΝΑΚΟ

ΓΕΝΕΥΗ, 11. (Ἀθην. Πρ.).— Τὸ
τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη τὴν 11ην ἑσπερινὴν
σκεψιν τῶν Δυνάμεων τοῦ Λοκάρνο, ἔχει
«Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Βελγίου,
τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἰταλίας συνῆλθον
Ἀπριλίου τοῦ 1936 ἐν Γενεύῃ πρὸς ἀνταλ
ψεων. Οἱ ἀντιπρόσωποι ἔλαβον γνῶσιν
σεων ἃς ἐξέφρασεν ἡ γερμανικὴ Κυβέρ
σημεῖα 3ον, 4ον, 5ον, 6ον καὶ 7ον τοῦ
τῆς τῆς 31ης Μαρτίου 1936. Διεπιστώθη
μανικὴ Κυβέρνησις δὲν παρέσχε συμβολ
ἀποκατάστασιν τῆς ἐμπιστοσύνης, ἥτις εἶ
τητος πρὸς διεξαγωγὴν διαπραγματεύσε
πουσῶν εἰς τὴν σύναψιν νέων συνθηκῶν,
ἡ ὁποία θὰ ἐπέτρεπε νὰ διεξαχθοῦν ἀμέ
διαπραγματεύσεις καὶ νὰ ἐφαρμοσθῇ
τῶν προτάσεων τοῦ Λονδίνου τῆς 19ης Μ
»Ἐν τούτοις εἶνε τῆς γνώμης, ὅτι θὰ
ον ὅπως χρησιμοποιηθοῦν μέχρι τοῦ τελ
ου αἱ πιθανότητες μεσολαβήσεως καὶ πρὸς
πὸν τοῦτον διευκρινίσεις, ἀφορῶσαι
μεῖα τοῦ γερμανικοῦ ὑπομνήματος, θὰ
ἀναγκαῖαι καὶ πρωτίστως ἐκεῖναι, τὰς
φέρει τὸ γαλλικὸν ὑπόμνημα. Οἱ ἀντιπρ
Ἀγγλίας θὰ ἔλθουν πρὸς τὸν σκοπὸν
παφὴν μὲ τὴν γερμανικὴν Κυβέρνησιν
σουν κυρίως πληροφορίας ἀναφορικῶς
μασίαν τὴν ὁποίαν ἡ γερμανικὴ Κυβέρ
δει εἰς τὰς διμερεῖς συνθήκας ἀσφαλεί
ας προέτεινε, καὶ πῶς αἱ συνθῆκαι αὗται
ἁρμοσθοῦν εἰς τὸ πλαίσιον τῆς ὁμαδικῆς
ἢ τῆς ἀμοιβαίας βοηθείας, ὡς αὕτη
ὑπὸ τοῦ Συμφώνου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθ
»Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Γαλλίας διετύπω
λάξεις διὰ τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν
λαὶ τοῦ σημερινοῦ καθεστῶτος ἤθελον
ζώνην τῆς Ρηνανίας κατὰ τὴν διάρκειαν
πραγματεύσεων. Ἂν ἤθελον ἐπέλθῃ
βολαί, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν τεσσάρων
ἀπεφάσισαν νὰ συνέλθουν ἀμέσως
ἔλαβον ἐπίσης γνῶσιν τοῦ γεγονότος
μεταξὺ τῶν ἐπιτελείων, ὡς αὕτη
τῆς παραγράφου 3 τῶν προτάσεων
ἀρχίσῃ τὴν 15ην Ἀπριλίου. Ἐπίσης
ἀπεφάσισαν νὰ ὑποδείξουν ὅπως τὸ γαλλικὸν
ον εἰρήνης ἐξετασθῇ ἐπισταμένως
Θὰ ζητηθῇ ἐπίσης ἡ συγκατάθεσις τῆς
Κυβερνήσεως ὅπως καὶ τὸ γερμανικὸν
ποβληθῇ πρὸς ἐξέτασιν εἰς τὸ Συμβούλιον
νωνίας τῶν Ἐθνῶν.
»Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Δυνάμεων τοῦ
ἀπεφάσισαν νὰ συνέλθουν ἐκ νέου εἰς Γενεύ
τὴν προσεχῆ σύνοδον τοῦ Συμβουλίου τῆς
τῶν Ἐθνῶν. Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἰταλίας
σεν ἐπιφυλάξεις ἀναφορικῶς πρὸς τὴν
Κυβερνήσεώς του».

Ο κ. ΗΝΤΕΝ ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 11 (Ἀθην. Πρακτ.). — Ὁ
τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἤντεν ἀφίκετο τὴν με
εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Λίμπν παρὰ τὸ Φόλκσ
ἐρχόμενος ἐκ Παρισίων. Ὁ ὑπουργὸς θὰ
Πάσχα εἰς τὴν αὐτόθι οἰκίαν τοῦ σὲρ Φίλιπ
Ὁ λόρδος Χάλιφαξ ἀφίκετο εἰς Λονδῖνον. Ὁ
πουργὸς κ. Μπάλντουϊν θὰ παραστῇ εἰς
τοῦ συντηρητικοῦ συνδέσμου τοῦ Οὐώρτσεστερ
διέλθῃ τὸ Πάσχα εἰς τὴν ἐξοχήν. Ὁ ὑπουργὸς
κονομικῶν κ. Νέβιλ Τσάμπερλαιν μεταβαίνει
ρειον Ἀγγλίαν χάριν ἁλιείας.

ΑΓΓΛΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 11. (Ἀθην. Πρακτ.).—
καὶ ἐφημερίδες, ἐνῷ δὲν δεικνύουν
ὠσουν τὰς διεθνεῖς δυσχερείας, τὰς
λυψαν αἱ συζητήσεις τῆς Γενεύης,
κανοποίησιν τῶν διὰ δύο εἰδήσεις, αἱ
θον ἐκ Γενεύης: ἡ μία ἀφορᾷ τὴν ἀπόφασιν τῶν
νάμεων τοῦ Λοκάρνο ὅπως ἐξαντληθῇ
ρία πρὸς συνδιαλλαγὴν καὶ ἡ ἄλλη τὴν
φασιν περὶ ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν τῆς
τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς τὴν προσεχῆ Πέμπτην,
ποίαν οἱ ἐν Γενεύῃ ἀνταποκριταὶ ἀποδίδουν
σταθερὰν στάσιν τῆς ἀγγλικῆς ἀντιπροσωπείας.
Αἱ ὡς ἄνω εἰδήσεις εἶνε εὐπρόσδεκτοι ἐν
γλίᾳ διότι ὑπῆρχον φαίνεται ἐν Γενεύῃ τάσεις
μέρους τῆς γαλλικῆς ἀντιπροσωπείας, ὅπως
τηθῇ στάσις ἥτις δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ
ἐποικοδομητικὴ ἀπὸ μέρους τῆς ἀγγλικῆς
γνώμης.
Οἱ «Τάϊμς» τονίζουν ὅτι ἡ ἀγγλικὴ
πεία πρέπει νὰ τύχῃ συγχαρητηρίων διὰ
χθὲν ἀποτέλεσμα. Τὴν ἰδίαν γνώμην
πολλαὶ ἄλλαι ἐφημερίδες, ἐξαιρέσει τοῦ
Μαίηλ» καὶ τοῦ «Ντάϊλυ Ἔξπρες». Τὸ
συνοψίζει τὴν ἐντύπωσίν του εἰς τὸ ἄρθρον
τὴν φράσιν: «αἱ κυρώσεις σημαίνουν πόλεμον,
τὰ ἀγγλικὰ ἀεροπλάνα σημαίνουν
«Ντάϊλυ Ἔξπρες» ἀνησυχεῖ ἐκ τῶν
πληροφοριῶν, αἱ ὁποῖαι ἀναφέρουν ὅτι ἡ
κταμελὴς Ἐπιτροπὴ πιθανῶς νὰ συνέλθῃ
σεχῆ Πέμπτην ὁ κ. Ματαριάγκα δὲν
βαιώσῃ τὴν Δεκατριμελῆ Ἐπιτροπὴν ὅτι αἱ
πάθειαι τοῦ πρὸς διεξαγωγὴν διαπραγματεύσεων
μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Αἰθιοπίας δὲν φέρουν
σμα. Ἀμφότερα τὰ διϊστάμενα μέρη
κατ' ἀρχὴν τὴν διεξαγωγὴν διαπραγματεύσεων
ἀλλὰ μέχρι τῆς στιγμῆς δὲν κατωρθώθη νὰ
θῇ ἔδαφος συνεννοήσεως. Ἡ ἀγγλικὴ δημοσία
μη προσβλέπει μετὰ δυσφορίας κατὰ
κασίας, ἡ ὁποία θὰ ἀνέβαλλε τὴν
ἐχθροπραξιῶν.

ΓΑΛΛΙΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 11. (Ἀθην. Πρακτ.)— Τὸ
σημον Γερμανικὸν Πρακτορεῖον πληροφορεῖται
Παρισίων, ὅτι ὁ γαλλικὸς Τύπος
σχολιάσῃ σήμερον τὰ ἀποφασισθέντα
νεύῃ, διότι τὸ ἀνακοινωθὲν τῶν Δυνάμεων
κάρνο ἐξεδόθη ἀργὰ τὴν νύκτα. Μόνον
τινὲς διατυπώνουν παρατηρήσεις τινάς.
«Μικρὸς Παρισινὸς» λέγει ὅτι οἱ Γάλλοι
σωποι θὰ ηὔχοντο ὅπως ἀπὸ τοῦ
ἀρνητικὸν περιεχόμενον τῶν γερμανικῶν
ων, ὥστε νὰ
ταξὺ τῶν Δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι
εἰς τὸ Σύμφωνον τοῦ Λοκάρνο. Τὸ
ρατηρεῖ ὅτι, παρὰ τὰς καταβληθείσας
ας, δὲν κατωρθώθη νὰ ἀποκατασταθῇ
σθὲν Διεθνὲς Δίκαιον.

ΡΩΜΗ, 11. (Ἀθην. Πρακτ.).— Τὸ
Στέφανι πληροφορεῖται ἐκ Παρισίων, ὅτι ὁ
κὸς Τύπος ἐπιδεικνύει δυσπιστίαν
χρησιμότητα τῶν ἐν Γενεύῃ συζητήσεων.
νος» προτείνει ὅπως ἡ Γαλλία ἐγκαταλείψῃ
Τ.Ε. ἄλλαι δὲ ἐφημερίδες συνιστοῦν
Ντ' Ὀρσαὶ ἐγκαινιάσῃ ἀνεξάρτητον
λιτικήν. Αἱ ἐφημερίδες τῆς ἀριστερᾶς
ἀδιαλλαξίαν τῆς Ἀγγλίας ἔναντι τῆς

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 11. (Ἀθην. Πρ.).— Ἐκ
λαρχείου ἀνακοινοῦται ὅτι ἐφέτος δὲν θὰ
πίσημοι δεξιώσεις εἰς τὰ ἀνάκτορα. Μόνον
γευμα τῆς 21ης Ἰουλίου καὶ τῆς 22ας ὁ
θὰ δεχθῇ εἰς τοὺς κήπους τῶν ἀνακτόρων
κιγχαμ, ὁπότε θὰ γίνουν καὶ αἱ συνήθεις
σεις. Ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῆς Βασιλομήτορος
Δουκῶν τῆς Ὑόρκης καθὼς καὶ τῶν μικρῶν
πισσῶν παρηκολούθησε χθὲς τὴν θείαν
εἰς τὸ βασιλικὸν παρεκκλήσιον τοῦ Οὐίνδσορ

ΟΠΛΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΙΣΠΑΝΟΥΣ ΚΟΜΜΟΥ

ΡΩΜΗ, 11 (Ἀθην. Πρακτ.). — Τὸ
Στέφανι μεταδίδει πληροφορίας γαλλικῶν
καθ' ἃς τὸ Σοβιετικὸν ἀτμόπλοιον «Ζερὲκ»
πλησίον τῆς Ἀλγεσίρας πολλὰ κιβώτια
πλα καὶ πυρομαχικά, προοριζόμενα, ὡς λέγεται,
τὸ ἰσπανικὸν κομμουνιστικὸν κόμμα.